

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO XIV
ŠT. 6
28. JUNIJ 2007
1,50 EUR

ISSN 1581-8373

Poštнина plačana pri pošti 3325 Šoštanj

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

Stran 30
Zdrava hrana
Kako dolgo še?

ŠOŠTANJ ROLA

Krajevna skupnost Šoštanj vas v petek 13. julija 2007 vabi na prireditev »Šoštanjrola«. Prireditev je namenjena druženju mladih in razvedrilu širši publiki. Ob 18.00 uri pričnemo v Kajuhovem parku s **tekmo v rolanju**. Ta bo potekala po ulicah v središču Šoštanja, tekmovali bomo v dveh kategorijah. Po tekmi se zbiramo na rokometnem igrišču, kjer se ob 20.00 uri prične koncert. Nastopa skupina **Zaklonišče prepeva**, predskupini so mladi iz Šoštanja – Inmate in Toy Maker. **Vabljeni!**

OBČINA ŠOŠTANJ KOMISIJA ZA PRIZNANJA

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Na podlagi Odloka o priznanjih Občine
Šoštanj (Ur. l. Občine Šoštanj, št. 7/96) Občina
Šoštanj objavlja

RAZPIS ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2007

1.

Ponudbe za podelitev lahko vložijo strokovne ustanove, zavodi, društva, organizacije, fizične in pravne osebe.

2.

Vrste priznanj v skladu s 3. členom odloka so:

- častni občan,
- priznanje Občine Šoštanj,
- plaketa Občine Šoštanj.

3.

Priznanje se lahko podeli posameznikom, skupinam, organizacijam in skupnostim, podjetjem, društvom, zavodom ter drugim pravnim osebam. Priznanje se lahko podeli tudi uglednim gostom oz. delegacijam, ki uradno obiščejo občino.

4.

Priznanje se podeli za dosežke, ki prispevajo h kakovosti življenja občanov in imajo pomen za razvoj in ugled občine na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, športa ter humanitarnih in drugih dejavnosti. Priznanje se podeli tudi za izkazano izredno požrtvovalnost, hrabrost in človekoljubnost ob izjemnih dogodkih.

5.

V letu 2007 so predlagana naslednja priznanja:

- eno priznanje za častnega občana,
- dve priznanji Občine Šoštanj,
- dve plaketi Občine Šoštanj.

6.

Predlog za podelitev priznanj mora vsebovati naslednje podatke:

- naziv in naslov predlagatelja,
- naziv in naslov kandidata za podelitev priznanja,
- vrsta priznanja, za katerega se predlaga,
- utemeljitev predloga.

7.

Predlog naj se pošlje na naslov: Občina Šoštanj, Komisija za priznanja, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, **od 10.07.2007, do vključno ponedeljka, 20.08.2007, do 12 ure. Upoštevali bomo samo predloge, ki bodo do tega dne do določene ure že dejansko prispeli na zgornji naslov.**

8.

Komisija za priznanje si pridržuje pravico, da po roku dospelih in nepopolnih predlogov ne bo obravnavala.

*Predsednik Komisije za priznanje pri Svetu
Občine Šoštanj Roman Kavšak, l. r.*

OBČINA ŠOŠTANJ ŽUPAN

OBČINA ŠOŠTANJ, Trg svobode
12, 3325 Šoštanj,
tel.: 03/8984300, fax: 03/
8984333

JAVNO NAZGANILO

OBČINA ŠOŠTANJ
obvešča občane,

da namerava pričeti s postopkom sprememb in dopolnitev odloka o PUP 02, Ravne, Gaberke, predvidoma konec septembra 2007.

Zato

**VABIMO OBČANE,
da do konca septembra
2007 Občini Šoštanj,
Trg svobode 12, Šoštanj,
podajo svoje pobude,**

v kolikor jih za postopek sprememb in dopolnitev odloka o PUP 02 za Ravne in Gaberke imajo.

*Župan občine Šoštanj
Darko MENIH, prof., l. r.*

OBČINA ŠOŠTANJ ŽUPAN

OBČINA ŠOŠTANJ, Trg svobode
12, 3325 Šoštanj,
tel.: 03/8984300, fax: 03/
8984333

JAVNO NAZGANILO

OBČINA ŠOŠTANJ
obvešča občane,

da namerava pričeti s ponovnim postopkom sprememb in dopolnitev odloka o PUP 05 za območje Lokovice, predvidoma oktobra 2007.

Zato

**VABIMO OBČANE,
da do oktobra 2007 Občini
Šoštanj, Trg svobode 12,
Šoštanj, podajo svoje
pobude,**

v kolikor jih za postopek sprememb in dopolnitev odloka o PUP 05 za Lokovico imajo.

*Župan občine Šoštanj
Darko MENIH, prof., l. r.*

List

Revija za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Uredništvo

Jožica Andrejc, Milojka Komprej,
Tjaša Rehar, Peter Rezman in Rafko
Srebrnjak

Fotografija na naslovnici:

Marija Lebar

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejc
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Produkcija

Vinko Pejovnik ml.
Vp Studio

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 7/8 (julij/avgust 2007), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 10. avgusta 2007.

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Prostor, stran 11

VSEBINA

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
6	Naša občina
8	Dogodki in ljudje
10	Pisma bralcev
11	Prostor za komentar
	Informacije v prostoru
12	Šolski list
22	Sredina vabi
24	Podoba kulture
26	Intervju
	Franco Krevzel – podjetnik leta 2007
27	Dogodki in ljudje
28	Elektra
29	Cerkev in mi
30	Narava in ljudje
	Zdrava hrana - Kako dolgo še?
31	Varovanje naravne dediščine
	Skrbno z gozdom!
32	Knjige
34	Čez Uršljo goro
36	Kultura
38	Zdravje in ljudje
	Zakaj postaja sončenje nevarno za zdravje
40	Filmspoting
41	Križanka
42	Horoskop

Osnovna šola Šoštanj ohranja uspešno
tradicijo Likovnega sveta otrok, po
katerem je bila nekoč (s)poznana Osnovna
šola Karla Destovnika Kajuha Šoštanj.

Foto: Osnovna šola Šoštanj

Šola

Jožica Andrejč

Spet se je šolsko leto obrnilo okoli, preden smo vsi skupaj uspeli dobro zajeti sapo. Nekateri učenci so sicer komaj čakali na to, da zapustijo osnovno šolo in poiščejo svoj prostor na srednji šoli, saj s tem dokazujejo pomemben napredek na poti v odraslost in samostojnost. Našli so se tudi takšni, ki so hoteli na šoli pustiti trajnejši pečat ob svojem odhodu, žal, za večino ne sprejemljivega, zato jim to ni uspelo. Čudili in celo posmehovali so se sošolcem, ki so šolo in sošolce zapuščali žalostni in z rosnimi očmi. Moram priznati, da smo se tudi učitelji od njih poslovili z mešanimi občutki. Po eni strani veseli, da se ne bomo več srečevali s posamezniki, ki v vseh štirinajstih letih vzgoje doma in v šoli niso uspeli pridobiti osnovne kulture obnašanja, hkrati pa otožni, ker je bila to generacija sposobnih in pridnih otrok. Seveda si jih bomo vtisnili v spomin predvsem po tem zadnjem. Vsem pa želimo septembra mehak začetek, kjer koli že bodo nadaljevali šolanje.

To leto si bomo zapomnili tudi po številnih uspehih na državnih tekmovanjih, na katerih so blesteli predvsem naši devetošolci. Čeprav ima šola zaradi velikega števila učencev kar nekaj pomanjkljivosti, je pa ob koncu šolskega leta lepo ugotavljati, da je število srebrnih in zlatih priznanj prav zaradi tega podvojeno ali celo potrojeno. Žal so na zunaj dosti bolj opazne pomanjkljivosti, kot so disciplinski problemi, čeprav je število teh učencev v primerjavi s tistimi dobrimi veliko manjše. Ne drži vedno pregovor, da dober glas seže v deveto vas.

Zadnje čase ima slab glas večjo jakost in histrost širjenja.

Kar se tiče šole kot zgradbe, pa je ravno obratno. Vsi, ki jo vidijo in doživijo le na daleč, so navdušeni nad njeno lepoto. Pestre barve, veliko svetlobe, stekla ... To pa niso vedno prednosti, saj se ob dežju komaj izogibamo vedrom po stopniščih. V teh vročih dneh pa se šola segreje kot topla greda. Brez klime se torej potimo že, če samo mirno sedimo. To so delno občutili tudi tisti, ki so si zadnje tedne ogledali katero izmed številnih prireditev, ki so jih učenci pripravili ob zaključku šolskega leta v avli ali v športni dvorani. Mnogi so raje na konec prireditve počakali kar zunaj.

Ob koncu šolskega leta pa je treba narediti tudi številna poročila. Med drugim tudi to, koliko prireditev in ob katerih priložnostih smo jih v tem letu pripravili za starše ali po naročilu drugih v lokalni skupnosti. Ta številka je visoka, povpre-

čno ena prireditev na teden. Pa naj še kdo reče, da šola ne sodeluje z okoljem. Le koliko bi lokalno skupnost stalo, če bi za te prireditve morala najeti profesionalce? Na šoli pa vse naredimo za hvala lepa. Veseli smo, če lahko nastopamo. Prav pa je, da naš prispevek h kulturi kraja tudi priznate.

Na šoli smo pripravili tudi številna medobčinska, področna in državna tekmovanja in prireditve. Pri nas so se v spretnostih in znanju preizkušali v različnih športih, v angleščini, fiziki, matematiki, Veseli šoli, ... poleg naših tudi mnogi drugi učenci. Vsem smo omogočili objektivne pogoje za kar najboljše uspehe. Ne smemo pozabiti še na Likovni svet otrok, ki bo naslednje leto že 40. po vrsti. Organizacija takšnih prireditev ni enostavna in zahteva veliko timskega dela.

Ob vsem tem pa je moralo normalno teči vse tisto, zaradi česar smo v prvi vrsti na šoli: pouk in dnevi dejavnosti. Učenci so si nabirali znanje in se sprostili na različnih, kulturnih, naravoslovnih, tehniških, športnih dnevih ter ob izvajanju različnih projektov. Med drugim smo se naučili nekaj novih iger in izdelali svojevrstne igrače. V šoli v naravi smo se učili smučanja, plavanja, pohodništva in preživetja v naravi ter tudi tako poglobljali dobre medsebojne odnose.

Če torej zaključim, lahko ugotovim, da je za nami še eno uspešno šolsko leto in učenci se lahko s ponosom in zadovoljni odpravijo na zasluzene počitnice, delavci šole pa na dopust.

Brez razprave, soglasno!

Redigiran zapisnik 5. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila v ponedeljek, 28. 5. 2007, ob 11. uri v veliki sejni dvorani Občine Šoštanj.

Na seji je bilo prisotnih 16 svetnikov. Drugi prisotni: višja svetovalka za finance Irena Skornšek, višja svetovalka za družbene dejavnosti Alenka Verbič, višja svetovalka za GOP Sonja Novak, svetovalka za odnose z javnostmi Andreja Moškon, arhitektka Veronika Hajnrihar, predsednica Nadzornega odbora Ivana Grudnik in predsednik Sveta zavoda Osnovne šole Šoštanj Boris Plamberger. Sejo je vodil župan Darko Menih, zapisnik je pisala Suzana Koželjnik.

Po uvodni potrditvi zapisnika prejšnje seje je svet pričel obravnavati Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje planske celote 09, ki vključuje ureditveno območje naselja Topolšica, zaselka in letališča Lajše ter bolnišnice v Ravnah, kar so svetniki dobili z gradivom. Kratko obrazložitev je podala arhitektka Veronika Hajnrihar.

Svetnik Vojko Krneža (SDS) je na podlagi dodatne obrazložitve pobude ga. Špele Janežič, ki se nanaša na možnost nadomestnih gradenj na območju bolnišnice v Topolšici, in s podpisi svetnikov Marije Vačovnik, Draga Kotnika, Mirka Pergovnika, Srečka Potočnika, Marka Ojsterška, Draga Korena in Vikija Dreva podal amandma k 2. točki dnevnega reda na obravnavani odlok, da se v besedilo 24. člena osnovnega odloka, ki govori o možnostih posegov na območju bolnišnice v točki b) vključi določilo o možnosti nadomestne gradnje objektov za potrebe Bolnišnice Topolšica.

Svet je nato amandma in odlok soglasno sprejel, kakor tudi Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje mesta Šoštanj z imenom »Šoštanjski trikotnik«.

Osnutek Odloka o ustanovitvi skupnega organa občinske uprave Medobčinski inšpektorat so na predlog svetnika Draga Korena (N.Si) dopolnili tako, da se bo organ glasil: Medobčinski inšpektorat in medobčinsko redarstvo. Sicer je bil odlok sprejet v predlagani vsebini.

Potem so svetniki obravnavali osnutek Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne ter padavinske vode na območju Občine Šoštanj. Kratko predstavitev je opravil Primož Rošar, vodja PE VO-KA, Komunalno podjetje Velenje. Odlok je temeljni akt lokalne skupnosti, s katerim so določeni pogoji in način upravljanja z javnim kanalizacijskim sistemom ter definiranje obveznosti upravljavca in uporabnika. Poglavitni razlog za zamenjavo trenutno veljavnega odloka iz leta 1969 je, poleg splošne zastarelosti, sprejetje nove zakonodaje s področja varstva okolja, urejanje prostora, graditve objektov ter sprejetje številnih drugih podzakonskih predpisov, ki pomembno definirajo pogoje in način odvajanja ter čiščenja odpadnih voda. Med drugim tudi gospodarjenje z objekti in napravami javnih kanalizacijskih sistemov, obveznosti, pravice in odgovornosti upravljavca in uporabnikov teh objektov in naprav, virov financiranja gospodarske javne službe ter način njihovega oblikovanja in elemente, po-

membrane za opravljanje in razvoj službe.

Svetnik Marjan Vrtačnik (SNS) je imel pripombo glede občinske uprave, ker kot član Komisije za gospodarske javne službe ni prejel vabila na sejo komisije.

Svetnik Viki Drev, predsednik Komisije za gospodarske javne službe, se je novima članoma komisije opravičil, ker nista prejela vabila na sejo komisije.

Povedal je, da je komisija ta odlok obravnavala, in opozoril na 22. člen odloka, kjer je komisija predlagala, da se doda novi stavek: »Za enodružinsko hišo se štejejo štiri populacijske enote in se je dolžna priključiti na kanalizacijsko omrežje, kadar je oddaljena do 200 m dolžine.«

V 44. členu so predlagali, da bi bilo besedilo sledeče: »Zbiranje sredstev iz cene investicije oziroma cene za uporabo infrastrukture, ki jo plačujejo uporabniki, se določijo z lokalnim razvojnim programom odvajanja in čiščenja komunalnih ter padavinskih voda.« Komisija je imela tudi pomisleke glede 28. in 29. člena, da bi ta dva člena zbrisali, vendar so se s posvetom s svetniki odločili, da člena ostaneta. Predlagal je še desetdnevni rok za pripombe in predloge. Svetniki so odlok brez razprave sprejeli.

Osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju javnega podjetja Komunalno podjetje Velenje, izvajanje komunalne dejavnosti, p. o. so preleli svetniki v nadaljevanju seje.

Kratko obrazložitev je pripravila pravica Milka Benčič, vodja SKS, iz Komunalnega podjetja Velenje. Na začetku se je opravičila, ker so poslali stari osnutek odloka, ki ni v skladu s trenutno zakonodajo. Novi osnutek Odloka se razlikuje v preambulah in v 1. členu odloka. Spremembe in dopolnitve Odloka so potrebne iz več razlogov, in sicer na podlagi spremembe Uredbe o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti, v pretežni delu so se spremenile šifre in nazivi dejavnosti ter obstoječe dejavnosti, ko so se že izvajale v KP Velenje, pa niso bile registrirane, ki pa jih je potrebno registrirati kot razširitev opravljanja obstoječih dejavnosti. Nadzorni svet KP Velenje je na svoji 3. redni seji obravnaval omenjeni odlok in sprejeli sklep, da se takšen odlok pošlje v obravnavo vsem trem občinam.

Svetnik Vojko Krneža (SDS) je povedal, da so ta osnutek odloka v prejšnji sestavi Sveta že imeli na dnevnem redu in takrat so bile njegove poglavitne pripombe na klasifikacijo, in sicer dajanje avtomobilov v najem, dajanje kopenskih vozil v

najem in dajanje gradbenih strojev in opreme v najem. Zato je predlagal, da se omenjene klasifikacije črtajo iz odloka.

Svetnik Viki Drev je omenil, da je bil v prejšnjem odloku največji problem polnjenje ustekleničene vode. Tega sedaj v novem osnutku odloka ni, kar pomeni, da Komunalno podjetje Velenje o tem ne razmišlja več. Z upoštevanjem predlogov, ki jih je podal Vojko Krneža, bi lahko na naslednji seji ta odlok sprejeli.

Svetnik Drago Kotnik je tudi predlagal, da se iz odloka umakne dajanje strojev in naprav za gradnjo in rušenje v najem, skupaj z upravljavci strojev. Komunalno podjetje ima precej svojega dela in jim ni treba dajati strojev v najem.

Svetnik Janez Zacirkovnik (SD) je imel ugovor na predloge svetnika Vojka Krneža glede dajanja gradbenih vozil v najem. Zdi se mu smotno, da v času, ko jim stroji stojijo na dvorišču, dajejo le-te v najem.

Svetnik Drago Kotnik je menil, da glede na obseg del, ki ga imajo, ne morejo dajati strojev v najem.

Milka Benčič, vodja SKS, Komunalno podjetje Velenje, je povedala, da bodo predlagane pripombe upoštevali in jih bodo predložili na ostale svete občin. Odlok mora biti sprejet v vseh treh občinah v enakem besedilu.

Odlok so nato soglasno sprejeli.

Svet Občine Šoštanj je nato sprejel sklep o sprejemu programa prodaje – menjave nepremičnin v k. o. Ravne ter o podelitvi statusa grajenega javnega dobra, zatem pa je Drago Koren, predsednik Komisije za negospodarske javne službe, pojasnil potrebo soglasja k Pravilniku o sprejemu otrok v vrtec, kar so svetniki dobili z gradivom. Na občino je namreč že pred časom prišel Pravilnik o sprejemu otrok v vrtec, ki ga je obravnavala Komisija za negospodarske javne službe in na predlagan pravilnik imela kar nekaj pripomb, ki so jih posredovali Vrtcu in so jih upoštevali. Komisija je predlagala spremembe pri kriterijih, in sicer, da imajo prednost starši otrok iz naše občine in družine z večjim številom otrok. Pravilnik sprejme Svet zavoda vrtca, Občina pa mora podati soglasje k pravilniku. Svet je soglasno dal soglasje.

Nato je župan Darko Menih povedal, da so s strani MO Velenje na dan seje prejeli dopis s prošnjo izdaje soglasja k imenovanju direktorice javnega zavoda Lekarne Velenje. MO Velenje si mora kot ustanoviteljica javnega zavoda Lekarne

Velenje pridobiti soglasje k imenovanju od občin zunaj sedeža javnega zavoda, torej od Občine Šoštanj ter od Občine Šmartno ob Paki. Ker je potrebno odgovor posredovati v roku 15 dni od prejema dopisa in ker bo Svet MO Velenje obravnaval soglasje na seji dne 12. 6. 2007, se je županu zdelo potrebno, da to točko uvrsti na dnevni red seje. Če MO Velenje odgovora v zakonskem roku ne bo posredovala, bodo smatrali, da je soglasje k imenovanju s strani Občine Šoštanj dano.

Svet je nato soglasno in brez razprave izdal soglasje k imenovanju direktorice javnega zavoda Lekarne Velenje, Sabini Grm, mag. farm. Prav tako so soglasno in brez razprave potrdili Pravilnik o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v občini Šoštanj za programsko obdobje 2007-2013.

Nato je Antonija Ločičnik, državna notranja revizorka, podala kratko poročilo o izvajanju notranjega nadzora Občine Šoštanj za leto 2006. Poročilo ni izzvalo nobene razprave, zato so sejo nadaljevali z obravnavo dopisa čistilk, zaposlenih na Osnovni šoli Šoštanj, naslovljen na Svet Občine Šoštanj.

Župan Darko Menih je seznanil svetnike o dopisu čistilk, zaposlenih na Osnovni šoli Šoštanj. Te so izrazile nezadovoljstvo, ker po novem delajo pri novem delodajalcu. V Občini Šoštanj, ustanoviteljici javnega zavoda, so ugotovili in jih s tem tudi seznanili, da je izločitev dejavnosti skladna z zakonom, odločitev za to pa v pristojnosti ravnateljice. To je potrdil tudi Svet zavoda Osnovne šole Šoštanj na svoji seji, vendar o tej zadevi ni bil obveščen niti s strani predstavnikov lokalne skupnosti v Svetu zavoda.

Boris Plamberger, predsednik Sveta zavoda Osnovne šole Šoštanj, je povedal, da je Svet zavoda Osnovne šole Šoštanj dne 27. 9. 2006 sprejel sklep, da se začnejo postopki za prehod na čistilni servis. Član sveta je opozoril na stroškovni vidik vzdrževanja glede čiščenja, kar so se strinjali tudi ostali člani sveta. Ta sklep so posredovali ravnateljici in ji dali zeleno luč, da lahko kot delodajalec spelje vse nadaljnje postopke. Da župan o tem ni bil obveščen, je pojasnil tako, da do sedaj ni bila praksa, da bi zapisnike in gradivo s Sveta zavoda pošiljali tudi županu. Pošiljajo vabila za seje Alenki Verbič, saj ima občina tudi kot ustanoviteljica svoje predstavnike.

Župan Darko Menih je apeliral, da v podobnih primerih obvestijo tudi njega. Predstavnike ustanovitelja, ki zastopajo lokalno skupnost v Svetu zavoda, pa je spodbudil, da ga redno obveščajo o delu v Svetu zavoda Osnovne šole. Predsednika je prosil, da mu redno pošiljajo zapisnike s Sveta zavoda. Za njegovo obrazložitev se mu je zahvalil.

Pobude in vprašanje svetnikov.

Svetnik **Peter Radoja** (SDS) je podal pobudo koristnikov ceste Orožmov križ – TEŠ. Mislil je na ustno zagotovilo oziroma obljubo krajanom o nadomestni cesti ob gradnji bloka 6. Apeliral je na občino in župana, da z izvajalci sklenejo pisno zagotovilo o nadomestni cesti, saj se bodo morali voziti po trikrat daljši poti in pričakujejo odškodnino. Želi, da se tudi to vpiše v pisno zagotovilo.

Sonja Novak, višja svetovalka za GOP, je povedala, da je bila že v lanskem letu s strani

TEŠ podana vloga na Občino Šoštanj za odkup nekaterih zemljišč v lasti občine, ki jih bo TEŠ potreboval za gradnjo bloka 6, med drugim tudi za del zemljišča, kjer v naravi poteka cesta v Lokovico. Ob obravnavi vloge je Komisiji za vodenje in nadziranje postopkov razpolaganja z zemljiščem menila enako, torej da ravno zaradi zagotovitve nadomestne ceste tega zemljišča ne prodajo, dokler TEŠ ne zagotovi nadomestnega zemljišča. Če že ne prej, bo moralo biti v pogodbi o menjavi zemljišč dogovorjeno tudi o izgradnji nadomestne ceste ter o drugih pogojih, vezanih na izgradnjo ceste.

Draga Kotnika pa je zanimalo, koliko sredstev je že bilo vloženih v gradnjo kanalizacije Gaberke in kakšna bo končna številka. Želel bi imeti tudi specifikacijo materialov, ki so bili pri gradnji uporabljeni, in načrt zanjo. V zgornjih Ravnah imajo slab sprejem interneta, televizijskih programov in komunikacij, zato je prosil občinsko upravo, da jim pomagajo najti rešitev.

Svetnik **Janez Zacirkovnik** (SD) je podal pobudo za ureditev dela Družmirskega jezera kot nadomestilo za zaprtje letnega bazena v Šoštanju, kjer bi se dalo čez poletje, predvsem pa v času šolskih počitnic, na primeren način sprostiti.

Svetnik **Vojko Krneža** (SDS) je podal pobudo Komisije za okolje in prostor, da bi v občinski upravi do konca septembra zbirali pobude občanov in gospodarskih subjektov za spremembe prostorskih aktov. Poziv naj bi bil objavljen v časopisu List in Naš čas.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) je dal pobudo, da občinska uprava naroči pri ERICO analizo vode šoštanjskega jezera. Želel bi tudi, da v času, ko bodo v Šoštanju gradili 6. blok, sanirajo zračne jaške Premogovnika Velenja. Apeliral je na občinsko upravo, da speljejo vse potrebne postopke. Opozoril je tudi na saniranje luči v Kajuhovem parku in na luči ob državni cesti ob TEŠ-u ter na podrti konfina pri trgovini Adoly.

Župan Darko Menih je povedal, da je podpisana pogodba z Elektro Jezernikom, da uredi luči v Kajuhovem parku.

Svetnik **Roman Kavšak** (N.Si) je predlagal, da na kakšno od naslednjih sej povabijo predstavnike policije, da lahko dobijo kakšne koristne informacije, ki bi jih lahko posredovali občanom in pred svetniki razgrnejo problematiko, značilno za njihovo območje.

Župan Darko Menih je odgovoril, da je potrebno s policijo bolj redno sodelovati, saj se drugo leto prične gradnja 6. bloka. Sam je že navezal stike z Ministrom za notranje zadeve in jim bo predstavil problematiko, saj bo v Občino Šoštanj zaradi gradnje prišlo veliko ljudi. Ministra za notranje zadeve bodo poskušali s temi argumenti prepričati, da dobi Občina Šoštanj svojo policijsko postajo, saj ga skrbi varnost občanov. Povedal je tudi, da sta z bivšim županom Milanom Kopusarjem dne 25. 4. 2007 naredila primopredajo, na kateri je bila prisotna tudi Irena Skornšek, in s podpisom zapisnika primopredajo tudi zaključila.

Javna obravnava

(za 6. blok TEŠ)

V sredo, 6. junija, je v veliki sejni sobi Občine Šoštanj potekala javna obravnava občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) za blok 6 Termoelektrarne Šoštanj (TEŠ) s spremljajočimi objekti. Na vabilo se je poleg sodelujočih pri projektu udeležilo tudi nekaj krajanov, predvsem stanovalcev Aškerčeve ceste, katere bo izgradnja bloka 6 najbolj prizadela.

Direktor TEŠ-a, **Uroš Rotnik**, je uvodoma predstavil razloge investicije v izgradnjo novega objekta. Obstoječi blok ima namreč zelo slab izkoristek predelave premoga v električno energijo in je v primerjavi z Evropo pod povprečjem, kar jih vodi v nekonkurenčnost in v posledično višje cene električne energije. Omenil je tudi blok 4 in 5, ki imata sicer boljši izkoristek, vendar pa sta tudi ta dva pod evropskim povprečjem. Novi blok bo lociran znotraj sedanje meje industrijske cone TEŠ in bo nadomestil bloke 1, 2, 3 in delno tudi blok 4. Z novo pridobitvijo se bo proizvodnja električne energije podaljšala do leta 2050, hkrati pa prinesla tudi 50 mio. EUR več prihodka na leto. Dodal je še, da bodo obremenitve za okolje zaradi moderne tehnologije precej manjše, kot so danes, znižala pa se bo tudi količina prahu in hrupa.

Celotna investicija bo vredna okoli 780 mio. EUR: 50 % sredstev bodo pridobili iz Evropske investicijske banke, 30 % s pomočjo lastnega kapitala, 20 % pa s pomočjo najetih bančnih kreditov.

Po uvodni predstavitvi so krajan lahko podali svoja mnenja, predloge in pripombe. **Franco Druks**, stanovalec Aškerčeve ceste, je izpostavil predvsem problem lokacije novega objekta dimnika in hladilnega stolpa. Ta dva objekta se zaradi predvidene lege, ki bosta locirana na zahodni strani obstoječe cone termoelektrarne, preveč zajedata v samo mesto. Seznanjen je z dejstvi, da se na vzhodni strani tla posedajo in je s tem območje nestabilno in neprimerno za gradnjo, a kljub vsemu meni, da se odločitve sprejemajo izključno na podlagi logike profita. Vzhodna stran je za lastnike sicer dražja, za Šoštanj pa veliko bolj sprejemljiva, je še dodal in podal pobudo za ustanovitev koordinacijskega odbora, v katerem bi bili zbrani predstavniki TEŠ-a, investitorji in oškodovani občani.

Veliko zaskrbljenost so krajan izrazili tudi glede prometnega režima, saj se že zdaj dogaja, da izvajalci ne upoštevajo prometnih predpisov, skrbi pa jih tudi vir pridobivanja sredstev za rekonstrukcijo cest po končanih delih.

Ena od slišanih pobud je bila tudi zgraditev novih bivalnih prostorov za bodoče delavce, saj Šoštanj trenutno ne premore zadostno število bivalnih kapacitet.

Predstavnica občinske uprave za okolje in prostor, **Verona Hajnrihar**, je ob zaključku obravnave poudarila, da se je večina pripomb nanašala na objekte, katerih gradnja je predvidena zunaj meje industrijske cone TEŠ.

Andreja Moškon, univ. dipl. nov., svetovalka za odnose z javnostmi

Sprejem osnovnošolcev pri županu

Ob koncu šolskega leta Občina Šoštanj vsako leto pripravi sprejem učencev in učenk, ki so v vseh letih svojega šolanja dosegli odličen uspeh ali se izkazali na različnih državnih tekmovanjih. Prvi sprejem za 23 odličnikov je potekal v sredo, 20. junija, kjer jih je na Vili Široko pozdravil in nagovoril župan Darko Menih, ki jim je zaželel, da bi pridobljeno znanje negovali kot pomembno vrednoto ter ga uspešno prenašali v nadaljnja leta šolanja in življenja. Na ta dogodek jih bo med drugim spominjal tudi veliki angleško-angleški Oxfordov slovar, ki so ga dobili ob zaključku.

Foto: Dejan Tonkili

Dan kasneje pa je v veliki sejni dvorani Občine Šoštanj potekal sprejem še za 73 učenek in učencev, ki so poleg svojih šolskih obveznosti našli tudi čas, da so se udeležili različnih državnih tekmovanj, na katerih so prejeli številna srebrna in zlata priznanja. Tudi njih je župan prav posebej pozdravil ter jim čestital ob uspehu, da poleg obsežnega šolskega dela zmorejo sodelovati še na zahtevnih projektih, kjer zastopajo šolo in mesto. Prav tako se je v svojem govoru zahvalil mentorjem, ki poleg svojega rednega dela, požrtvovalno svetujejo, usmerjajo in spodbujajo svoje učence ter jim tako poleg rednega šolskega znanja prenašajo obilico novih izkušenj in znanj.

Foto: Dejan Tonkili

Nekaj tega znanja pa bodo nagrajenci dobili tudi iz knjižnih daril, ki so jih dobili ob koncu slovesnosti. Na ta dogodek jih bo spominjal zgodovinski opis Franca Hribernika v knjigi Mesto Šoštanj, zbirka Kajuhovih pesmi in Vsevednik Draga Bajta.

Andreja Moškon, uni.dipl.nov.

Svetovalka za odnose z javnostmi

Srečanje preseljenih Gaberčanov in Družmirčanov

Spomini na rodno vas

*Prav rada tja gori
na grič se povzpnem.
Saj spodaj pod njim
svojo dolino uzrem.
Vsa žalostna tamkaj leži in ječi,
kakor da joče, se včasih mi zdi.*

*A leta nazaj tam bil je naš raj,
otrok nas veliko je uživalo svoj direndaj.
Smo družili se, bili kot družina,
a usoda za nas vsem bila je edina.
Pustiti to vas, dom iskati drugje,
živet naprej in spominjati se.*

*Ostali spomini na lepa so leta,
ki tukaj v Gaberkah bila so preživeta.
Saj vsemu bi se odrekli,
da bi se lahko spet semkaj vrnili,
kjer nam bilo je tako lepo.*

Anka Strožič

Prvi oglas za zgoraj omenjeno prireditev je bil objavljen v šoštanjskem Listu. Uredništvo nam je dobrodušno poklonilo kar celo stran za reklamo. Ko sem prejel majsko številko Lista, sem takoj na drugi strani zagledal oglaš, ki me je oblikovno in vsebinsko zelo pozitivno presenetil. Osnova oglasa je bila ena od znamenitih fotografij Franja Maška (sedaj je v lasti Muzeja Velenje), na kateri je prikazana vas Družmirje, pred katero se bohoti manjše jezero temno modre barve, ter celotno družmirsko in gaberško polje. Piko na »i« pa je dodal spreten oblikovalec revije, s čudovito sliko valovite gladine jezera z vsebino oglasa. Dejansko mi je v oglašu bivša družmirska vas delovala, kot bi jo videl v sanjah, kakor da ti objekti nekje globoko pod gladino Družmirskega jezera še vedno stojijo v vsej svoji nekdanji lepoti, obdani z obsežnimi senožeti in polji.

Ko smo v Kulturnici Gaberke konec lanskega leta razmišljali o »rdeči niti« naše poletne prireditve, se je nekako najbolj prijela misel na srečanje preseljencev nekdanjega spodnjega dela Gaberk in celotnega Družmirja. Vsi so se morali preseliti zaradi vpliva rudarjenja – pogrezanja tal. Mogoče se je to slišalo precej enostavno opravilo, ampak ni bilo ravno tako. Zadali smo si cilj, da bi na prireditev povabili vsaj enega predstavnika preseljenih domačij in jim podarili spominsko sliko. Ideja je bila tudi, da bi pripravili razstavo fotografij vseh preseljenih domačij s tega področja. Enostavno je bilo zbrati spisek preseljencev in slike domačij iz Gaberk, saj njihova selitev ni bila tako daleč nazaj in jih je bilo do sedaj 33. Mnogo trši oreh pa je bil zbiranje podatkov o preseljenih Družmirčanih, saj je bilo preseljenih kar 95 domačij. Večini je bil vzrok preselitve ugrezanje tal, nekateri pa so se morali preseliti zaradi širjenja industrije. Prva družina se je preselila iz Družmirja že leta 1965, zadnja družirska domačija pa je bila porušena v jeseni 2004. Pri zbiranju slikovnega materiala sta veliko pomagala Premogovnik Velenje in Muzej Velenje, nekaj slik pa je bilo treba poiskati osebno pri zadnjih lastnikih. Tako je bilo potrebno od pomladi do zadnjega dneva pred prireditvijo poiskati vse manjkajoče

podatke o nekdanjih prebivalcih in fotografije, ki so se še našle. Nešteto obiskov pri bivših Družmirčanih je prineslo veliko podatkov, a še vedno ne vseh. Glavnina preseljenega prebivalstva se je preselila v naslednje kraje: Gaberke, Florjan, Lokovica, Šoštanj in Velenje, Topolšico in Ravne. Tudi odziv na vabila je bil različen. Med tem ko so se prijavi skoraj vsi preseljeni Gaberčani, je bila slika za Družmirčane drugačna. Veliko starejših prebivalcev vasi je že umrlo, nekaterih nismo našli, nekaj se jih iz različni vzrokov ni prijavilo. Ampak s prijavi in obiskom smo bili vseeno zelo zadovoljni, še bolj pa so bili zadovoljni obiskovalci, saj so zopet lahko srečali svoje nekdanje sosede in prijatelje iz izseljenih vasi. Zelo pozitiven odmev pri obiskovalcih je imela razstava fotografij večine porušenih domačij iz Gaberk in Družmirja. Bilo je kar nekaj obiskovalcev, ki so po dolgih letih prvič zopet videli svoj nekdanji dom, saj v domačem albumu iz različnih vzrokov nimajo te slike. Za boljšo orientacijo po obeh nekdanjih vaseh pa je poskrbel zemljevid z vrisanimi nekdanjimi cestami in objekti.

Foto: A. Grudnik

Jutro na dan prireditve je bilo sicer oblačno, a nedelja se je kasneje spremenila v lep sončen dan. Uradni del prireditve se je pričel z otvoritvijo nove asfaltne podlage pred kozolcem, kjer je trak prerezal župan Občine Šoštanj Darko Menih. Uvodno pesem so nato zapele pevke Gaberški cvet, ki jih je tokrat s harmoniko spremljal zelo znani gaberški harmonikar Jože Jevšnik – Pep, za njimi je prepevala še Agata Šumnik.

Napovedovalka Aleksandra Zajc je za svoj uvod deklamirala pesem Ludvika Skaza, ki je čustveno spregovorila o ljudeh, o dogajanju v dolini, o misli, da bo potrebno oditi drugam. Na oder je bil nato povabljen župan Darko Menih, ki je opisal zgodovino in širjenje Družmirja ter njegov konec. Zanimiv podatek, ki ga je izbrskal župan, je bil tudi ta, da so v Družmirju imeli elektriko iz Vošnjakove elektrarne že leta 1908. Bil pa je tudi vesel, ker je bila to njegova prva uradna otvoritev obnovljene ceste v njegovem mandatu. Za njim je bil na govorniški oder povabljen direktor Premogovnika Velenje dr. Evgen Dervarič, ki je na kratko opisal vpliv izkopavanja premoga na okolje, zaradi katerega je do sedaj bilo porušenih okoli 1000 objektov v Šaleški dolini. Za njim je Peter Rezman iz svoje pesniške zbirke Družmirje predstavil 7 pesmi o Družmirju. Sledila je podelitev spominskih slik z motivi iz Gaberk in Družmirja in nageljnove vse prisotnim nekdanjim lastnikom porušenih domačij. Spominke so podeljevali: direktor PV Investa Drago Potočnik, župan Darko Menih in predsednik Kulturnice Franc Štehar. Ostali obiskovalci pa so dobili spominske razglednice z enakim motivom.

Zaključni govor je imel predsednik Kulturnice Gaberke. Zahvalil se je vsem obiskovalcem, obenem pa se je opravičil, če smo katerega nehote izpustili. Za prihodnje leto pa je napovedal, da bo to srečanje zajelo preseljenke celotne Občine Šoštanj, kamor bosta dodatno zajeta še Preloge in Šoštanj. Razložil je tudi, da to letos v takšni obliki, kot sta bili predstavljeni Gaberke in Družmirje, zaradi velikega števila preseljenih in porušeni domačiji ni bilo izvedljivo.

A. Grudnik

Šestnajst let samostojnosti

O srednja slovesnost ob dnevu državnosti, je bila za občino Šoštanj v Skornem na Močevskem vrhu, 24. junija. Poleg slavnostnega govornika, župana Občine Šoštanj Darka Meniha in ostalih govorcev, so nastopili domači kulturniki in gostje iz Vinske gore. Prepletu besed in glasbe so v enournem programu sledili številni zbrani, ki se vsako leto udeležijo prireditve iz vse občine. Med programom so predstavniki društev in krajevne skupnosti Skorno Florjan, k spomeniku padlim borcem druge svetovne vojne, odnesli spominski venec. Goste so v svečanost popeljali zvoki Pihalnega orkestra Zarja, za nadaljnje druženje pa je skrbel ansambel Ta pravi faloti.

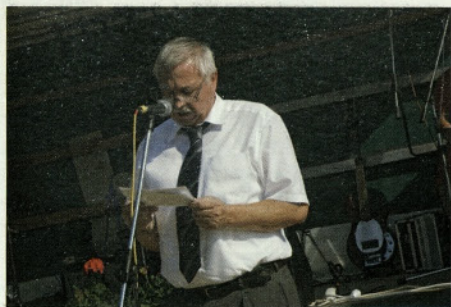

Foto: Dejan Tonkili

Kot že rečeno, so poleg osrednjega govornika spregovorili tudi drugi. Jože Povše, predstavnik OZ ZB Velenje, je opomnil sedanje rodove, na pretekle žrtve, predsednik KS Skorno Florjan dr. Valter Pirtovšek pa se je med drugim vprašal, kaj še lahko dobrega storimo za domovino. Poslanec v DZ RS, Drago Koren, je k pozdravu dodal še veselje nad praznovanjem, Maša Stropnik, predsednica turističnega društva Skorno, se je v svojem govoru navezala na razmišljanje o vrednotah in domovini. Župan občine Šoštanj, prof. Darko Menih se je dotaknil pomembnih mejnikov s slovenski zgodovini, dosežkov Slovenije v tem obdobju in se navezal tudi na načrte Občine. Med drugim je dejal: »Cilj vsak družbe naj bi bil spoštovanje človekovih pravic, priznavanje različnosti, skrb za zdravje, ohranjanje čiste in zdrave narave ter trajnostni razvoj gospodarstva. Vse to lahko uresničimo z odgovornim vodenjem tako na nivoju države, kot na nivoju same občine. Pri tem so pomembni zdravi medsebojni odnosi. Pred šestnajstimi leti smo se odločili za samostojnost, za mir, za enotnost. Bodimo ponosni na svoj kraj, na svojo državo,« je zaključil in dodal čestitke k prazniku in zahvalo domačinom za organizacijo.

Milojka Komprej

Svečana podelitev častniških nazivov

V petek, 7. junija, je v organizaciji Gasilske zveze Velenje potekala svečana podelitev činov gasilski častnik. Tako so zaključili usposabljanje, ki se je začelo že februarja. Izobraževanje za pridobitev tega naziva je obiskovalo tudi več gasilcev iz šoštanjskega poveljstva.

Razen teoretičnega znanja so udeleženci izdelali taktične naloge, ki so morale obravnavati določen objekt in rešitve v primeru požara oziroma intervencije, teoretični del izpita pa so opravili 1. aprila.

Poleg najvišjih predstavnikov GZ Velenje sta svečani podelitvi prisostvovala tudi regijski poveljnik Franc Finkšt in predsednica velenjske gasilske zveze Helena Brglez. Finkšt je nagovoril prisotne in izrazil mnenje, da osvojeno znanje še ni dovolj, če ga novi častniki ne bodo nenehno uveljavljali v praksi in ga delili z ostalimi člani v društvih. Predvsem pa je po njegovem najbolj pomembno pridobljeno znanje nadgrajevati in se nadalje usposabljanje, saj je v gasilski organizaciji dobro poskrbljeno za možnosti izobraževanja.

»V zadnjem času poleg gašenja požarov strmo raste trend drugih gasilskih intervencij kot so varno odstranjevanje nevarnih snovi in reševanje v prometnih nesrečah. Zato je od naše strokovnosti često odvisno tudi marsikatero človeško življenje,« je zaključil Franc Finkšt. Nekaj tehtnih besed in napotkov pa je novim častnikom povedal tudi poveljnik GZ Velenje Jože Drobež.

Poleg pisnega potrdila za napredovanje v čin gasilski častnik so bivši slušatelji prejeli tudi ustrezne gasilske oznake in si jih namestili na svečane uniforme.

Marija Lebar

Zaslужili smo ga

V petek, 18. 5. 2007, smo se mladi raziskovalci za razvoj Šaleške doline skupaj s svojimi mentorji odpravili na nagradni izlet v Avstrijo.

Pot nas je najprej vodila do Dino parka, kjer smo si ogledali mini ZOO, cirkuško predstavo in se skozi gozd sprehodili mimo več kot 70 dinozavrov iz različnih obdobij. Po odličnem kosilu je sledila vožnja do kraja Bad Gleichenberg, kjer se na mogočni skali bohoti grad Riegersburg. Tam smo si najprej ogledali ptičje lete, ki so bili zelo zanimivi, nato pa smo se odpravili še na ogled gradu, kjer smo videli grajsko življenje in tudi

Foto: Marija Lebar

zgodovino čarovništva.

Na poti domov smo se ustavili v prijetni gostilni, kjer smo nam postregli z odlično sladico, in tako končali naše druženje. Da smo se na izletu imeli super, pa dokazuje tudi fotografija.

Vesna Panič

Šola v naravi za 1. razrede

Kaj je šola v naravi?

Šola v naravi je opredeljena kot vzgojno-izobraževalna oblika, kjer otroci odidejo v čim manj urbano okolje in v posebnih okoliščinah in programu nadaljujejo svoje učno delo. Tako jim je omogočeno drugačno uresničevanje ciljev, izbira metod in oblik, ki jih pri rednem pouku ni mogoče uresničiti.

Otrokom je omogočeno doživljanje narave in preko različnih dejavnosti izobraževanje in vzgoja za življenje v naravi in z njo. Pomemben vidik šole v naravi je tudi socializacija, druženje, sproščeno vzdušje, ki pripomorejo k temu, da otrok pridobiva drugačen odnos do različnih učnih področij.

Foto: Arhiv

In prav to je učiteljice prvega razreda privedlo do odločitve, da poskusimo z organizacijo šole v naravi. Na Slemenu smo preživeli tri nepozabne dni.

Poleg uresničevanja ciljev iz naših učnih načrtov, so otroci v teh dneh pridobivali praktične nasvete za življenje, odgovornost za lastno varnost, navajali so se na samostojnost, širili svoja prijateljstva ... Dejansko sta se v teh dneh prepletala izobraževanje in vzgoja skozi izkušnje in doživljanje. In zadovoljni otroški obrazi, pa njihove besede »Fajn je blo, jaz bi še šel« so dovolj zgovorni, da bomo učiteljice prvega razreda šolo v naravi še organizirale, seveda ob podpori naše gospe ravnateljice.

Aktiv učiteljic 1. razreda

Šoštanj – mesto, kjer za mlade ni prostora

Sam spadam med mlade prebivalce Občine Šoštanj. Že nekaj časa si sebe skušam predstavljati v prihodnosti v domači občini. Skorajda nemogoča misija, bi lahko rekel. Pa pogledjmo, kakšne so možnosti mladega prebivalca Občine Šoštanj. Zaposlitve v občini ne moreš dobiti, obstajajo seveda izjeme, ki pa so zelo redke, zato se mladi, ki končamo študij, raje odločimo za iskanje zaposlitve kje drugje, posledično pa se zaradi znižanja življenjskih stroškov tudi selimo v druge kraje. Zanimivo je, da službe ne moreš dobiti, če nimaš res dobre veze oziroma poznanstva na visokih položajih kakšnega domačega podjetja. Res žalostno, ampak vsepovsod je zgodba ista. Poleg zaposlitve je v domačem kraju prav tako nemogoče dobiti stanovanje. Z veseljem sem pred kratkim prebral razpis, da bodo v bližnji prihodnosti v naši občini dali v najem nekaj neprofitnih stanovanj. Seveda sem se prijavil na razpis, saj je nakup lastnega stanovanja le iluzija. Po dolgem času je le prišel klic, da bo komisija prišla oceniti, kje in kako živim. Obisk 3-članske komisije je veliko razočaranje, saj sploh niso prišli pogledat, kako živim, prišli so izpolniti obrazec, ker to pač morajo storiti zaradi tega, ker jim to vleva zakon. Nihče ni niti pogledal sobice, v katero sem stlačen, da o odnosu komisije sploh ne govorim, saj se je dobro videlo, da jim je to delo povsem odveč. Ostali so le 3 minute, na vprašanje, koliko je sploh

realnih možnosti, da stanovanje dobim, je sledil odgovor predsednika komisije: »Saj veste, da v Občini Šoštanj trenutno ni stanovanj na razpolago.« Meni ni prav nič jasno. Zakaj torej razpis, zakaj obisk na domu ... ? Zavedam se, da so isti problemi tudi v ostalih občinah, ampak zakaj mora biti tako? Zakaj se mladim ne dajejo iste možnosti? Zakaj na eni strani taranje občinskih delavcev in župana, da mladi odhajajo, sami pa ne ukrejejo ničesar, da bi se stvari spremenila na bolje? Torej sebe ne vidim v Šoštanju in tudi ogromno drugih mladih ne. Šoštanj bo čez 10–20 let le staro, lepo mesto brez življenja, brez mladih.

Dovolil si bom spregovoriti tudi o drugi zadevi, ki se tiče mladih v Občini Šoštanj. O že tolikokrat opevanem mladinskem centru. Izjemno sem bil vesel, da sej je končno našla skupinica mladih, ki je dovolj zagreta in očitno dobro podprta s strani občinskih veljakov, da zažene stroj in skuša mladim ponuditi nekaj novega. Žal pa je v veliki želji po uspehu ta skupina mladih neslavno pogorela. S strani občine so dobili v zelo kratkem času začasne prostore. Nekatera mladinska društva čakajo na prostore oz. si jih želijo že dlje časa, pa seveda ni posluha s strani občine. Ampak dobro, pustimo to ob strani. Mladinski center bo namenjen vsem mladim. Super! Torej bodo člani drugih društev verjetno tudi dobrodošli, morda bodo kdaj sodelovali ... Žal pa je vse skupaj obstalo na mrtvi točki. Kje je sedaj rezultat našega zaupanja? Razen kakšne »žurke« se v prostorih MC ni zgodilo še

ničesar. V drugih mladinskih centrih po Sloveniji potekajo različne delavnice, seminarji, izobraževanja, razstave, kulturni dogodki, koncerti, mladinski centri se odvijajo na mednarodne razpise za mlade in od tam črpajo sredstva za delovanje ... V našem pa se ne dogaja popolnoma nič. Vrata centra so stalno zaklenjena. Občina je vajeti mladinskega centra prepustila očitno ne dovolj sposobnim in premladim mladcem, ki sami ne zmorejo tega bremena. Ne očitam jim, da niso imeli poguma in zagnanosti. Res se trudijo, ampak, žal, samo trud včasih ni dovolj. Tudi sam bi jih podpiral, če bi delovali v smeri, kot si vsi želimo. Ne razumem, kako to, da se ni raje naredil razpis za vodjo mladinskega centra, na katerega bi se morda javil kakšen mlad človek, ki je ravno diplomiral in išče prvo zaposlitev. Lahko bi sestavili skupino 2 ali 3 mladih, ki bi bili sposobni zadevo peljati v smer, katero si želi občina in mladi. Tako pa sedaj nimamo nič od MC, mladi še vedno tavajo po ulicah in se zadržujejo po lokalih, dogaja se še vedno nič. Je pa na tem mestu potrebno pograti tudi Občino Šoštanj in župana. S tem ko ste mladim dali prostor, niste naredili še ničesar. Raje najdete v proračunu kakšen evro za delovanje MC, izdajte razpis za vodjo MC, kupite opremo, naredite nekaj za mlade. Samo z besedami in obljubami Šoštanj nikoli ne bo mesto mladih, nikoli mesto s prihodnostjo. Mladi bomo odšli in mladi smo prihodnost. Kajne?

Sitni mladi

Zavodnje športa

V športnem društvu Zavodnje letos praznujemo 10. obletnico obstoja in uspešnega delovanja.

Šport je v Zavodnjah že od nekdaj združeval predvsem mlade, ko je bilo igrišče še nad pokopališčem. Zaradi neprimerne lokacije je bilo predstavljeno ob vznožje smučišča. Z leti, ko so se razvijale športne dejavnosti v kraju, je naraščala tudi želja po boljšem in primernejšem igrišču. Tudi to nam je s pridnim delom in s pomočjo krajanov uspelo in tako smo leta 1994 zgradili asfaltirano športno igrišče. Vedno večja je bila tudi potreba po organizaciji, ki bi skrbela za športne objekte in za organiziranje športnih aktivnosti v kraju.

Tako se je leta 1997 porajala ideja o ustanovitvi društva in 27. 7. 1997 je potekal ustanovni občni zbor Športnega društva Zavodnje.

Ob ustanovitvi je društvo štel 44 članov, članstvo je iz leta v leto naraščalo in v 10 letih naraslo na 138 članov.

Naše društvo deluje na različnih športnih področjih, ki obsegajo nogomet, odbojko, tenis,

telovadbo, namizni tenis, badminton, kegljanje, pohodništvo in kolesarjenje ter razna družabna srečanja. Cilj društva je čim boljše poskrbeti za rekreacijo in druženje naših članov in tudi ostalih krajanov vseh starostnih kategorij.

Skrbimo tudi za obratovanje smučišča v zimskem času, katerega obiskujejo ne le člani in krajan, temveč tudi širša javnost.

Jubilej smo obeležili v soboto, 9. 6. 2007, na skupnem srečanju članov in gostov na športnem igrišču. Ker je bil lep sončen dan, smo tudi ob tej priložnosti poskrbeli za rekreacijo in povabili člane na krajše kolesarjenje in pohod.

Ostali, ki se iz kakršnega koli razloga niso odločili za rekreacijo, so se nam kasneje pridružili na igrišču in tako smo druženje nadaljevali v zelo prijetnem in veselem vzdušju.

V športnem društvu Zavodnje vsekakor tudi v bodoče ne bomo mirovali, svoje cilje in želje na področju športa in druženja bomo še naprej uresničevali in tako prispevali k še lepšemu in aktivnejšemu življenju v našem kraju.

Romana Anželak

Poletna sezona na Smrekovcu

V poletnem času je Smrekovec precej obiskana in priljubljena točka izletnikov. Mir in narava, ki jo iščemo obiskovalci, pa sta skladno s časom, v katerem živimo, pod vedno večjim pritiskom. Število obiskovalcev Smrekovca se namreč večja, s tem pa še širi tudi njihova struktura. V zadnjih letih se je močno povečal

motoriziran obisk Smrekovca, ki se je pričel razširati tudi na gozdne vlake in planinske poti. Kljub uredbam, ki veljajo v državi, se določila zaradi odsotnosti nadzora ne izvajajo. Vršni del Smrekovca je podvržen vse večjemu nabiralništvu, ki se opravlja v neomejenih količinah. Ker tovrstne aktivnosti obremenjujejo okolje, ogrožajo občutljive živalske vrste in so neposredna nevarnost na planinskih poteh, si Naravovarstvena zveza Smrekovec prizadeva, da bi obiskovanje Smrekovskega pogorja potekalo čim bolj naravi prijazno.

V ta namen smo pred začetkom poletja ob cesti in izhodiščih izletov postavili obveščevalne table. Lično izdelane lesene table so delo Gregorja Petkovnika ml. iz Belih Vod, njihova postavitve je potekala v sodelovanju z Zavodom za gozdove, KE Šoštanj in Lovsko družino Smrekovec. Table bomo opremljali z aktualnim gradivom in informacijami, preko katerih želimo ljudi obvestiti o posebnostih naravnega okolja. Naravno okolje bomo ohranili, če bomo upoštevali »gozdni bonton«. Namesto z motornimi vozili pojdemo raje peš po označenih planinskih poteh, ne pretiravajmo z nabiranjem gozdnih sadežev, ne povzročajmo hrupa v naravi in odnesimo smeti s seboj nazaj v dolino. V čisto in ohranjeno naravo se bomo namreč vsi vedno znova radi vračali.

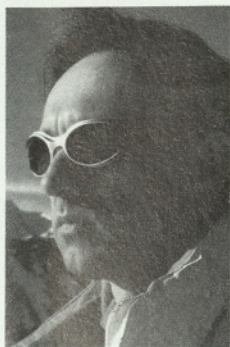
Naravovarstvena zveza Smrekovec

Foto: Arhiv

Foto: Milan Pogorelnik

Edi Vučina

Informacije v prostoru

»Še posebej pomemben pa je etični vidik trajnostnega razvoja, ki teži k ohranjanju naravnih virov za prihajajoče generacije. Zaradi boljše izkoristka elektrarne bo namreč mogoče iz iste količine premoga ob zmanjšani količini toplogrednih plinov in drugih onesnaževal proizvesti približno tretjino več električne energije.«

Gornji citat (objavljen v tedniku Naš čas) predstavnika firme, ki je presojala vpliv novega bloka termoelektrarne na okolje, me je res spravil v slabo voljo. Na prvi pogled z njim ni nič narobe, a če malce analiziramo sprevrženo logiko razumevanja TRAJNOSTNEGA RAZVOJA, je podaljševanje izkoriščanja lignita, katerega negativne posledice so (upam) očitne, res etično?! Presojevalci vplivov na okolje očitno trajnostni razvoj vidijo kot obliko izkoriščanja neobnovljivega vira energije in hkrati sicer malce zmanjšane, a zato trajnega oz. neprestanega onesnaževanja vode in zraka ter potapljanja zemlje. Če se bo tako ravnanje bodočim generacijam zdelo etično, potem ... res ne vem nič več. Pojem trajnostnega razvoja sem sam razumel kot trud, da bi tudi zanamcem ohranili še kak del zdrave narave, pitno vodo in zemljo, kjer bo še možno pridelati zdravo hrano. Ne vem, če bodo res veseli, če jim ohranimo vse naše ekološke zablode in zastarele tehnologije. Ne vem, kako vi, ampak, če mene boli zob, prav nič ne uživam, če mi ga dolgo (trajnostno) pulijo. Raje imam hiter poseg in več časa za okrevanje. Tudi z našim nesrečnim lignitom, ki ga bo gotovo enkrat zmanjkalo, bi lahko ravnali podobno. Naj ga že enkrat, če ga že res morajo, končno izkopljejo in skurijo, potem pa naj pustijo to opustošeno dolino, da si opomore in postavi na zdrave, res trajnostne temelje. Raje hodim nekaj let s plinsko masko naokoli, kot da mi zagotavljajo, da bo še čez trideset let, ko me najbrž ne bo več na tem svetu, moj sin še vedno v strahu za svoje zdravlje in zdravlje svojih otrok.

Kruto dejstvo je (podatek iz istega časopisa), da vsaka skurjena tona proizvede približno tona ogljikovega dioksida. Zaradi boljšega izkoristka novega bloka bo omenjena količina CO₂ le časovno raztegnjena, kar v končni bilanci ne predstavlja izboljšanja. Tudi čiščenje žvepla iz dimnih plinov, ki ga ima lignit pač preveč, zaenkrat poteka tako, da ga toliko preoblikujejo (produkcijski odžvepljevanja), da ga lahko odložijo na deponijo, kjer se potem izceja v vodo in onesnažuje jezera, posledično pa tudi Pako.

Novega bloka TEŠ tudi nihče ne povezuje s potapljanjem najkvalitetnejših kmetijskih zemljišč, kot da smo se s tem neumnim početjem vsi sprijaznili. Mislim, da vsi poznate prizadevanja države Nizozemske, ki vlaga enormna sredstva, da morju iztrgajo čim več dragocene zemlje, med tem ko mi hladnokrvno opazujemo, kako nekoristna voda zaliva tisočletja nastajajočo rodovitno prst, ki bi ponujala hrano še mnogim generacijam. Če ne kaj drugega, bi se danes v EU lahko uveljavljala kmetijska subvencija.

Počasno, skoraj nevidno ugrezanje tudi predstavlja »trajnostno katastrofo«, ki traja že desetletja. Si predstavljate, kako bi izgledalo, da se vse, kar je bilo uničeno, porušeno in potopljeno zadnjih 40 let, zgodi v enem dnevu? To bi bila mega katastrofa – potres s poplavo, o kateri bi poročali vsi svetovni mediji, kajne? A smo zato, ker smo vplive rudarjenja in kurjenja razporedili na daljše časovno obdobje, ravnali etično in trajnostno? Ne bi rekel.

Zanimivo se mi zdi, da tudi tokratna povečava moči elektrarne ljudi ne moti skozi vidik vplivov na okolje, temveč skozi vidik širjenja izven industrijske ograje, in sicer proti naselju. Dejansko, če pogledamo naše ubogo mesto iz zraka, se hišice ujetje stiskajo med gromozanskimi objekti TEŠ in novo tovarno orožja na zahodu. Industrijski kompleks TEŠ-a je kot kakšen rakast tumor prerasel dimenzije mesta in zdaj se širi tudi na območje, kjer je bilo rezervirano za razvoj bivalnega naselja. Ni slučajno, da so na javni obravna-

vi, ki se je zgodila junija, največ govorili prav o nadomestnih gradnjah oz. odkupih zemljišč, ki jih ogrožajo predvideni objekti TEŠ. Kje poteka meja, kjer so investitorji v blok 6 še pripravljeni odkupiti nepremičnino, je najbrž poslovna skrivnost, ki se razkriva skozi individualna pogajanja z lastniki nepremičnin. Slednji so, žal, prepuščeni svoji iznajdljivosti, kajti večina državnih institucij, vključno z lokalno skupnostjo – občino, ki bi naj predstavljale javni interes, so na strani investitorja (ščitijo kapital).

Da je naša država, natančneje vlada, na strani kapitala, seveda ni nobena skrivnost. Gospodarska rast je pač podatek, na katerega so najbolj ponosni. Zaskrbljujoče pa je, da je minister, ki je zadolžen za varstvo okolja (pa še zdravnik je po stroki), v televizijski oddaji mirno izjavil, da tovarn, ki ne bodo izpolnile ekoloških zahtev EU (letos se rok prehodnega obdobja izteka), kljub jasni zakonodaji ne bodo zapirali. Vsi, ki so po evropskih kriterijih uvrščeni med velike onesnaževalce okolja – IPPC zavezanci (med njimi se je seveda znašel tudi naš TEŠ), morajo za nadaljnje obratovanje pridobiti posebno okoljsko dovoljenje, s katerim med drugim dokažejo, da pri svoji dejavnosti uporabljajo najboljšo razpoložljivo tehnologijo v smislu varstva okolja. Strah pred zapiranjem ekološko neprimernih objektov je po ministrovem mnenju odveč. Mene pa je s to izjavo navdal z močnim strahom, kaj pa bo potem z našim zdravjem in z že tako slabotno pravno državo. Smo se v EU torej vključili le za hec in so predpisi res le zato, da se kršijo?

Preobrazba

Skupaj prebili mnogo smo let,
pa dajmo v slovo še enkrat zapet',
oj, bog živi ves mladinski svet,
mladost je treba z užitkom preživet'!
In spomini v naših srcih bodo ostali,
naenkrat srednješolci bomo postali.

Nova preobrazba, nov začetek,
eno super življenje, saj je petek!

Bel metulj z nami naj leti,
o naši preobrazbi govori!

Zdaj od vas vseh poslavljamo se,
bolečina v naših srčkah je!
Lebdeli bomo, metulji smo vsi,
enkrat pa zagotovo spomnimo se mi,
da smo šoštanski devetošolci b'li!
Enkraten konec, nov začetek,
le solze skrijmo na ta petek!

Žan Polc

Jablana nežno maje svojo krošnjo v vetrcu. Cvetovi po-
časi venijo in svoje že posušene lističe tiho odlagajo na tla.
Grad, hladen in siv, meče senco na majhne pisane hiše pod
gozdom, ki je zaprl vrata svojega kraljestva. Skriva se. Ptice
krožijo nad krošnjami in ščitijo svoje domove. Zelena jasa
beži daleč stran. Vse se zdi oddaljeno, zaprto. Nekako ža-
lostno. Žalostna sem tudi jaz. Ozrem se proti nebu. Ptica se
poigrava z vetrom in navihano poje. Videti je srečna. Bom
srečna tudi jaz?

Dea Zager

Glej, kako divja ta čas, kako teko nam leta!
Iz fantkov fante je naredil in iz punčk dekleta.
In ni več mama number one in ata ideal kot prej,
naenkrat punca s fantom bi se družila brez mej!

A šola naša šoštanska je še naš drugi dom.
Ko bom odšel, učenec tvoj, pozabil te ne bom!
Veliko tu smo preživeli dni in tednov, let,
učili se in pili smo mladosti rosne med.

Odperta vrata so nam v svet za zdaj neznan,
nič več učenci, saj dijaški čaka tam nas stan.
A kar že pride, kar že bo, morda bo tudi prav lepo,
gotovo pa nikoli več kot v šoli šoštanski ne bo.

Zato, učitelj in učiteljica naša draga,
nobena žalba ne pomaga.
Ko pride dan, ko rečemo si adijo,
kar brez sramu po licih solze naj tud vam spolzijo!

Saj vem, za nami je vse polno manjših še otrok,
so eni slabši, drugi boljši, kot pač vedno se zgodi.
A veste, dragi učitelji, kar vemo tudi mi,
da prav takih, kot smo mi, pa zagotovo ni!

Patricija Sušec

9.a

To je čuden razred. Poseben. V njem prebivamo sami carji. Ugotovili smo, da če nas vse skupaj zmešaš, nastane podoba popolnega človeka. Mi znamo športati, peti, plesati, osvajati, se zabavati, smejati, učiti, biti tečni, izvirni, zanimivi ...

Deni vsako jutro zaspi pouk. Če ima kdo kaj odvečnega denarja, naj mu kupi najglasnejšo budilko. Sašo in Matej rada zamujata. Ni jima več pomoči. Brez Arlena bi bil dolgčas. Mitja in David, to sta dva divjaka. Ne hecam se. Ko počneta neumnosti, se jima rad pridruži Tomaž. Igor obvlada biologijo. Anja, Samra, Jerneja in Jasna nas rešujejo pri kemiji in nam poleg tega tudi zvišujejo povprečje inteligentnosti. Na srečo jih imamo. Potem pa je še Rok. Eden in edini, ker je lep. Naši dve metalki sta Maruša in Kristina. Znižujeta nam povprečje pisanih oblačil. Le kaj bi brez njiju? Naš najpomembnejši član družine pa je Matej. On je muzikant. Igra harmoniko. Obvlada. Če še vedno niste ugotovili, naj vam povem, da smo zelo različni, a imamo se radi. Kadar so težave, vedno posreduje naša razredničarka Marica Rožič in nas velikokrat reši iz škripcev. To smo mi, edini, najboljši!

Jasna Mazej

Bilo je davno, ko skupaj smo prišli,
radovedno se gledali, spoznali se vsi.
Zdaj na koncu smo, solze so v očeh,
iz srca privabijo smeh.

Adijo, vsi prijatelji,
še se bomo srečali,
za vse začenja se nov krog.

Odpravili se bomo dalje,
kamor vodi nas srce.

In čez mnogo let srečali se bomo spet,
dobili se na kavici in pokramljali spet.
Zdaj pa tukaj smo in se poslavljamo.

Anja podvratnik

9.b

Ani, bani,
zdaj za igro deveti cejevci smo zbrani.
Ica, bica,
hitro pride k nam še čica.
Pela, nela,
zdaj se igra bo začela.

Reze, beze,
Urška je res nagle jeze.
Leje, beje,
a včasih se tudi nasmeje.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnja, ti greš ven.

Mica, pica,
zdaj na vrsti je glasbenica.
Rina, kina!
Kdo drug je to kot naša Nina?
Eni ben, eni ben,
ti si zadnja, ti greš ven.

Biše, niše!
Kdo v našem razredu lepo riše?
Bar, nar,
Blago res je pravi car.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnji, ti greš ven.

Peh, teh!
Po čem je znan naš Čeh?
Nortnik, tortnik,
on je odlični športnik.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnji, ti greš ven.

Tiva, niva,
naša Dragana je pa res vzkipljiva.
Pana, kana,
vendar je rada nasmejana.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnja, ti greš ven.

Baja, aja!
Kdo učiteljem rad nagaja?
Kičo, ičo,
to je Skornjan Mičo.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnji, ti greš ven.

Taven, kaven,
Grega je zelo zabaven.
Kazen, pazen
in tudi prijazen.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnji, ti greš ven.

Nali, mali,
še en predstavnik moškega spola je Ali.
Kolo, molo,
ko je kemija na urniku, ga ni v šolo.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnji, ti greš ven.

Ela, bela,
Maja je vedno vesela.
Kiva, tiva,
je pa tudi zelo potrpežljiva.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnja, ti greš ven.

Idna, midna,
naša Sandra je pa pridna.
Miho, liho
in je najbolj tiho.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnja, ti greš ven.

Etro, ketro,
v razredu imamo tudi sramežljivo Petro.
Gunca, lunca,
a še vedno je super punca.

Eni ben, eni ben,
ti si zadnja, ti greš ven.

An, ban!
Kdo v našem razredu ni nikoli naspan?
Liloš, biloš,
seveda je to naš Miloš.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnji, ti greš ven.

Bitik, itik,
Vesna (P.) je bodoči politik.
Kada, tada,
torej zelo rada naklada.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnja, ti greš ven.

Liho, biho,
v devetem c-ju je Dejan najbolj tiho.
Lasen, basen,
ampak zna biti tudi glasen.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnji, ti greš ven.

Resna, lesna,
vedno nasmejena in prijazna je Vesna (T.).
Roče, boče
in vedno pomagati hoče.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnja, ti greš ven.

Buri, muri,
naš največji šarmer je Turi.
Ride, lide
ter na razredno uro nikoli pravočasno ne pride.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnji, ti greš ven.
Noka, boka,
imamo pa tudi Roka.
Reh, omeh,
on vedno poskrbi za smeh.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnji, ti greš ven.

Natka, batka,
fajna je tudi naša blagajničarka Katka.
Kubi, bubi,
včasih pa se ji čisto nič ne ljubi.
Eni ben, eni ben,
ti si zadnja, ti greš ven.

Lica, bica,
a največja faca v našem razredu je čica.
Ečna, bečna,
le včasih je malo tečna.
Eni bate, eni bite,
vi ste izbrani, vi lovite!

Vesna P., Vesna T., Urška

Vročje je, zatohlo. Vse je mirno, nikjer ni ptičev, ki bi s svojim čudovitim petjem poživili dan. Ljudje hodijo počasi, zatopljeni so v svoje misli. Dolga, težka pot in zdaj je konec prvega dela. Odpira se novo poglavje. Vsi smo veseli, a srca so polna moreče žalosti, ki noče oditi. Naenkrat se stemni. Težki črni oblaki prekrijejo nebo. Ni več toplo, vse hladneje postaja. Razbesni se nevihta. Dež in veter šibata vse, kar se jima nastavlja na pot. Jezni smo, a nemočni, da bi kaj storili. To je nepreklicno, ni več poti nazaj. Toda dež pojenja, veter je vse šibkejši. Oblaki se začnejo redčiti in žarek sonca posije skoznje kot upanje v žalostno srce. Zasliši se klic: "Na pomoč!" Strah nas je neznanega, nepredvidljivega. A treba se je podati tej skrivnostni poti naproti.

Miloš Panić

9.c

Kot metulj odleteli bomo mi,
hvala vam za vse, kar za nas storili ste vi.

Zdaj končujemo to pot, gremo drugam,
na daljšo cesto, ki končala se bo nekje tam.

Skupaj smo se učili, dobro in slabo doživeli,
a prebili smo se do slovesa, ki je le začetek konca.

Veseli odhajamo, ker vemo,
da gremo naprej, v življenje brez mej!

Urška Aplinc

Himna

Tu skupna se pot zdaj konča,
tja vsak se v neznano poda.
Vsi željni neznanih poti,
nam znanje naproti hiti.

Mi zdaj odhajamo,
tukaj nas več ne bo.

Minilo je,
šolska vrata se zapro.
Mi zdaj odhajamo,
napočil je čas za slovo,
zadnjikrat objemimo se močno.

Ja, bilo je vse polno skrbi
in bilo je še več lepih dni.
Nič sanj nam uničilo ni,
hvala vam, učitelji vsi.

Maja Supovec

Čas je za preobrazbo

Smo deveti de,
sedaj ko gremo,
že vsak to ve.
Smo se skupaj smejali,
knjige brali,
si vice pripovedovali.
Da ocene smo dobili,
veliko stvari smo se naučili.
Zdaj osem let je mimo,
vse je šlo z veliko brzino.

Nejc, Rok, Blaž in Tjaši
so učenjaki naši.
Jana zanima le odbojka,
Jasno pa glasba turbo folka.
Žiga in Urban se s športom
ukvarjata,
med poukom pa se rada
pogovarjata.
Klemen se na računalnik
spozna,
David pa pri godbi klarinet
igra.
Polona je pinkponkašica
naša
in nam zlate pokale prina-
ša.
Maša in Špela se vedno v
ogledalo gledata,
medtem ko Katja in Tina za
fanti letata.
Samo šminker je pravi,
Nikol pa se z risanjem bavi.
Nika je zabavna in pika.
Rogla pa z digitalcem rad
slika.
Tu je še razredničarka
Anka,
ki je vedno z nami držala
in nam v hudih časih po-
magala.

V osmih letih smo ugotovi-
vili,
da brez poguma naše
življenje bilo bi strašljivo,
brez smeha pusto in neza-
nimivo,
brez ljubezni prazno in
nenavdihujoče,
brez prijateljstva pa pre-
prosto nemogoče.

V
Sloveniji je novi
bila rojena naša generacija,
zato v nov uk se podala je naša
delegacija.

Imeli smo to srečo, da ministri
šolski si niso takoj izmislili deve-
tletke,
da so šele čez leta začeli uresni-
čevati svoje spletke.

Tako smo šele s sedmimi stopili v
razrede prve
in dobili status, ki se spodobi za
prve črve.

Prvih šest razredov smo različne
šole obiskovali
in šele v osmem smo se ustalili
in se pravi zbrali.

Vodstvi šol sta sklenili,
da smo skupaj v eno šolo se
združili.

Skupaj nas je 91 in največja je
sreča naša,
da nas ravnatelj sploh prenaša.

A v resnici nismo slabi mi, po-
stavni fantje in srčkana dekleta,
a naj še kdo reče, da takšna
skupina lahko kaj slabega
obeta.

Smo včasih še otročji, pa saj
smo vendar mladi,
mogoče ne zdi se tako, a se
imamo radi.

Zdaj leta osnovnošolska po-
časi končujemo,
kaj čas bo prinesel, s strahom
pričakujemo.

Po končani osnovni bomo se
razšli,
srčno upam, da bomo v
Šoštanju še kdaj se srečali.

Hvala za vse nauke in po-
sredovano znanje,
glave so zdaj pametne, uk
prišel je vanje.
Kar je bilo narobe, nam, pro-
sim, oprostite,
saj bomo se poboljšali, to
nam verjemite.

Nej Borovnik

9.d

Sončni žarki me božajo po obrazu. Misli mi hipoma kot metulj odfrfotajo na travnik spominov. Metuljeva prozorna krila podrsajo po skodranih laskih prvošolke, ki plaho zre v veličastno zgradbo, njen drugi dom. Metulj sledi hihitanju osmošolk, ki se pogovarja-
jo o fantih. Pristane na dehtečem cvetu. Toliko dogodkov, spominov, prijateljstva miglja med cvetnimi listi. Nenadoma mi v obraz
zapiha hladna sapa. Žarke zakrije strašen, grozeč oblak. Cvet, na katerem sedi metulj, se zapre. Odhajamo. Name se zgrinja tema.
Postaja globlja. Stisne me pri srcu. Bom ostala sama? Sredi najgloblje teme skozi oblak predre slepeč sončni žarek. Z njim pride
spoznanje. Ne bomo več sošolci. Ostali pa bomo prijatelji!

Tjaša Konovšek

O čem se učitelji pogovarjajo v zbornici?
Koga mirijo na hodnikih?
Koga imajo na piki?
Še ne veste? 9. e!

Na začetku ure velikokrat David prileti
s kako foro al' pa vici.
Amel in Grega skrbita,
da njuna priimka v dnevniku ležita.
Med poukom se zalaufata še Ema in Žan,
tako postane še bolj nor dan.
Polona pr' fiziki n'č ne šteka,
a vseeno ji dvojka v redovalnici opleta.
V sredo in četrtek Simon se jezi,
saj peto uro geografija sledi.
Velikokrat Rebeka prvih pet minut zamudi,
ker budilka noče delat' ji.
Barbara vsak dan se smeji,
Sam' da liziko dobi.
Ne imej Juvana za bedaka,
sledi ti udarec vojaka.
Toni in Sandi najbolj mirna sta,
a od tega nič ne odneseta.
Med odmori Lora na WC-je dirka,
da pogleda, kje je šminka.
Ocene niso ravno naš zgled
saj nas večina ne ve, kaj je šolski red.
Zato je pri testih problem,
a Miha, Rok in Andraž rešijo sistem.
Za stike z drugimi pa je Nastja,
ker je punca krasna.

Kdaj minila so šolska leta,
kdaj je znanje napolnilo nas?
Konec je vseh norčij in zapletov,
ki so postali del naših debat.
Učitelji, testi, šola in še kaj,
spomini vračajo se k nam nazaj.

Mi zdaj odhajamo od vas,
lepo se imejte,
zdaj gremo, gremo vsi naprej,
naprej v srednje šole.
Zabave željni smo mi vsi,
vsi fantje, dekleta,
to šolo mi zapuščamo,
lepo nam je bilo.

Zazvonil je šolski zvonec,
osnovne šole za nas je konec.
Zdaj si vsi veselje delimo,
smo polni upanja, naprej hitimo.
Vsak začel zdaj bo svojo pot,
naj sreča spremlja vse nas naokrog.

Andraž Funkl, 9. e

9.e

- Julij
Mali srpan
- 1 N Bogoslav
 - 2 P Marija
 - 3 T Irenej
 - 4 S Urh
 - 5 Č Anton
 - 6 P Bogomila
 - 7 S Ciril, Metod
 - 8 N Špela
 - 9 P Veronika
 - 10 T Ljubica
 - 11 S Olga
 - 12 Č Mohor
 - 13 P Evgen
 - 14 S Franc
 - 15 N Vladimir
 - 16 P Marija
 - 17 T Aleš
 - 18 S Miroslav
 - 19 Č Vincenc
 - 20 P Marjeta
 - 21 S Danilo
 - 22 N Majda
 - 23 P Branislav
 - 24 T Kristina
 - 25 S Jakob
 - 26 Č Ana
 - 27 P Sergij
 - 28 S Zmago
 - 29 N Marta
 - 30 P Julita
 - 31 T Ignac

List

Kabelsko razdelilni sistem Šoštanj

Šoštanj.info
<http://www.sostanj.info>

Sredina

NAPOVEDNIK PRIREDITEV
julij 2007

KDAJ	ZVRST	KAJ	KJE	VABI VAS
1. teden				
ponedeljek, 2. 7. ob 10:00	delavnice	Poletne ustvarjalne delavnice (pol. počitnice 2007 – za otroke in mladostnike – poteka do 9.7.2007)	Mestna galerija Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
ponedeljek, 2. 7. ob 16:00	košarka	Poletni košarkarski tabor – Šoštanj 2007 (za osnovnošolke in osnovnošolce - vsak dan od 16 - 18h do 6.7.2007)	Telovadnica Partizan in igrišče ob bivši OŠ Biba Roeck	Košarkarski klub Elektra
sreda, 4. 7. ob 18:00	predstava	ANA DESETNICA - predstava pouličnih gledališč (štiri predstave)	Trg svobode Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
2. teden				
ponedeljek, 9. 7. ob 10:00	delavnice	Poletne ustvarjalne delavnice (pol. počitnice 2007 – za otroke in mladostnike – poteka do 13.7.2007)	Mestna galerija Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
sreda, 11. 7. ob 8:00	pohodništvo	Izlet Breg – Lisca - Lovrenc (lahka pot)	Posavsko hribovje	Društvo upokojencev Šoštanj – pohodniška sekcija
petek, 13. 7. ob 18:00	rolanje	Šoštanj rola (tekmovalno v rolanju za vse generacije po ulicah mesta Šoštanja)	Šoštanj	Krajevna skupnost Šoštanj
petek, 13. 7. ob 20:00	koncert	Šoštanj rola – Osrednji koncert (Zaklonski prepeva in spremljevalne domače skupine)	Rokometno igrišče Šoštanj	Krajevna skupnost Šoštanj
nedelja, 15. 7.	planinstvo	Skupna akcija šaleških PD: Bodental (lahka pot), Kozjek (zahtevna pot), Stol (zelo zahtevna pot)	Karavanke	Planinsko društvo Šoštanj
nedelja, 15. 7. ob 15:00	turizem	13. Praznik žetve in kruha (z ansamblom Katrca)	Gasilski dom Gaberke	Prostovoljno gasilsko društvo Gaberke
3. teden				
ponedeljek, 16. 7. ob 8:00	taborjenje	Taborjenje v Ribnem pri Bledu (taborjenje traja do 25.7.)	Ribno pri Bledu	Društvo tabornikov Rod Pusti Grad Šoštanj
torek, 17. 7.	letovanje	Zdravstveno letovanje šolskih otrok v Savudriji (poteka do 27.7.2007)	Savudrija (Hrvaška)	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
četrtek, 19. 7.	razstava	Odprtje razstave slik slikarke Ivane Andrič Todič	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
nedelja, 22. 7.	kolesarstvo	11. Kolesarski vzpon: Topolšica - Zavodnje - Sleme	Hotel Vesna, Topolšica	Kolesarski klub Energija Velenje
4. teden				
petek, 27. 7.	koncert	Smallfest – glasbeni festival mladih (1. dan)	Prireditveni prostor ob Družmirkem jezeru	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 28. 7.	koncert	Smallfest – glasbeni festival mladih (2. dan)	Prireditveni prostor ob Družmirkem jezeru	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 28. 7.	planinstvo	Planinski izlet na Vršič – Prisojnik – Razor – Kriški podi - Vrata (zelo zahtevna označena pot) – dvodnevni izlet	Julijske Alpe	Planinsko društvo Šoštanj
nedelja, 29. 7.	turizem	Veseli ob Toplici	Zdraviliški park Topolšica	Turistično društvo Topolšica

Napovednik prireditve objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 34) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>). Podatke o prireditvah pošljite na el. naslov: prireditve@sostanj.net.
KATEGORIJE PRIREDITEV: šport kultura šolstvo splošno

Podoba kulture

pripravila Milojka Komprej

Besede in barve

Obarvah in pisanju sta se pogovarjala gost devetega galerijskega večera, ki je bil 25. maja, Andrej Krevzel in kulturna animatorka Marija Leber. In seveda še o vsem in čem drugem, kar je zanimalo poslušalce in kar je želel o sebi razkriti avtor sam. Odlomke njegovih del, prvi roman Selitev poletja, ki je izšel leta 1990 in drugi roman Oker, ultramarin in zelenjavni vrt, je v programu bral Andrej Volk. V večeru, ki se ga je udeležilo primerno število obiskovalcev, so literarnega ustvarjalca lahko spoznali tudi kot slikarja, saj je na tem področju dosegel že lepe uspehe. Ugotovitev, da avtor to dvojje pri svojem delu povezuje in dopolnjuje, je bila seveda logična posledica njegove predstavitve.

Foto: Dejan Tonkili

Andrej Krevzel je rojen leta 1956 v Šmartnem ob Paki. Končal je Pedagoško akademijo v Ljubljani in bil zaposlen kot predmetni učitelj likovnega pouka. Je tudi član literarnega društva Hotenja, kjer redno objavlja svoja prozna dela. Živi in dela v Šoštanj.

Okrogli jubilej z razstavo

Oto Gantar

V začetku junija se je z razstavo svojih najnovejših del v Mestni galeriji Šoštanj predstavil Oto Gantar iz Velenja. Načrtovani dogodek je sovpadal z njegovim minulim okroglim življenjskim jubilejem. Slikar, ki v teh prostorih ni razstavljal prvič, se je tokrat predstavil s tihožitji, motivi iz narave in kulturno zgodovinske dediščine. Prijetno je presenetil s portreti, o katerih se je likovna kritičarka Marlen Premšak na sami razstavi zelo pozitivno izrazila. Na razstavi sta sodelovala tudi glasbena gosta Ela in Marko Watzak, ob kulturnem dogodku pa je Premškova med drugim povedala:

»V življenju takšnih ljudi, kot je Gantar, obstajata dve prelomnici; prva je odločitev o svoji drugačnosti in druga, ko se izpostavi očem javnosti in delo prepusti kritički presoji. Oboje je za njim, ljudje so

Foto: Milojka Komprej

njegove liste in platna dobro sprejeli, poznavalci cenijo njegovo odkritost, doslednost in spoštovanje zakonitosti klasičnega realističnega jezika. Njegovo delo je ubrano na iste strune, podobe gradi v znanih kompozicijskih okvirih, v trdnih obrisih in javnih ploskovnih odnosih, s koloritom, ki je povečini verističen in ustreza izbrani motiviki.

Ni graja, pač pa pohvala, če vendarle rečemo, da je avtor prepričljiv risar in šele potlej slikar, enako dosleden tudi v barvnih razponih, kar je še posebej očitno v upodobitvah gradov in graščin, ki jih izbira iz svoje okolice in so tačas ena njegovih najbolj pogostih motivnih izbir. Kolorist v njem pa se razživi, ko se loti tihožitij, pogosto cvetja in barvitih šopkov, pa tudi drugih predmetov iz vsakdanjosti, ki jih razvršča v premišljena, likovnim ukazom podrejena v prostorsko koloristična razmerja.

Ob odprtju se je slikarju za sodelovanje zahvalil tudi direktor Zavoda za kulturo Šoštanj Kajetan Čop ter izrazil prepričanje, da je dobro dati prostor in omogočiti razstave domačim ustvarjalcem.

Gučkova na banki

Foto: Milojka Komprej

Od srede junija, si lahko v prostorih NLB Podružnica savinjsko-šaleška ogledate razstavo slik slikarke Irene Guček iz Velenja. Razstavljena so novejša dela te umetnice, ki se je v Šoštanju že predstavila in je predvsem znana po odličnih portretih. Razstava sodi v sklop sodelovanja med banko in Zavodom za kulturo Šoštanj, ki skrbi za postavitev razstave, na banki pa se trudijo tudi s kulturnimi dogodki popestriti in obogatiti dogajanje v njenih prostorih. V poletnih mesecih so tudi na NLB pripravili »vroče ponudbe«, zato si boste razstavo, ki bo na ogled do konca avgusta zagotovo z veseljem ogledali in v priložnostni zloženki izvedeli tudi nekaj več o avtorici.

Svoboda po domače

Kaj če bi zapisali Svoboda (z malo) po domače. Potem bi si lahko to razlagali na primer, da gremo spat, kadar se nam zljubi, delamo, kar hočemo, jemo, kar nam je všeč, ne pa tudi zdravo, smo glasni v gozdu, gledamo televizijo ves dan. V nedogled bi lahko izkoriščali to ljubo svobodo po domače.

Foto: Arhiv

Vrnimo se k nastopu Svobode po domače (z veliko začetnico). Tistega petkovega večera, 1. rožnika, smo pohiteli v Kulturni dom Šoštanj. Nabito polna dvorana je dala slutiti lep glasbeni dogodek. Marsikatera hrbtenica se je krivila na pomožnem sedežu. Tudi to se zdrži, če je prireditev zanimiva. Pa kaj ne bi bila! O tem sploh ni bilo dvoma. Tokrat se je pevski zbor Svoboda pod vodstvom že kar legendarne Anke Jazbec predstavil s svojimi starimi in najnovejšimi stvaritvami z gosti. Nastopili so Mihelece, Trio Golica, ansambel Navdih in ansambel Bum. Dodobra so nas ogreli. Med nami in nastopajočimi se je spletel pristen odnos. Da je to res, smo z navdušenim ploskanjem potrdili sleherni nastop. Dlani so se hotele kar vžgati. Srebrne nitke, ki so jih razpredli pevci ali glasbeniki, so nas nežno popeljale z njimi v svet glasbe in uživanja. Mislim, da je vsakdo odkril kaj zase. Sklepam tudi po žarečih obrazih odhajajočih iz dvorane. Da so bile pregrete tudi dlani, pa sploh ni potrebno poudarjati. Sicer pa nas je Svoboda še z vsakim nastopom navdušila, še posebej tokrat. Hvala vsem nastopajočim za tako lepo glasbeno popotnico v letošnje poletje. Še pridemo. Do naslednjega nastopa pa nam bo srca in dlani grelo poletno sonce.

Zinka Moškon

Zarja zopet navdušuje

Kulturno društvo Mihaelov sejem Mengeš v sodelovanju z Zvezo slovenskih godb in Javnim skladom republike Slovenije za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Domžale je v soboto, 2. 6. 2007, organiziralo 11. festival »naj slovenska koračnica Mengeš 2007. Vsaka sodelujoča godba je morala na festivalu zaigrati štiri koračnice. Nastop godb je ocenjevala tričlanska strokovna žirija po mednarodno uveljavljenih ocenjevalnih kriterijih.

Festivala se je udeležil tudi Pihalni orkester Zarja iz Šoštanja.

Po besedah stroge žirije je bil festival na zelo visokem nivoju, kvalitetno odigrane koračnice so povzročale veliko in težko nalogo žiriji, ki je prvo mesto namenila domači godbi iz Mengeša.

Odlično drugo mesto, tako kot pred dvema letoma, pa je pripadlo orkestru iz Šoštanja, ki je dokazal, da z načrtnim, kvalitetnim delom sodi v sam vrh slovenskega godbenišтва.

V soboto, 16. 6., pa se je orkester udeležil 12. tekmovanja godb Slovenije v zabavnem programu, ki je bilo v Ormožu. Tekmovanja se je udeležilo več kot dvajset godb, ki jih je ocenjevala priznana in uveljavljena strokovna žirija Jože Hriberšek, Miro Saje in Emil Glavnik. Šoštanjčani so zopet navdušili in si priigrali zlato plaketo, še posebej so navdušili s skladbo FORZA FEŠTA, saj so Franja Vačovnik, Jani Atelšek in oboje Jani Šuligoj zelo lepo zapeli in s svojimi glasovi ob spremljavi orkestra še posebej navdušili občinstvo v športni dvorani ormoške šole.

Že naslednji dan pa se je orkester udeležil mednarodnega srečanja godb, ki je bilo v SP. POLSKAVI. Z lepo odigranimi skladbami so tako navdušili, da jim je poln šotor gledalcev stoje zaploskal.

V soboto, 30. 6., orkester gostuje v KAPELI pri BREŽICAH, kjer bodo igrali enourni zabavno plesni program na veliki veselici.

Vse to so dokazi, da je delo v orkestru na zelo visokem nivoju. Dirigent Jani Šuligoj za vse nastope orkester dobro pripravi, posledica tega so doseženi odlični rezultati na tekmovanjih. Upravni odbor s predsednikom Srečkom Potočnikom pa poskrbi za vse ostale potrebe, da lahko orkester nemoteno deluje. Vsekakor ima velike zasluge tudi razumna odločitev občine, ki je orkestru namenila nekaj proračunskih sredstev.

V mesecu juliju in prvi polovici avgusta si bodo privoščili malo počitnic, nato se bodo pa zopet začele priprave za gostovanje v Izoli, Avstriji, največ časa pa bodo namenili pripravam na mednarodno tekmovanje v koncertnem igranju, ki bo v mesecu oktobru v Novem mestu.

Že sedaj pa krojijo načrte za izvedbo božično-novoletnega koncerta, ki bo letos v nedeljo, 23. decembra, v telovadnici OŠ Šoštanj.

Ples je lahko zabaven in hkrati vzgojen

Foto: Marija Lebar

Konec šolskega leta je tudi čas, ko učenci in učitelji znanje, ki so ga osvojili, pokažejo staršem in ostali javnosti. Eden takih – prijetnejših – dogodkov je bil tudi zaključni nastop plesnih skupin sredi junija v avli Osnovne šole v Šoštanju.

Učenci – večinoma dekleta – so se plesnih mojstrov in od septembra dalje učili pri Petru Uplazniku in Lei Sunarič iz plesne šole Devžej. To je sicer koroška plesna šola, vendar pokriva kar široko območje. Tako se udeležujejo tudi v Šaleški dolini. Letos so imeli v Šoštanju štiri plesne skupine od vrtničarjev do devetdesetletcev in v Topolšici tri skupine.

Vsi ti mladi so se na nastopu tudi predstavili, v goste pa so prišle še plesalke iz Velenja. V krajšem nagovoru je vodja plesne šole Devžej Aleš Pušnik, ki je program povezoval, izrazil obžalovanje, da se s plesom ne ukvarja več dečkov. »Želimo si, da bi Šaleška dolina spet postala središče z razvitim športnim plesom, kot je bila že nekoč. Ples je šport, je rekreacija, je druženje in je še več kot vse to. Mladi se naučijo koordiniranega gibanja, prilagajanja pa tudi kulturnega vedenja,« je dejal Pušnik.

Da njegove besede niso prazne, potrjuje dejstvo, da so šoštanjski plesalci iz skupine sedmi do deveti razred na Šolskem plesnem festivalu v Celju osvojili kar prvo mesto, plesalci iz skupine četrto do šesti razred pa tretje mesto v svoji kategoriji. V plesni šoli Devžej želijo s takim delom nadaljevati tudi jeseni.

Marija Lebar

Ansamblu Ta pravi faloti zlati zmaj

Foto: Marija Lebar

Pravzaprav se je tokratni – šestnajsti – Vurberški festival odvijal v Staršah. O prizorišču koncerta, ki je potekal v petek, 17. junija, je tokrat »odločalo« vreme. Namesto na dvorišču gradu so ansamblu nastopali v športni dvorani v Staršah. Dogajanje je v živo prenašala tudi nacionalna televizija ter številne radijske postaje.

Neznosna vročina na prizorišču očitno ni vplivala na izvajanje nastopajočih niti ne na zadovoljno poslušalstvo, ki je burno navijalo za »svoje«. Vsak od štirinajstih ansamblov je predstavil po eno polko in valček, ki ju je tokrat javno izvajal prvič. Po končani predstavitvi so gledalce zabavali fantje dolenskega ansambla Modrijani, napetost pa je naraščala. Ta čas so v zakulisju šteli glasovnice poslušalcev, strokovna komisija je odločala o najkvalitetnejši izvedeni pesmi, svojega zmagovalca pa so izbirali tudi poslušalci pri radijskih sprejemnikih.

Po dvorani je završalo, ko je voditeljica Ida Baš razglasila zmagovalce v posameznih kategorijah. Tako je prva nagrada občinstva, to je zlati zmaj, pripadla ansamblu Ta pravi faloti iz Skornega pri Šoštanju za valček z naslovom Za lepši dan. Glasbo je napisal Mitja Mastnak, besedilo pa je prispevala pevka sestava Ta pravi faloti Alenka Sinigajda.

Ta pravi faloti so to prestižno nagrado dobili že tudi lansko leto in so bili zato z uspehom toliko bolj zadovoljni. »Laiki« si težko predstavljamo, koliko ur dela, truda in vaje je potrebno, da ansambel lahko poseže tako visoko. Prepričani smo, da bomo naše falote na Vurberku slišali tudi drugo leto!

Marija Lebar

Zaključek leta v šmarškem vrtcu

Tudi v naših vrtcih so zaključili plodno šolsko leto. In si za nagrado privoščili takšen ali drugačen izlet, ki spada zraven. Tako tudi v vrtcu Šmartno ob Paki.

Skupina okoli dvajsetih otrok se je pod budnim očesom vzgojiteljice Tatjane sredi junija podala na »planinski« pohod. Odpravili so se v Gavce k domačiji Franca Zacirkovnika. In to ne brez vzroka. Franc je znan planinec in fotograf. Za vsakega obiskovalca pa je pripravil lično izdelano planinsko palico, na katere je s pirografsko tehniko napisal imena in palice še porisal. Tako je vsak otrok v velikem košu poiskal palico s svojim imenom.

A veselje se je šele prav začelo. Otroke so namreč presenetili s svojim obiskom junaki znane Vandotove povesti Kekec, ki jo lahko štejemo za našo mladinsko klasiko in se je »otrokom« vseh starosti izredno priljubila.

Foto: Franc Zacirkovnik

Alojz Gruden je bil v vlogi Bedanca zelo prepričljiv, prišla pa sta tudi teta Pehta in seveda sam Kekec. Na koncu je sledil še čisto pravi »planinski krst«.

Po tolikih vznemirljivih dogodkih so se oglasili tudi lačni želodčki, za katere je bilo lepo poskrbljeno. Zadovoljni otroci so se nato spet podali na pot in se lepo peš vrnili v svoj vrtce.

Marija Lebar

Dobrote slovenskih kmetij na Ptuj

Foto: Marija Lebar

Konec maja so na Ptuj priredili tradicionalno, letos že 18. razstavo Dobrote slovenskih kmetij. Na ocenjevanje je prispelo doslej najvišje število vzorcev, največ s celjskega območja s Koroško. Ocenjuje se trinajst skupin živil, odlično pa so se odrezale tudi članice Društva podeželskih žena Šaleške doline s svojimi izdelki.

Predsednik organizacijskega odbora Peter Pribožič je v nagovoru povedal: »Naj vas ogled Dobrot slovenskih kmetij prepriča o razvojnih priložnostih slovenskega podeželja. Želim, da našo zakonodajo popravimo na tak način, da bo kmete vzpodbujala za neposredno prodajo tako na kmetiji kot na stojnicah in tržnicah. Dobrote so naše bogastvo, ponudimo jih Evropi, ki je z industrializacijo kmetijstva marsikaj pozabila in izgubila. Prepoznavnost blagovne znamke Dobrote slovenskih kmetij pa jamči za kakovost izdelkov.«

Na ocenjevanje je prispelo 1034 izdelkov iz Slovenije kot tudi iz zamejstva. Marsikaj je bilo mogoče kupiti na stojnicah, nekaj dobrot pa so ponujali celo ptujski gostinci. Ob sami razstavi so potekali tudi drugi spremljajoči dogodki, kot so posveti in seminarji.

V nekaterih kategorijah izdelkov, ki so specifični za posamezne pokrajine ali regije, kot sta, denimo, oljčno ali bučno olje, je bilo vzorcev manj. Največ jih je bilo iz predelave sadja in še zlasti veliko je bilo izdelkov iz žit, kjer so se najbolj odrezale članice iz Šaleške doline. Med njimi so bile tudi Topolščanke. Ivica Maze je prejela bronasti priznanji za pisani in krompirjev kruh, Marinka Menih bronasti za kekse na stroj in za domače krape in Štefka Ločan za krofe.

Marija Lebar

Franc Krevzel – podjetnik leta 2007

Biti »top«

Milojka Komprej

Razveseljiva novica, da je podjetnik leta 2007 Franc Krevzel, človek iz našega okolja, je prišla do nas konec maja. Naj ima okolje zasluge za to ali ne, je vendarle prijetno čutiti, da z nami rastejo in živijo ljudje, ki so začeli iz nič in se z lastnim znanjem, voljo in delom prebili v krog uspešnih in vodilnih.

Albina in Franc Krevzel z nagrado.

Prestižno priznanje, mu je bilo podeljeno v okviru tridnevnih Dni slovenske obrti v Portorožu 31. maja. Svečanosti so se poleg podjetnikov iz vse Slovenije udeležili tudi mnogi ministri in predstavniki lokalnih skupnosti. Veliko pozornosti so dogodku namenili priznani slovenski mediji, tako da smo o družinskem podjetju Krevzel Instalacije lahko mnogo prebrali že v preteklih dneh. Veselje ob nazivu pa se še ni podelilo, zato je Franc Krevzel ob mojem obisku v poslovnih prostorih v Metlečah, v stavbi, ki so jo pred leti sami zgradili, tudi suvereno izjavil: »To je tudi potrditev, da dobro delamo.«

Za čestitke in veselje ni nikoli prepozno, zato poleg njih najprej vprašanje, kako se sploh pride do naziva podjetnika leta.

Nominacija in postopki potekajo že par mesecev prej. Na predlog območne obrtne zbornice se strokovna komisija pri OZ Slovenije odloča po točno določenih kriterijih. To so poslovni uspeh, urejenost podjetja in poslovanja in še marsikaj. Seveda te dajo pod drobnogled, kamor sodijo pregledi poslovnih listin, pogovori z delavci in drugo. Ko je naše podjetje bilo v ožjem izboru, so o našem delu posneli petminutni spot, ki smo ga potem videli na sami prireditvi. Že sama nominacija oziroma to, da sem bil v ožjem izboru skupaj s tremi uspešnimi podjetniki, je zame pomenila veliko.

Je bilo na podelitvi zares tako svečano, kot smo lahko razumeli iz posameznih zapisov v drugih medijih?

Ja, zares. Nabito polna dvorana, veliko podjetnikov, predstavniki ministrstev in program, ki je tekel ob tem ter stopnjeval napetost pred razglasitvijo, mi bodo vedno ostali v lepem spominu.

Ste pričakovali, da boste osvojili ta naziv?

Konkurenca je bila, še enkrat rečem, zares huda. Mislim, da so bili nominirani zares uspešni podjetniki in težko bi rekel, kaj je »prevagal« meni v prid. Nekje si predstavljam, da je komisija dobro ocenila moje odnose do zaposlenih, saj sem na tej ravni vedno mišljenja, da je le zadovoljen delavec dober delavec.

So potemtakem vaši delavci zadovoljni?

Imamo 32 zaposlenih, vsi kvalificirani ljudje in pri nas fluktuacije skoraj ni. Tisti, ki so odšli, trije so bili, so odšli na svoje in upam, da jim dobro gre.

Ste torej veselje delili skupaj z zaposlenimi?

Seveda, najprej pa s svojo družino, ženo Albino, sinom Tadejem, oba sta tudi v podjetju, ter hčerko Barbaro. Čestitke so prihajale od vseh: iz državnega zbora, državnega sveta, vodij poslanskih skupin, od znanih direktorjev, predstavnikov lokalne skupnosti in seveda od prijateljev, sodelavcev in kar tako ljudi, s katerimi sem povezan na tak ali drugačen način.

Zdaj ko sva obdelala samo priznanje, bi bilo prav, da poveva še kaj o podjetju in o vas. Kdo ste?

Kdor pozna ime Krevzel, ve, da gre za družinsko podjetje, ki sem ga zasnoval v zgodnjih devetdesetih letih prejšnjega stoletja, v nemirnih časih razpadanja države, sistema, vrednot in še kaj. Delati sem začel v Šmartnem ob Paki, v domači garaži, kjer sem se v glavnem ubadal s popravili in adaptacijami vodovodnih, ogrevalnih in plinskih napeljav za individualne naročnike. Kasneje se mi je pridružila žena Albina in nato še sin Tadej. Podjetje je raslo, povezovali smo se z gradbenim in elektro izvajalcem ter tako postali prepoznavni. Do te mere, da smo začeli vsak po svoje. Danes je to podjetje, ki mu zapajo ministrstva, veliki industrijski in trgovinski giganti, veliki naročniki, občine in posamezniki.

Kaj je po vašem prispevalo k vaši uspešnosti?

Predvsem občutek za delo in ljudi. Današnji dan moraš biti psiholog in imeti ne samo šesti, ampak stopetdeset čut, da veš, s kom poslovati. Zakonodaja v teh branžah še vedno ni na zadovoljivi ravni, veliko je tveganj, saj posli niso zavarovani. Seveda pa je pri delu zelo pomembna tudi strokovnost, spremljanje tehnološkega napredka in novosti. Zato se v podjetju nenehno izobražujemo in redno udeležujemo seminarjev ter spremljamo strokovno literaturo.

Predvsem pa moraš imeti vizijo. Že v Šmartnem ob Paki, ob skromnih začetkih, sem sanjal o velikem podjetju. Kamor ciljaš, tja zadeneš.

Glede na to, da ste doma v Šmartnem ob Paki, zakaj ste se odločili za sedež firme v Šoštanju?

Takratni čas je nakazoval možnosti, čeprav so

bile velike ovire pri pridobivanju zemljišča za gradnjo te stavbe, v kateri smo zdaj. Poslovne prostore smo imeli nekaj časa na Trgu svobode v Šoštanju, skladišča pa malo raztepena naokoli. Nato smo le lahko gradili tukaj v Metlečah in vse spravili pod eno streho.

Instalacije so pravzaprav širok pojem?

Zajemajo vse, kar je v zvezi z vodo in plini, to so vodovodi, ogrevanja, plinske instalacije, toplotne postaje, klima naprave in podobno. Za vse smo usposobljeni, zato kadrovsko sodelujemo s Šolskim centrom v Velenju. Zaposlujejo ljudi iz našega okolja in že v šoli se pokažejo dobri delavci. Na poslovnem področju pa smo vpeti Gorenje, Premogovnik, Ero, različna gradbena podjetja, občine in savinjsko-šaleški regiji in praktično po celi Sloveniji.

Za delo se vam torej ni bati, prej pa sva že malo nakazala, da je plačilna disciplina v naši državi na šibkih temeljih. Kako vi to rešujete?

Predvsem iščemo posle, v katerih pogodbo sklenemo neposredno z investitorjem, država pa bi po moje morala pospešiti postopke na sodiščih, ko se pojavi spor zaradi neplačil. Za velike projekte pa bi moral investitor denar za projekt naložiti na poseben račun, s katerega bi se transparentno lahko črpal denar za izvajalce. Tako bi bile najboljše sprotne kontrole, ali denar je ali ga ni.

Poleg tega, da ste uspešen podjetnik, vas ljudje cenijo po iskrenosti, volji do življenja in tudi dobroti.

Življenje moraš jemati z malo žlico in pomagati tudi drugim. Nikoli ne veš, kdaj in kaj se vrne in če se tudi ne vrne, imaš zadovoljstvo, da si nekje pomagal. To pa je svojevrsten občutek.

Kakšen je vaš delavnik?

Začne se ob šestih zjutraj v Malih Braslovčah, kjer imam hišo. Z ženo Albino živiva zdaj sama, kajti sin in hči sta si ustvarila svoja domova. Dan mi mineva v Šoštanju in drugje po gradbiščih in deloviščih, na večer pa sem spet doma.

S čim se ukvarjate v prostem času?

Rad imam naravo. Rad urejum okolico hiše, kosim in obrezujem, z ženo pa tudi uživava v večernem miru doma. Seveda pa tudi rad potujem in skočim na morje, kadar mi le dopušča čas. Čez leta ga bo morda več, saj se sin lepo znajde v družinskem podjetju. Zdaj pa sproti poiščem kakšno zadovoljstvo zase. Majhne stvari me osrečujejo in znam jih ceniti.

Imate kakšno misel, ki vas vodi pri poslovnih odločitvah?

Področje industrijske energetike, varčevanje ter energetska učinkovitost bivanja, so področja, ki vzpodbujajo svetovno industrijo k izboljšanju, zato je za uspešno prihodnost potrebno nenehno slediti spremembam. Pri tem se bo potrebno truditi za ohranitev tržnega deleža, posodobitev tehnologije dela, zaposliti še nekaj delavcev in pridobiti certifikat kakovosti, ki je že v postopku pridobivanja. Ideje in misli ne zmanjka.

Kaj pa v zasebnem življenju?

Vse se povezuje. Biti zdrav in dolgo delati.

Vse več odzivov za CT

Darovala tudi Era

Nakup CT aparata v Bolnišnici Topolšica je široka akcija, kateri so se poleg bolnišnice pridružili tudi Univerza za III. življenjsko obdobje in Medobčinska zveza društev upokojencev, obe iz Velenja. Organizacijskemu delu, ki je širše slovensko zastavljen, so nedavno prisluhnili tudi v družbi Era iz Velenja. Zavedajoč se, da je zdravje osnovni pogoj za družbeni razvoj, so že ob začetku zbiranja denarja namenili 17.000 evrov, ki jih je v petek, 15. junija, svečano predal predsednik uprave družbe Era Gvido Omladič direktorju bolnišnice prim. dr. Janezu Polesu.

Foto: Dejan Tonki

Ob tem je Gvido Omladič povedal, da so se akciji z veseljem pridružili. Tudi Era je v zadnjem času doživela korenite pretrse, zato se toliko bolj zavedajo moči sodelovanja. Izrazil je veselje nad uspešnostjo, ki bi lahko bila še večja, in poudaril, da je ideja blizu sloganu, kateremu v sedanjem času sledi Družba Era, to je: Osrečujemo. Povezujemo. Razvijamo. Smo.

Primarij Bolnišnice Topolšica dr. Janez Poles je priložnost izkoristil, da je družbi Era zaželel uspešno razvojno pot v smeri moderne, inovativne in učinkovite mednarodne družbe s podjetniško kulturo. Hkrati

je predstavil dosedanje uspešnost akcije. Od enega milijona tristo tisoč evrov, kolikor bo potrebno odšteti za aparat, jim je do srede junija uspelo zbrati slabih tristo trideset tisoč evrov, kar je pravzaprav velik uspeh. Nekaj večjih donatorjev se je zadovoljivo odzvalo, na nekaj odgovorov še čakajo. Še naprej potekajo aktivnosti in dogovori, načrti z izrabo in izkoristkom tega prepotrebne aparata za boljšo dostopnost do te vrste zdravstvenih storitev in kvalitetno medicinsko obravnavo pacientov pa tečejo vzporedno s tem.

Milojka Komprej

Častitljiv jubilej revije Gasilec

Vučnem centru Civilne zaštite Slovenije na Igu je v petek, 8. junija, potekala svečanost ob 110. obletnici izhajanja revije Gasilec. Slavnostni govornik je bil minister za obrambo Karel Erjavec, udeležili pa so se tudi predstavniki Gasilske zveze Velenje.

Uvodnik je pripadel predsedniku Gasilske zveze Slovenije Ernestu Eöryu. Ta je dejal, da je gasilsko glasilo zrcalo njihovega dela. »Vse od 6. februarja 1897, ko je izšla prva številka revije Ga-

silec, je to glasilo spremljalo aktualne dogodke znotraj gasilske organizacije in širše v družbi,« je med drugim povedal.

Ob visokem jubileju je Gasilcu čestital tudi minister Karel Erjavec. Menil je, da je malo organizacij, še manj pa časopisov, ki bi nepretrgano izhajali tako dolgo. »Glasilo povezuje in informira gasilsko članstvo, ki bi mu po organiziranosti prostovoljstva v svetu le težko našli primerjavo. Okoli 130.000 članic, članov, veteranov in mladine za dejavnosti v svoji organizaciji namenja neštivilne proste trenutke dragocenega časa. Je pa tudi del Civilne zaštite Slovenije, na katerega država resno računa v primeru potrebe. Revija Gasilec in gasilska organizacija sta z narodno zavredno naravnostjo pripomogla k ohranjanju slovenstva.«

Prve tri številke Gasilca so izšle v dvojezični izdaji, potem pa je Gasilec – najprej periodično, pozneje pa mesečno – izhajal v slovenščini. V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja so ga preimenovali v Gasilski vestnik, v devetdesetih pa je spet privzel ime Gasilec. Ob obletnici so izdali jubilejno številko, ki prinaša prerez skozi zgodovino gasilskega tiska pri nas.

Foto: Marija Lebar

Zbrane je nagovoril tudi sedanji urednik revije Gasilec Marko Pograjc. Med drugim je povedal, da se v teku časa ni zvrstilo mnogo urednikov in da je revija sledila prvotnim usmeritvam, seveda prilagojenim času. Tokrat so pripravili celotno grafično prenovno glasila. Število naročnikov se je z leti spreminjalo. Prva naklada je bila 600 izvodov, letos je naročnikov čez 10.000, a jih je bilo leta 1987 že več kot 40.000. Ob tako dolgoletnem izhajanju je revija prejela tudi številna priznanja. Zadnjega, to je zlati znak Civilne zaštite, ji je letos 1. marca ob svetovnem dnevu Civilne zaštite podelil njen poveljnik Miran Bogataj.

Kot je povedal Pograjc, pa gre zahvala za tako dolgo izhajanje Gasilca predvsem številnim dopisnikom s terena, ki gasilsko javnost seznanjajo z dogajanjem v organizacijah in društvih. Predsednik Eöry in urednik Pograjc sta najprizadenejšim dopisnikom podelila pisna priznanja. Svečanost sta s svojim nastopom popestrila Andrej Hofer in Nuša Derenda.

.Marija Lebar

Pokazali smo veliko taborniškega znanja!

Od 15. 6. do 17. 6. 2007 je v bližnjem Velenju potekala največja taborniška prireditev v tem taborniškem letu. Skavtfest, kot so organizatorji, velenjski taborniki, poimenovali to prireditev, je zajemal državni mnogoboj v

Foto: INIS

taborniških disciplinah, fotografsko razstavo, druženje in zabavo ob več kot 30 delavnicah in osrednjo proslavo ob 100. obletnici skavtstva na svetu. Zveza tabornikov Slovenije je članica svetovne skavtske organizacije (WOSM) in je s to proslavo ustrezno proslavila ta visoki jubilej.

Taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj smo se, kot že vrsto let poprej, tudi letos udeležili državnega mnogoboja v taborniških disciplinah. V uspehih na tovrstnih tekmovanjih segamo v samo elito taborniških rodov. Tudi letos ni bilo nič drugače. Na tekmovanje smo odpeljali 8 ekip, ki so dosegle vidne rezultate in pokazale veliko taborniškega znanja. Sodelovali smo tudi v delavnicah, veliko naših starejših članov je s svojim znanjem pomagalo ocenjevati znanje tabornikov v vseh kategorijah kot sodniki, pisec tega članka pa je s svojimi fotografijami sodeloval tudi na fotografski razstavi. Tekmovanje je minilo v odličnem vzdušju in vsi smo nestrpnost pričakovali osrednjo proslavo ob 100. obletnici. S svojim obiskom in kratkimi nagovori so nas počastili visoki gostje, kot so npr. župan Mestne občine Velenje g. Srečko Meh, minister za šolstvo in šport g. dr. Milan Zver, minister za obrambo g. Karel Erjavec, načelnik ZTS Tomaž Strajnar, starešina ZTS Mitja Lamut ter še kopica ostalih visokih gostov. Na osrednji proslavi se nas je zbralo preko 2000 tabornikov iz vse Slovenije. Okoli 70 šoštanjskih tabornikov, kolikor nas je bilo prisotnih, je tako lahko dobilo lep občutek, del česa smo. Smo del ene izmed največjih mladinskih organizacij v Sloveniji in del največje mladinske organizacije na svetu, svetovnega skavtskega gibanja, ki združuje preko 28 milijonov mladih iz 216 držav sveta.

Z doseženimi uspehi na državnem mnogoboju je tako pred šoštanjskimi taborniki le še vrhunec taborniškega leta, in sicer je to letno taborjenje, ki bo tudi letos potekalo v Ribnem pri Bledu, kjer taborimo že več kot 40 let. Vsi, ki bi želeli okusiti drobec taborništva, vas vabim, da nas obiščete v Ribnem (3. izmena, v kateri taborimo šoštanjski taborniki, bo potekala od 16. 7. do 25. 7. 2007). V času taborjenja pa se bosta 2 člana našega rodu letos udeležila svetovnega skavtskega jamboreeja v Angliji, kjer se bo zbralo 40 tisoč skavtov iz celega sveta. Oba dogodka bosta nepozabni izkušnji, ki jih bomo delili z vami v jesenskem času tudi v šoštanjskem Listu.

En svet, ena obluba!

Tomaž Sinigajda - SiNi

Novosti pri Elektri Esotech

Košarkarski klub Elektra se je s svojo člansko ekipo v minuli znova boril za visoke končne uvrstitve v državnem prvenstvu. Ekipi je le malo manjkalo do osvojitve 3. mesta med vsemi košarkarskimi ekipami v Sloveniji. Kljub temu, da je ekipa pričela sezono z novim trenerjem in močno spremenjeno igralno zasedbo, je s končnim 5. mestom Elektra Esotech znova dokazala, da se v Šaleški dolini igra kvalitetna košarka.

Foto: Arhiv

Velik del zaslug za uspeh Elektre Esotech v minuli sezoni je imel tudi trener Bojan Lazič, kateri je imel s klubom sklenjeno trenersko pogodbo za sezono 2006/07 in 2007/08. Ker je po zaključku uspešne sezone 2006/07 prejel nekaj kvalitetnih ponudb za trenersko delo v drugih klubih, je KK Elektra na njegovo željo pristal na sporazumno prekinitve pogodbe. Vodstvo Košarkarskega kluba Elektra mu je izreklo priznanje za opravljeno delo ter mu hkrati zaželelo veliko športnih uspehov v prihodnje, ki jih bo kot mlad in perspektiven trener zagotovo dosegel.

Košarkarski klub Elektra je takoj pričel z iskanjem novega trenerja za člansko ekipo. Kmalu smo se odločili za sklenitev dvoletne pogodbe (1+1) s 33 letnim trenerjem **Ivanom Stanišakom** iz Hrvaške.

Ivan Stanišak je leta 1999 diplomiral na Višji trenerški šoli v Zagrebu in je bil trener v več hrvaških klubih, med drugim tudi dve leti trener mlajših selekcij v Ciboni. Preizkusil se je tudi v tujini, saj je bil dve sezoni trener v Slovaškem prvoligašu Lučinec. Prav tako je bil v prvi polovici sezone 2005/06 pomočnik Anteju Perici v Pivovarni Laško, po odstopu Perice pa je nekaj časa vodil člansko ekipo Pivovarne Laško. Še pred zaključkom sezone 2005/06 se je preselil k hrvaškemu KK Međimurje Vajda, ki se je borilo za vstop v 1. ligo. V Međimurju je ostal tudi večji del sezone 2006/07, kjer je uspešno vodil člansko ekipo, a je marca zaradi neurejenih finančnih razmer zapustil klub.

Pri vodenju ekipe Elektre Esotech bosta Ivanu Stanišaku nudila pomoč domača trenerja, Borut Cerar in Franci Ruprecht. Ivan Stanišak bo tudi aktivno sodeloval s strokovnim vodstvom kluba pri sestavi moštva za sezono 2007/08. Dela na tem področju ne bo malo. Tudi zato, ker se je v petek, 15.6., za prestop v nov klub odločil igralec Jernej Mihalič, ki je imel s klubom dvoletno pogodbo z možnostjo odhoda po prvi sezoni pod posebnimi pogoji. Jernej Mihalič je v minuli sezoni, ki jo je preživel v Šoštanju, zelo napredoval, zato je postal zanimiv igralec tudi za večje klube. Košarkarski klub Elektra je s tem znova potrdil, da omogoča mladim ter perspektivnim igralcem in trenerjem dobre pogoje za delo in za njihov uspešen razvoj na košarkarskem področju. S takšnim delom bo klub nadaljeval tudi v prihodnje.

Marjan Kristan prejel posebno priznanje KZS

V soboto, 16. junija 2007, je na Fužinskem gradu v Ljubljani potekalo tradicionalno srečanje Košarka združuje, na katerem se vsako leto dobijo vsi rodovi slovenskih košarkarskih delavcev. Ob dobri pijači in jedi ni manjkalo predvsem obujanja spominov in razpravljanja o tem, kaj nas v nam tako ljubem športu čaka v prihodnje.

Eno od dveh prestižnih priznanj in stekleno skulpturo za dolgoletno delo v slovenski košarki je iz rok predsednika Košarkarske zveze Slovenije Dušana Šešoka prejel tudi Marjan Kristan iz KK Elektra.

Obrazložitev za podelitev posebnega priznanja Marja-

zato ji seveda privoščimo dobre rezultate in telesno pripravljenost. Nekaj tega bo gotovo pridobivala sproti v športni gimnaziji, kjer namerava nadaljevati svoje srednješolsko izobraževanje.

Milojka Komprej

Zaključek sezone 2006/07 za odbojkarje

Odbojkarški klub Šoštanj-Topolišica je z že tradicionalnim Turnirjem generacij 1. 6. 2007 uradno zaključil svojo dokaj uspešno tekmovalno sezono. Z opravljenim delom v klubu smo zadovoljni, saj smo dosegli kar nekaj odličnih rezultatov na državnem tekmovalnem nivoju.

Zaradi občutnega zmanjšanja sponzorskih sredstev in ker manjka kljub velikemu trudu uprave nismo uspeli nadoknaditi, smo na veliko žalost igralcev, publike in uprave kluba bili prisiljeni razpustiti odlično I. člansko ekipo, ki je v minulih sezonah ponesla ime kluba in Šoštanja v Evropo in nam nudila obilo športnih užikov.

Seveda smo nadaljevali z II. člansko ekipo, v kateri so mladi, doma vzgojeni igralci v 3. DOL vzhod, in se z njo na kraju sezone uvrstili na 4. mesto.

Mladinci so od 20 prijavljenih ekip na območnem prvenstvu dosegli dobro uvrstitev, saj so se morali zadovoljiti s 4. mestom.

Kadetska ekipa se je po končanem državnem prvenstvu, na katerem je tekmovala 20 ekip, uvrstila na 8. mesto.

Foto: Arhiv

na Kristana

- od leta 1964 do leta 1978 igralec KK Elektre od tega večino let kot igralec članske ekipe,
- diplomant visoke šole za telesno kulturo,
- učitelj športne vzgoje na Osnovni šoli Livada (nekdanja OŠ Veljka Vlahovič) od leta 1978, kjer je zaposlen še danes, vse od začetka službovanja na osnovni šoli organizira metodično učenje košarke na različnih starostnih stopnjah ter organizira medrazredna tekmovanja v košarki,
- dolgoletni aktivni član šolskega športnega društva in splošni promotor športa med mladimi,
- trener članske ekipe KK Elektra v sezonah 1983/84 in 1984/85,
- dolgoletni trener mlajših selekcij KK Elektra, predvsem pionirjev, mlajših pionirjev in šole košarke,
- dolgoletni član KK Elektra in redni obiskovalec košarkarskih dogodkov v Šaleški dolini,
- največji trenerski uspehi: 2 x prvak ŠKL za osnovnošolce (šolski leti 1997/98 in 1999/2000), 3. mesto v pokalu Šumi za ml. pionirje: 1987/88, 8. mesto v Sloveniji z ekipo ml. pionirjev: 1989/90, 4. mesto v pokalu Šumi za ml. pionirje: 1993/94, 4. mesto v državi z ekipo starejših pionirjev: 1995/96, 4. mesto z ekipo starejših pionirjev v okviru pionirskega festivala: 1997/98, večkrat udeleženec polfinalnih in četrtfinalnih tekem šolskih športnih prvenstev.

V tekmovalju vrstnikov Starejših dečkov je tekmovala 28 ekip, naši dečki pa so se prebili na 5. mesto. Treba je povedati, da je ta odlična ekipa imela tudi največ smole s poškodbami in boleznimi igralcev, kar jih je na kraju stalo višje uvrstitve, saj so v prvenstvu osnovnih šol lani bili 4., letos pa

Foto: Arhiv

postali državni šolski prvaki.

Razveseljivo je, da smo v mali odbojki tekmovali z dvema ekipama dečkov in v konkurenci 41. ekip s I. ekipo osvojili 18., z II. ekipo pa 20. mesto.

Nekoliko boljši smo bili v mini odbojki, kjer smo tudi tekmovali z dvema ekipama, tu pa je I. ekipa zasedla 7. mesto, II. ekipa pa je pristala na 28. mestu.

V poletnih mesecih se bodo naši igralci preselili na peščenica igrišča in tako obdržali stik s soigralci in odbojkarstvo žogo, na jesen pa se spet dobimo v športnih dvoranh, vsak z svojim trenerjem, in nadaljujemo z sistemskim delom.

Janko

Za belo žogico

Uspešna mlada Polona Belavič

Mlada igralka namiznega tenisa, Polona Belavič, je deklič, ki stoji trdno na tleh. Privzgojen športni duh jo odlikuje tako za mizo kot v šoli, kjer je končala devetletko, in ob prostem času, ki ga preživlja s prijatelji planinci, saj je tudi članica PD Šoštanj in bo letos opravljala izpit za vodnico.

Najbolj pa jo zaznamujejo uspehi, ki jih dosega v namiznem tenisu, ki ga je začela igrati v rosnih letih. Malo je zato »kriv« njen dedi Anton Lebar, malo več pa njena mama Nataša Belavič, saj sta oba odlična igralca tega lepega športa. Polona se je zato najprej uveljavila v domačem moštvu SPIN, kjer je igrala na mnogih tekmah in s tem postala opažena. Povabili so jo v Velenjski namizni teniški klub Tempo in tam je nadaljevala najprej v drugi ligi, nato pa v prvi, kjer igra skupaj z Zerovo, Jeričevo in Rojkovo že dve leti. Konkurenca je tu seveda močna in je peto mesto na lestvici več kot uspeh. V klubu, v katerega je prišla kot mlajša kadetinja in nato kadetinja, se naslednjo sezono seli med mladinke, vendar je prestopa ni strah.

Treningi so štiri do petkrat tedensko, uspešno jo do sedaj trenira Andreja Ojsteršek. Zadnja sezona je bila za Polono zelo uspešna. Na državnem prvenstvu je dosegla 3-4 mesto posamično in ravno tako v dvojicah. Tudi na mladinskem je že nastopila in dosegla ravno takšen nivo. Tudi na šolskem prvenstvu v Petrovčah je bila tretja, kar ji izredno veliko pomeni, saj je konkurenca zares huda in so rezultati dosti realni. Tako lahko Polono Belavič mirno uvrščamo na tretje mesto v državi. O njej bomo gotovo še kaj dobrega slišali,

3. junij 2007 – Sveta Trojica – svete maše:

Šoštanjska žup. cerkev ob 7. in ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 9.45 uri.
Ravne ob 11. uri

7. junij 2007 – Sveto Rešnje Telo – svete maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.

10. junij 2007 – 10. navadna nedelja – svete maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. sv. maša., ob 8. telovska procesija in ob 8.30 uri sv. maša
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 10. uri s telovsko procesijo
Zavodnje ob 10. uri.
Topolšica ob 9.45 uri.

17. junij 2007 – 11. navadna nedelja – svete maše:

Šoštanjska žup. cerkev ob 7. in ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 9.45 uri.
Šentvid ob 16. uri.

24. junij 2007 – 12. navadna nedelja – svete maše:

Šoštanjska žup. cerkev ob 7. in ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri, lepa nedelja
Topolšica 9.45 uri

25. junij 2007 – Dan državnosti – svete maše

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. uri.
Šoštanjska mestna cerkev 19. uri.
Brestanica ob 16. uri (maša za domovini: škof dr. Anton Stres, sodelujejo združeni zbori naše dekanije in orkester)

29. junij 2007 – Sv. Peter in Pavel – svete maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri
Celjska stolnica – mašniško posvečenje ob 16. uri

1. julij 2007 – 13. navadna nedelja – svete maše:

Šoštanjska žup. cerkev ob 7., in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Sv. Križ – lepa nedelja – ob 9. in ob 10.30 uri
Zavodnje ob 10. uri
Gaberke ob 9.45 uri.

7. julij 2007 – sobota – romanje celjske škofije na Brezje: sv. maša ob 11. uri, mašo vodi škof dr. Anton Stres**8. julij 2007 – 14. navadna nedelja – svete maše:**

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri
Zavodnje ob 10. uri.
Topolšica ob 9.45 uri.
Sv. Anton – lepa nedelja – ob 11. uri

15. julij 2007 – 15. navadna nedelja – svete maše:

Šoštanjska žup. cerkev ob 7. in ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev – lepa nedelja – ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri

Gaberke ob 9.45 uri.

22. julij 2007 – 16. navadna nedelja – svete maše:

Šoštanjska žup. cerkev ob 7. in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri
Zavodnje ob 10. uri.
Topolšica ob 10. uri – lepa nedelja.

29. julij 2007 – 17. navadna nedelja – svete maše:

Šoštanjska žup. cerkev ob 7. in ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Sv. Križ – Anina lepa nedelja – ob 9. in 10.30 uri
Zavodnje ob 10. uri
Gaberke ob 9.45 uri.

5. avgust 2007 – 18. navadna nedelja – svete maše:

Šoštanjska žup. cerkev ob 7. in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri
Zavodnje ob 10. uri.
Ravne – lepa nedelja – ob 11. uri
Topolšica ob 10. uri.

12. avgust 2007 – 19. navadna nedelja – svete maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri
Gaberke ob 9.45 uri.
Florjan – lepa nedelja – ob 11. uri
Sv. Križ – obletnica posvetitve cerkve – srečanje lovcev – ob 15. uri

15. avgust – Marijini vnebovzetje – svete maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri
Gaberke ob 10. uri s telovsko procesijo

18. avgust 2007 – sobota:

Župnijsko romanje!

DEKANIJSKO SREČANJE MINISTRANTOV

V soboto 16. junija ob 9. uri bo v naši župniji potekalo srečanje ministrantov in ministrantk naše šaleške dekanije. V okviru srečanja bo potekal tudi nogometni turnir za prehodni pokal, ki ga imajo v trenutno posesti ministranti iz Ponikve. Ministranti vseh treh župnij lepo vabljeni na srečanje v Šoštanj.

DUHOVNE VAJE ZA MINISTRANTE PRI SV. KRIŽU

Počasi prihajajo počitniški dnevi, ki so vsi po delovnem letu želimo malo oddiha in osvežitve. Tako si tudi naši ministranti zaslužijo nekaj sprostitve, predvsem pa veselega druženja na duhovnih vajah pri Sv. Križu. Tako bodo letos potekale duhovne vaje pri Sv. Križu za ministrante od 1. do 5. razreda in od 27. junija do 29. junija za ministrante od 6. do 9. razreda. Vsi ministranti lepo vabljeni k Sv. Križu.

DUHOVNE VAJE ZA BIRMANCE

K pripravi na zakrament sv. birmе spadajo poleg rednega verouka in obiska nedeljske svete maše tudi duhovne vaje, ki jih vsako leto organiziramo za birmance. Birmanci, ki gredo k birmi naslednje leto, to je letošnji 8. razred, imajo duhovne vaje pri Sv. Križu po naslednjem razporedu: Skorno, Florjan, Šoštanj in Lokovica od 9. do 11. julija; Ravne, Gaberke in Topolšica od 11. do 13. julija. Vsi bodoči birmanci, vzemite s seboj veliko veselja in dobre volje.

Foto: Marija Lebar

»Želim biti vesel predsednik veselih državljanov!«

Tako je med drugim nagovoril svoje bodoče volivce kandidat za predsednika države in evropski poslanec Lojze Peterle na srečanju članov Savinjsko-šaleškega odbora Nove Slovenije na Gori Oljki. Tokratno srečanje stranke NSi je bilo v nedeljo, 20. maja, in je bilo že šesto po vrsti. Med ostalim je bilo namenjeno tudi svetovnemu dnevu družine, 15. maju.

Lojze Peterle, ki bo na jesenskih volitvah kandidiral za predsednika države, je v sproščenem nagovoru seznanil udeležence srečanja o vzrokih in namenu svoje kandidature ter o smernicah delovanja v primeru izvolitve. »Družina je vrednota, ki se je v naši stranki še posebej zavedamo. Tudi sam sem družinski človek, čeprav ne zgleda tako. Veliko sem namreč od doma, pa tudi ostali družinski člani imajo svoje dejavnosti. Vendar je bolj kot dolžina časa preživetega skupaj, pomembna kakovost tega,« je dejal kandidat Peterle.

»Zato si bom za dobro družine prizadeval tudi kot predsednik države. Doseči moramo, da se nihče v Sloveniji, ki živi pošteno, ne bo ničesar bal. Želim biti vesel predsednik veselih in srečnih državljanov. Menim, da je potrebno prenehati z neprestanim ustvarjanjem takšnih in drugačnih afer. Razmerja med najvišjimi funkcionarji ne bi smela biti vir konfliktov in napetosti. Namesto občutka tekmovalnosti naj se vsak posveti svojim zadolžitvam. Kar je bilo narobe, naj se razčisti, da lahko gremo dalje in se posvetimo bodočnosti. Kajti tukaj nas čaka še veliko dela. Čeprav je Slovenija vstopila v evropske povezave, mora na tem področju še marsikaj postoriti. Slovenijo moramo v svetu dostojno predstavljati in večati njen ugled. Možnosti delovanja funkcije slovenskega predsednika še niso povsem izkoriščene. Mislim, da lahko s svojim znanjem, izkušnjami, voljo in energijo pripomorem k razvoju države, njenemu mednarodnemu ugledu in boljšemu življenju slehernega prebivalca Slovenije. Sicer pa se na takih volitvah ljudje bolj odločajo glede na osebnost kandidata kot na strankarsko pripadnost. Slišati je, da se ostali kandidati že učijo igrati na orglice,« se je na koncu pošalil.

Predsednik, ki sedi v svojem kabinetu, ni pravi, meni Peterle. Zato je obljubil, da bo še prihajal na Goro Oljko, kakor tudi med ljudi drugod po Sloveniji. Saj samo neposreden stik predsednika s prebivalstvom lahko prinese rezultate.

Lojze Peterle se je v družbi najvidnejših predstavnikov NSi, številnih članov stranke, romarjev in planincev pred tem udeležil mašne daritve v cerkvi Sv. križa. Maša in pridiga je bila posvečena vlogi družine v sodobnem svetu. »Vse bolj svobodni partnerski odnosi brez zakramenta zakona ne nudijo tiste trdne opore, ki jo sicer družinski člani, zlasti otroci, najdejo tukaj. To je še kako pomembno v času brezobzirne borbe kapitala za dobičke ne glede na žrtve. Kakor je Herod prežal na sv. družino, tako sodobni Herodi prežijo vsepovsod,« je v svoji pridigi poudaril pater Jezernik.

Marija Lebar

ZDRAVA HRANA

Kako dolgo še?

Martina Pečnik

Iz narave izhajajo številne rastline in živali, ki so kot kulturne rastline in udomačeni živali postale del naše prehrane. Skozi stoletja jih je človek gojil in prilagajal svojemu okolju. Moderna znanost s svojimi novimi metodami te postopke precej pospeši, a cena za to nam ni še povsem znana ...

Pomen zdrave hrane

Ko poslušamo radio ali beremo časopise, pogostokrat zasledimo pozive k spremembi načina življenja, ki naj bo bolj zdrav, s čimer bomo pripomogli k našemu boljšemu počutju in zdravju. Pri tem imajo velik pomen naše prehrabene navade in kakovosti hrane, ki jo uživamo. Hrana ni zgolj sredstvo za zadovoljitev potreb po lakoti v telesu, temveč vpliva tudi na razvoj umskih in psihofizičnih sposobnosti ter na splošno počutje človeka. Zdrava hrana, zaužita preko ustreznih prehrabnih navad, je tako dobra podlaga za ohranjanje našega zdravja. Ob vsakdanjem nakupovanju in pripravljanju hrane pa smo večkrat premalo pozorni na to, kakšne sestavine za našo prehrano kupujemo in od kod ta izvira. Običajno nas ne zanimajo podrobnosti o sestavi kupljenega izdelka. Velikokrat to niti ni mogoče, saj so na deklaraciji zapisani le osnovni podatki, kolikor jih je proizvajalec pač dolžan navesti. In morda se nam nekega dne v nakupovalno košarico prikradejo še sporni, gensko spremenjeni organizmi?

Gensko spreminjanje kulturnih rastlin

Ljudje so si že od nekdaj prizadevali gojiti rastline, ki bi na poljih in sadovnjakih dobro obrodile. V ta namen so načrtno križali sorodne vrste in iz njih vzgojili sebi potrebne posevke in sadike. Ti postopki so se z razvojem znanosti precej pospešili, uveljavljajo se tudi povsem novi

pristopi, ki posegajo v spremembe samega genskega zapisa. Pri tem znanstveniki vgradijo gen neke rastline, bakterije, živali ali človeka v nesorodno rastlino, s čimer nastane nov organizem, imenovan gensko spremenjen organizem (GSO). Rezultat takšnih kombinacij so rastline z novimi lastnostmi in izgledom, ki večinoma ustreza potrebam, zaradi katerih so prvotno rastlino sploh želeli spreminjati. To je npr. odpornost proti določenemu škodljivcu, večji donos, lepši izgled plodov ipd. Če je gensko spremenjena rastlina (GSR) uspešna, jo patentirajo in odkupijo od raziskovalne ustanove. Običajno to opravljajo velika trgovska podjetja, ki obvladujejo kmetijske trge posameznih držav. Nekatere gensko spremenjene rastline so na svetovnem trgu že precej razširjene. Za najbolj gensko spremenjene veljajo soja, koruza, riž in krompir.

Proizvodnja in predelava takšnih rastlin odpira številne polemike z vidika etike, zdravstvene in socialne varnosti človeka ter vplivov na naravo. Zagovorniki poudarjajo večjo odpornost kmetijskih rastlin, večje donose na poljih in s tem odpravo lakote v državah tretjega sveta. Nasprotniki uporabe GSR smatrajo patentiranje rastlin kot etično nesprejemljivo. Problem lakote vidijo kot problem neenakomerne porazdelitve in pomanjkanja kupne moči, zato bi ga raje reševali s podporo tradicionalnemu kmetijstvu. Na podlagi dosedanjih opazovanj so ugotovili, da gensko spremenjeni posevki negativno vplivajo na oko-

lje – na poljih je manj koristnih žuželk, število škodljivcev se poveča, s poškodbami organov so prizadete zlasti ptice in metulji. Zaradi prostega prenašanja semen v naravi se takšne rastline nenačrtno širijo v okolje. Ob tem je nemogoče preprečiti opravevanje s »čistimi«
rastlinami, kar nato ogrozi sosednje kmetijske površine. Še posebej, če se pri sosedu ukvarjajo z ekološkim kmetovanjem, pri katerem je uporaba gensko spremenjenih posevkov prepovedana. Najbolj zaskrbljujoči proti argumentu je pomanjkanje dolgoročnih raziskav. Zaenkrat namreč ni časovno daljših raziskav, ki bi dokazovale, da gensko spremenjeni posevki in hrana okoli in človeku nista škodljiva. Dosedanji poskusi na živalih so pokazali vpliv na spremembe presnove (jetra, črevesna flora) in poškodbe vitalnih organov (želodec, ledvice, vranica, ščitnica, možgani).

Občine – območja brez GSO

Če je Evropska unija pred nekaj leti še razglašala odklanjanje uvoza ali pridelovanje GSR, je v današnjem času ta odpor vedno manjši. Po mnenju nekaterih so GSR že prisotne na evropskem tržišču kot semena ali sestavine prehrabnih izdelkov. Temu kljubujejo nasprotniki uporabe GSO, ki se zavzemajo za dosledno prepoved sajenja ali uporabe GSR. Na njihovo pobudo so se v nekaterih območjih in lokalnih skupnostih samoiniciativno izrekli zoper uporabo GSO. Po trenutnih podatkih društva Ajda so območja

brez GSO razglašena v 15 regijah in petih departmajih v Franciji, v precejšnjem številu občin v Belgiji in na Madžarskem, v nekaterih območjih Anglije, v 15 od 20 italijanskih regijah, 10 evropskih regij iz sedmih držav je ustanovilo mrežo območij brez GSO, ki jo koordinira avstrijska zvezna dežela Zgornja Avstrija in italijanska regija Toskana. V Švici so se prebivalci na referendumu izrekli zoper uporabo GSO in vlada je po volji ljudstva morala sprejeti petletni moratorij na pridelovanje GSR in uvoz GSO.

Problematika uporabe GSR postaja vse bolj aktualna tudi v Sloveniji. V skladu z evropskimi direktivami pripravlja Slovenija t. i. Zakon o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami, ki naj bi ga Državni zbor sprejemal v letošnjem poletju. Ta zakon se bo uporabljal za pridelavo gensko spremenjenih rastlin, opredeljeval bo pogoje za pridelovalce in dajanje GSR na trg. Predlog zakona je sprožil val ogorčenja med nasprotniki uporabe GSO. Društva in posamezniki so se združili v Združenje za zdravo Slovenijo, ki zbira podpise k peticiji za umaknitev omenjenega zakona iz obravnave v Državnem zboru. Združenje je v preteklem letu z dopisom pozvalo vse slovenske občine k simboličnemu dejanju razglasitve območja brez GSO. Do sedaj sta se za območje brez GSO razglasili občini Domžale in Komen, postopek je v teku še v štirih primorskih občinah in dveh občinah na Gorenjskem. Bo naslednja občina katera iz Savinjsko-Šaleške regije?

KAM PO ZDRAVO ZELENJAVO?

V eni od prejšnjih števil smo že predstavili kmetijo Mlinar iz Škal in njihov integrirani način pridelave zelenjave. V maju pa so pripravili dan odprtih vrat, s katerim so želeli opozoriti nase širšo javnost in hkrati predstaviti tudi prodajo na domačem dvo-

rišču, kajti od tega dne dalje je mogoče pri njih zelenjavo kupiti tudi doma v Škalah 31, vlični trgovini, ki jo boste prepoznali po znaku pikapolonice na pročelju. Predstavitev dejavnosti jim je lepo uspela, tudi s pomočjo strokovnjaka, ki je prisotnim, ki pa jih je bilo zares veliko, razlagal načine in vrste pridelave. Kmetija Mlinar, ki je uvrščena v kategorijo gričevnato hribovitih kmetij, je vzorno urejena, na njej

gospodarita Zvonka in Avgust Oblak, pomagajo pa tudi hči Sabina, s fantom Mitjem in sinom Matejem. Zelenjavo pridelujejo na 1 ha njivskih površin ter na 1360 m² rastlinjakov že sedem let. Cilji integrirane predelave zelenjave so skrb za zdrav okolju in potrošniku prijazen način pridelave. Pri njih je mogoče kupiti široko paleto zelenjadnic in jagod, plodovk, solatnic, zgodnji

krompir, korenovke, stročnice in celo zelišča in dišavnice. Kot že rečeno, se je dneva odprtih vrat udeležilo veliko gostov, med njimi tudi šoštanski župan Darko Menih, ki je izrekel željo po tako pridelani hrani tudi na kakšni kmetiji v domači občini. Pa še nekaj so obljubili Mlinarjevi. Kdor pride k njim, si lahko sam izbere zelenjavo z vrta. Tako da je čisto zares sveža.

M. K.

Prireditve ob tednu gozdov

Skrbno z gozdom!

Besedilo in fotografije: Marija Lebar

V okviru tedna gozdov so na Zavodu za gozdove, območna enota Nazarje (ZGS OE Nazarje) pripravili osrednjo prireditev, ki je potekala v petek, 1. junija v avli Osnovne šole Šoštanj. Med drugim so razglasili najboljše gospodarje z gozdom in najboljšega gozdarja v letu 2007.

Kot je v nagovoru povedal Toni Breznik, vodja OE, je zelo pomembno, da z vrednotami gozda seznamimo že naše najmlajše, zato so se odločili za sodelovanje s šolami. Mnogostranska vloga gozdov namreč v globalnem segrevanju še bolj pridobiva na veljavi. In zato je skrbno gospodarjenje z gozdom še posebej pomembno. Na ZGS OE Nazarje so pretehtali letošnje predloge in izbrali najskrbnejše gospodarje z gozdovi v vsaki od svojih petih enot. Vsi naštetih gospodarji v svojih gozdovih, ki so večinoma na težko dostopnih terenih, opravljajo redna vzdrževalna in pomlajevalna dela, skrbijo za gozdne vlake in ceste, se udeležujejo izobraževanj in gozdarških tekmovanj. Njihov odnos do gozda ni zgolj materialen, jemljejo ga kot živ sistem in tako z njim tudi ravnavajo.

V krajevni enoti (KE) Luče je letošnji najskrbnejši gospodar Milan Selišnik po domače Strevc, v KE Ljubno Jože Brgles – Kugovnik, v KE Gornji Grad Darko Polanšek, v KE Nazarje Janko Punčuh – Kraple in v KE Šoštanj Stanko Goličnik – Počivavnik iz Belih Vod. Razglasili pa so tudi najboljšega gozdarja in sicer je ta naziv letos osvojil Gregor Štancar, svetovalec za informatiko v OE Nazarje. Toni Breznik je zanj dejal, da delo na računalniku uspešno kombinira z znanjem gozdarstva in terenskimi izkušnjami. Ima pa tudi izreden občutek za delo z ljudmi in jim rad pomaga.

Letošnji moto tedna gozdov je bil Gozdni bonton. Na to temo so otroci v avli OŠ Šoštanj pripravili razstavo risb, učenci OŠ Šoštanj in OŠ Nazarje pa so na sami osrednji prireditvi izvedli tudi dve gledališki predstavi o pravilnem obnašanju v gozdu. Za najmlajše je bilo organizirano risanje s kreda na asfalt, po pestrem programu si je bilo mogoče še ogledati film *Zavzemimo se za Smrekovec*. Za razgibano zabavo pa je poskrbel pevec in kitarist Matjaž Ograjenšek.

Damjan Jevšnik je povedal, da so letošnje dogajanje namenili predvsem otrokom in mladim družinam. Tukaj se namreč začne vzgoja, ki se nadaljuje v vrtcu in šoli. Le z vzgojo in poučevanjem je mogoče oblikovati človeški značaj, ki bo (ponovno) znal bivati sonaravno in spoštovati naravo. Ne samo njene lepote, pač pa tudi njene vrednote, kar gozd nedvomno vse bolj postaja.

Številne koristi, posredne in neposredne, ki nam jih (še vedno) lahko daje samo gozd so morda premalo poznane. Gozd ni samo nabiranje gob in gozdnih sadežev. Gozd nam zagotavlja čist zrak, omejuje poplavljanje, omili vetrove, prah in hrup. Gozd predstavlja dom za številne živalske in rastlinske združbe. Najstarejša živa bitja na svetu – drevesa – so doma v gozdovih.

V gozdu so naši predniki v težkih časih tujega zavojevanja našli varno zavetje, danes pa je to prostor za zdravo rekreacijo. Če nam seveda gozd ne pomeni samo prostora za izkoriščanje in ropanje. Nedavno sem bila na tržnici v Celju. Tam je neka prodajalka ponujala med ostalimi dobrotami tudi lepe borovnice. Pritegnile so moj pogled in vprašala sem jo, od kod je doma. Iz Šmarja pri Jelšah, je rekla. Pa tam rastejo tako lepe borovnice? sem bila še naprej radovedna. Ne, pri nas jih ni toliko, jaz hodim ponje na Smrekovec. Lani smo jih nabrali več kot 350 kilogramov, se je pohvalila. Ne

kaj sem zamrmrala v pozdrav in z jezo v glavi in žalostjo v srcu odšla. Takšno ropanje naših gozdov se kljub vsem zakonom o nabiranju gozdnih sadežev, o obnašanju v območju Natura 2000 in kar je še temu podobnega, nadaljuje dan za dnem. Na roke ta branjevka in vsa njena družina ne bi mogla nabrati take količine borovnic. Seveda je tukaj pripraven pripomoček znani »rifelj« ali grabljice za obiranje.

Država je poskrbela za zakone, ni pa poskrbela za čuvaje, paznike in nadzornike, ki bi imeli pooblastila kaznovati kršitelje takoj na mestu samem. In dokler bo tako, se bo ropanje nadaljevalo.

Morda bo kdo rekel, da nabiranje gozdnih sadežev nima prave povezave z varovanjem gozda. Pa jo vendar ima. Gozd je krhka združba živih organizmov in mnoge drevesne vrste so soodvisne od gliv, ki se naselijo na njihovih koreninah in jim pomagajo črpati hranila. Življenjski tokovi na našem edinem planetu – Zemlji so zaokroženi sistemi in če iztrgamo en sam, še tako majhen člen, se povezava pretрга in sistem ne deluje več brezhibno.

In da smo iz sistema s svojim pohlepom in malomarnostjo iztrgali že vse preveč malih členov, nas narava preko raznih ujm opominja vsak dan. Takšen opomin so letošnje povsem neobičajne temperature vse od zime dalje. Takšen opomin je nedavni tornado v Bolgariji in hud vihar na Dunaju, ki sta razen materialne škode terjala tudi več človeških življenj.

Na že prej omenjeni prireditvi ob tednu gozdov v Šoštanju je Toni Breznik omenil, da gozdarji vse bolj dobivajo vlogo ekologov in varuhov gozdov. K temu je naravnani tudi

sicer že pred časom sprejeti Zakon o gozdovih, vendar nekatere podzakonske predpise Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Ministrstvo za okolje in prostor še usklajujeta. Tako so na Zavodu za gozdove Območna enota Nazarje že lani izvajali nekatere pilotne projekte v tej smeri in upajo, da bo njihova naravovarstvena vloga tudi formalno v polnosti zaživela čimprej.

V soboto, 9. junija pa so v sklopu dogajanj ob Tednu gozdov v šoštanjski enoti Zavoda za gozdove skupaj s Savinjskim gozdarškim društvom organizirali 7. kolesarski izlet. Potekal je pod nazivom »Skozi gozdove od Šoštanja do Graške Gore«. Njen namen pa je bil udeležencem iz leta približati nekatere značilnosti gozda.

Herbi 07

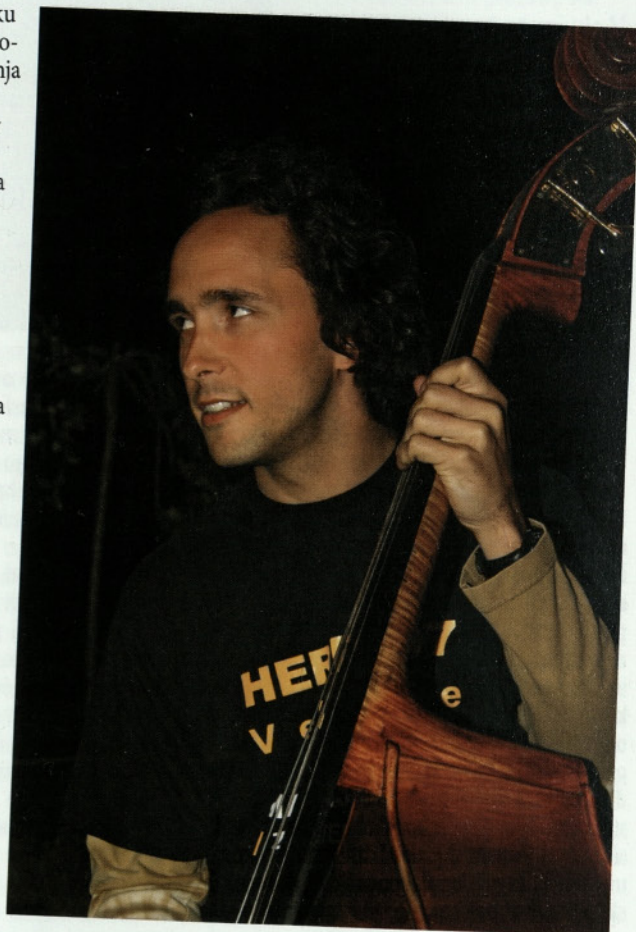
Književna rezidenca vila Herberstein in penzion Na razpotju v Logarski dolini

Txt&Foto: Jože Miklavc

Ob zaključku šestega tradicionalnega srečanja slovenskih in tujih pesnikov in pisateljev Herbi 2007, sta organizatorja Herberstein-skih srečanj književnikov, Asociacija Velenika in Ustanova velenjska knjižna fundacija, podelili vili Herberstein v Velenju in penzionu Na razpotju v Logarski dolini, status Književna rezidenca evropskih pesnikov in pisateljev. Tablici, ki bosta označevali ti mesti in ta dva gostinsko turistična

objekta, so organizatorji namestili na oba objekta. Prvo Ivo Stropnik, Srečko Meh in Bojan Kontič na pročelje zgradbe vile Herberstein, drugo pa je lastnici gostišča Na razpotju v Logarski dolini Dragici Plesnik vročil slovenski književnik Marko Kravos v družbi Pretnarjevih nagajencev dr. Emila in dr. Božene Tokartz iz Poljske. Cilj teh rezidenc bo v prihodnje, da bodo Pretnarjevi nagajenci ter drugi ugledni pisatelji, pesniki in prevajalci slovenske literature gostovali v njih ter ob spoznavanju naše dežele ter ožjega dela Slovenije, v miru ustvarjali nova literarna dela.

Na herbersteinskih literarnih srečanjih v zadnjih letih podeljujejo ugledno Pretnarjevo nagrado za tuje književne ustvarjalce (pesnike, pisatelje in prevajalce slovenske literature, doslej Ludwigu Hartingerju iz Avstrije, Františku Benhartu iz Češke ter Savovu Gančo Savovu iz Bolgarije), ki so na nek način bili ambasadorji slovenskega jezika in Slovenije. Letošnjo Pretnarjevo nagrado je posebna strokovna žirija slovenskih pesnikov in pisateljev (sosvet za podelitev Pretnarjeve nagrade v sestavi Mitja Čander, Goran Gluvić, Peter Kuhar, Ivo Stropnik in Vlado Žabot) podelila zakoncema dr. Boženi in dr. Emilu Tokarz iz Poljske. Oba že desetletja spoznavata Slovenijo, slovensko književnost in prevajata književna dela v poljski jezik. V utemeljitvi nagrade so zapisali, da sta zakonca Tokarz najznamenitejša ambasadorja slovenske literature in jezika na Poljskem, verjetno pa tudi v Evropi in svetu. Kot literarna zgodovinarica in jezikoslovec se odlično dopolnjujeta. Svoje življenje sta posvetila raziskovanju in promociji slovenskega jezika in literature. Ob tem sta na svojem domu v Sosnovcu na Poljskem pogostokrat nudila gostoljubje dr. Tonetu Pretnarju, s katerim so skupaj načrtovali številne slovensko-poljske projekte. Ob herbersteinskih dnevih so se v Velenju zvrstila številna strokovna srečanja, književna branja, kulturne prireditve ter gala sobotni večer s podelitvijo Pretnarjeve nagrade v Kulturnem domu Velenje.

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman Huremović

Na vroče poletne dni je se je fino dobro pripraviti. Tudi s kakšno knjigo ali pa dvema v senci bo gotovo šlo. Pa na osvežitev ne pozabimo ... limonade, sladoled, lubenice ... mljask.

Za mlade tokrat ugank. *Zvezdana Majhen* je napisala cel kup ugank in jih opremila z ilustracijami kolegice Nine Drol. Zbrane so v knjigi *Ug(n)ankarije*. Med knjigami, ki nas razvedijo in učijo, so tudi take, pri katerih moramo nekoliko bolj napeti možgane. Zvedavi otroci jih imajo še posebno radi. To, da si boste izbrali *Ug(n)ankarije*, sploh ni nobeno naključje. Sami sebe želite preizkusiti, kaj vse že veste, hkrati pa se naučiti kaj novega. Uganko, ki ji po prvem branju še ne boste kos, počasi preberite še enkrat in ponovno premislite, kakšen odgovor skriva njena vsebina. Z natančnim opazovanjem ga boste našli tudi na sliki. Ker so *Ug(n)ankarije* hkrati kratke pesmice, si lahko mnoge med njimi tudi hitro zapomnite in jih zastavite svojim prijateljem. Reševalci ugank, se navadno tudi drugih nalog lotevajo z večjim veseljem in ne odnehajo dokler jih ne rešijo. In prav je tako! Naš svet je lep in zanimiv prav zato, ker se vsak človek po svojih močeh trudi, da mu doda svoje zamisli in nove rešitve. Založba Obzorja.

Druga je čista klasika *Svetlane Makarovič*: *Korenčkov palček*; v sveži, novi svetlo zeleni preobleki, z ilustracijami Vere Kovačević. *Korenčkov palček* in njegova prijateljica Sapraniška sta se dolgo fino razumela, dokler se nista ... začela pripraviti, kajpada. In je *Korenčkov palček* šel. Na svojem popotovanju je srečal ogromne sončnice, strašno belouško Jarmilo, ježa, kukavico, palčka Praprotnika in njegovo prijateljico Črnomiško... Na potovanju se nauči mnogo koristnih stvari... na primer, kako iskati sledi, in odloči se, da bo poiskal pot domov, k svoji prijateljici Sapraniški. Po dolgem iskanju korenjeve grede izčrpan in v solzah zaspi, kmalu

pa ga najde Sapraniška in veselju ni in ni konca ... Svetlanine pravljice so krasne, poučne in zares dobivajo pridih klasike ... Založba Aleph.

Namesto koga roža cvet, Ki jo je megla prinesla, Ločil bom peno od valov, Muriša, Petelinji zajtrk so med širokim bralstvom priljubljeno romani *Ferija Lainščka*. Pisatelj, scenarist, dramatik, avtor zgodb za otroke in mlade je najprej prišel med bralce kot pesnik. S pesmimi še vedno navdušuje najmlajše, njegova besedila pojejo najbolj znani slovenski pevci, poezijo objavlja ne le v literarnih, ampak tudi v najbolj branih revijah. Zbirka *Ne bodi kot drugi* prinaša pesmi za posebne trenutke in za vse, ki znamo kdaj biti posebni. Cankarjeva založba.

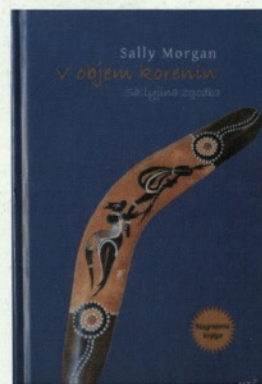
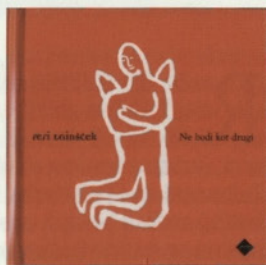
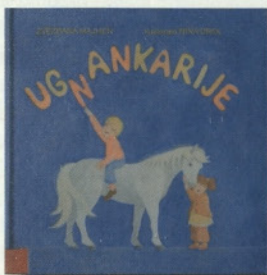
Avtor knjige *Kofetarske zgodbe*, *Slavko Klančičar*, je leta 1931 rojeni, že upokojeni diplomirani inženir gozdarstva. Pisec je svoja službena leta opravil na novomeški strani Kolčevskega roga. Snov za svoje literarno ustvarjanje zajema v glavnem iz sredine, v kateri živi, to je iz Topliške doline. Včasih pa poseže tudi nazaj v svojo mladost, ki jo je preživel v Ljubljani. Pesmi je začel pisati že v dijaških letih. Sledili so potopisi in humoristične zgodbe, ki jih je objavljala v Dolenjskem gozdarju, glasilo Gozdnega gospodarstva Novo mesto, Dolenjskem listu, drugih časopisih, glasilih in zbornikih. Do sedaj je izdal dve knjigi: leta 2003 *Anekdote in zmote* od tod in drugod in leta 2005 pesniško zbirko *Srce sem odklenil*. Tokratna knjiga je nadaljevanje prejšnjih anekdot, obogatena s humoreskami. V načrtu ima objaviti še več knjig, v glavnem krajših zgodb in epigramov. Založba K2M.

Kako se boriti proti drogi? Eden od načinov je gotovo dobra, zanimiva in napeta knjiga, napisana tako, da mladi sežejo po njej in da so jo

pripravljene tudi prebrati. V njej morajo začutiti čas, ki ga živijo in okolje, ki ga poznajo. Mora biti prepričljiva in se jih dotakniti. Takšna knjiga je knjiga *Matjaža Fritza* *Do golega in čisto do konca* (v vrtincu narko-scene). V njej avtor šokantno in brez oledšav opisuje življenje in propad slovenskega dilerja mednarodnega slovesa. S svojim posebnim literarnim pristopom avtor brezobzirno razkriva svet narkomanije, začetni mamljivi sijaj, zvižaje in stranpoti, ki zaradi naivnosti in želje po avanturi in hitrem zaslužku mamijo in uničujejo mlade ljudi. Založba Rotis.

Zadnja je za našo plažo ... *Sally Morgan*: *V objemu korenin*. Avtobiografija treh generacij o prepoznavanju in priznavanju aborignskega porekla in kulture ostaja navdih za premagovanje ovir in sprejemanje drugačnosti. Sally v šoli nariše mamo in očeta prav do vsake podrobnosti natančno. Kako naj bi vedela, da ju morda narisati oblečena? Doma se nauči zakuriti ogenj, nasekati drva, očistiti kokoš, iskati živalske sledi in poskrbeti za bolne živali - a s tem si ne mora keja dosti pomagati. Počuti se drugačno od ostalih otrok - način, kako njena družina gleda na življenje, je zanje čudaški. Če so sošolci četita vedno urejenih učencev, je ona le zanikrn dekle. Pri petnajstih letih se prvič zave, da je njena babica črna. In da so stvari, o katerih se v njihovi družini ne govori. Ne o aborigninih. Sally ljubi sanje, zato se odloči poiskati resnico. Odloči se slediti izročilu svojih prednikov in se vrniti v objem korenin. Bistroumna, otožna a hkrati zabavna in srčna pripoved avstralske pisateljice in likovne umetnice Sally Morgan. Delo je med drugim prejelo tudi nagrado avstralske "Komisije za človekove pravice in enakost" in Order of Australia Book Prize. Založba Miš.

Bodite na hladnem.

pripravila Ajda Prislan

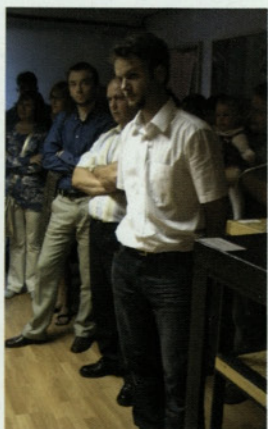
Restavraciji so opravili zaključna dela restavriranja prižnice v cerkvi sv. Marjete v Kotljah. Prižnico je leta 1896 naredil kipar FRANC BERNEKER še pred študijem na likovni akademiji na Dunaju. Na njej so našli napis FRANC BERNEKER TO MOJE PEROVO DELO.

Dogajale so se tudi prireditve Bernekerjevega tedna na Legnu pri Slovenj Gradcu. Organizator je Turistično društvo Legen, ki je zapisalo: »Smo narod z bogato kulturno dediščino. Kulturo moramo ohranjati, jo bogatiti in prenašati na naše potomce. Ponosni smo na Franca Berne-

kerja, ki je s svojimi kiparskimi deli zaznamoval naš rod in kraj, da je znan daleč naokrog.« Zato so v cerkvi sv. Jurija na Legnu pripravili večer domačih pesmi in napevov, nastopile so ljudske pevke in pevci Bršljanke, Postavkova dekleta, Lastovke in Spomini pa moški pevski zbori Adoramus, Ksaver Meško, Gradiški fantje in Kope. Naslednji dan so se konjeniki, pešci in kolesarji zbrali pri gostilni Plesnik na Legnu, od koder so se podali po Bernekerjevi poti. Ob tej priložnosti so odprli namenu tudi most pri Gateju.

Vslovenjgroškem Mladinskem kulturnem centru je bila na ogled pregledna likovna razstava kiparja in arhitekta BOŠTJANA TEMNIKERJA iz Slovenj Gradca z naslovom Akademski leta. Avtor je na ogled postavil skulpture in slike, narejene v času študija na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani.

Revija OD PLIBERKA DO TRABERKA je NAJSTAREJŠA REVIIJA PEVSKIH ZBOROV V SLOVENIJI, letos je bila štirideseta po vrsti. Osrednja proslava ob 40. obletnici je bila v Kulturnem domu v Pliberku, kjer so s koncertom šestih koroških pevskih zborov, pregledno razstavo in predstavitev almanaha obeležili jubilej koroških pevskih srečanj. S petjem so koroški pevci, ki jih je ločevala državna meja, takšno in drugačne meje vsa leta presegali. Na slovesnosti v Pliberku sta nastopila moška pevska zbor Folte Hartman iz Pliberka in Vres s Prevalj, ženska pevska zbor Lipa iz Dravograda in Karantanija s Prevalj ter mešana pevska zbor Ludvik Viternik iz Strojnske Reke ter pliberški Podjuna. Ta revija je edina oblika čezmejnega mednarodnega kulturnega sodelovanja, ki izhaja iz enotnega kulturnega prostora in že štiri desetletja neprekinjeno s pesmijo povezuje ljudi in krepi kulturno ustvarjalnost, je v almanahu 40 let zvestobe pevskim srečanjem Od Pliberka do Traberka zapisala Karla Oder iz ravenske enote Koroškega pokrajinskega muzeja. V zgodovinskem pregledu srečanj, ki se vsako leto odvijajo v več koroških krajih, Odrova navaja, da je na 40 srečanjih Od Pliberka do Traberka nastopilo skupno 136 skupin, od tega 40 moških, 37 mešanih in 17 ženskih pevskih zborov ter 42 malih vokalnih skupin pod vodstvom 125 dirigentov. Na vseh srečanjih doslej sta nastopila zbor Folte Hartman iz Pliberka in Društva upokojencev s Prevalj.

Moški pevski zbor Šentanelški pavri je sodeloval na 39 srečanjih, njihov vodja v vseh teh letih Mitja Šipek pa je s pevci ostal zvest izročilu, tako da pevci še vedno pojejo brez not, ljudsko, ugotavlja Odrova. Glasbeni strokovnjaki menijo, da je treba to pevsko tradicijo nadaljevati in jo nadgraditi.

V okviru srečanj se je letos zvrstilo 5 koncertov. Nastopilo je 660 pevcev v devetintridesetih skupinah. Prvi je bil v Črni na Koroškem, kjer so peli Moški pevski zbor Šentanelški pavri, Ženski pevski zbor Solzice KD Kotlje, Moški pevski zbor Viharniki Društva upokojencev Mežica, Ženski pevski zbor Društva invalidov Dravograd, Mešana pevski zbor Markovič Kristl-Mato Črna, Moški pevski zbor Društva upokojencev Prevalje, Mešana pevski zbor Društva upokojencev Prevalje in Moški pevski zbor Mežiški knapi Mežica. Nato so še drugi zbori nastopili na Prevaljah, pri Kovaču na Obirskem in v Dravogradu.

Prvo srečanje Od Pliberka do Traberka z obeh

strani meje je bilo oktobra leta 1966, danes tradicionalno pa poteka od leta 1969. Pobudnik je bil Tone Ivartnik, ki je tudi izbral ime srečanja. To izhaja iz pesmi z istim naslovom, za katero obstajata dve znani priredbi, prva je delo Luke Kramolca, druga Janeza Petjaka.

Na Gimnaziji Ravne na Koroškem je 169 dijakov drugih letnikov v 14 skupinah izvedlo projekt z imenom Sonce. Moto je bil »Učimo se lahko tudi drugače«, sodelovali pa so vsi aktivni gimnazije s petindvajsetimi mentorji. Proučevali so Sonce kot vir energije, kako je omenjan v literaturi in glasbi. Dijaki so ustvarjali likovna dela, delali poskuse ter proučevali organ oko. Kaj so se naučili, odkrili in izdelali, so na plakatih, projekcijah in z izdelki predstavili v Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika na Ravnah.

V času od dneva Zemlje do 1. junija 2007 so v MO SLOVENJ GRADEC odprli gozdno učno pot Tičnica - UČILNICA V NARAVI. Sadili so drevesa v učilnici, počistili cel legenski plato (tam je namreč bilo mnogo divjih odlagališč), izdelujejo klopi in kašipote. Avtorica poti je MARIJA ROTOVNIK, profesorica biologije in mentorica turističnega krožka v Srednji strokovni zdravstveni šoli Slovenj Gradec ter predsednica komisije za urejanje okolja pri Turističnem društvu Slovenj Gradec.

Samo ena šola je v Sloveniji, ki ima učilnico v naravi, zato je ta, ki nastaja v Slovenj Gradcu, nekaj izjemnega. Uporabljajo jo osnovne in srednje šole ter vrtci. Ideja za to se je porodila v slovenjgraški srednji zdravstveni šoli v sodelovanju z Gozdnim gospodarstvom Slovenj Gradec, Mestne občine, Turističnega društva Slovenj Gradec in slovenjgraške lesarske šole. Otvoritev je bila 1. junija na sam občinski praznik.

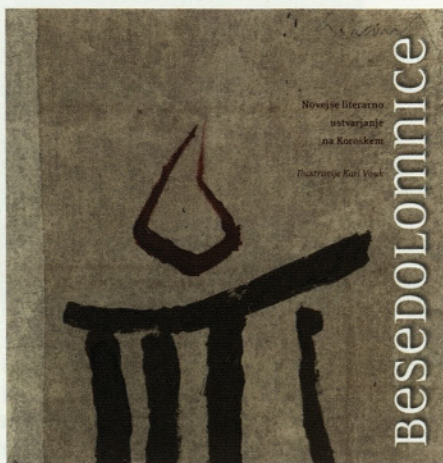

Turistično društvo Slovenj Gradec in Knjižnica Ksaverja Meška je v cerkvi sv. Duha v Slovenj Gradcu postavila razstavo SLOVENJ GRADEC NA FOTOGRAFIJAH NEKOČ IN DANES. Posvečena je 740. OBLETNICI MESTNIH PRAVIC SLOVENJ GRADCA, pripravil jo je prof. Jože Potočnik. Zbranih je 116 fotografij, razvrščenih po različnih tematskih sklopih. Posebno mesto imajo fotografije zbiratelja primarija mag. Franca Verovnika, ki ima največjo fotografsko zbirko v Slovenj Gradcu. Videti je moč fotografije, ki jih je leta 1930 objavil časopis Ilustrirani Slovenec, in panorame Slovenj Gradca skozi čas. Prof. Jože Potočnik razlaga: »Prva omemba Slovenj Gradca sega v leto 1091, ko se omenja Grad (Grez) nad Starim trgom. Ime se seli v nekdanji rimski Colatio (Stari trg). Pozneje zraste novo naselje na prometno boljši lokaciji, leta 1165 se imenuje Windischgrez za razliko od bavarskega – nemškega Gradca.« Opazovalci fotografij bodo lahko zasledili podatek, da je prvič že leta 1577 ime mesta v slovenskem jeziku »v Slovenskim Gradcu« zapisal Primož Trubar. Podrobneje je obravnavan Glavni trg (mestna hiša, galerija, banka, lekarna) in nekdanja obrtniška Meškova ulica. Predstavljena je tudi več kot stodesetletna zgodovina bolnišnice. Zanimive so stare fotografije nekdanjih tovarn, ki so imele pomembno vlogo pri rasti Slovenj Gradca. V preteklosti in tudi danes so podpirale kulturna prizadevanja v mestu.

Fotografije zajemajo zgodovino zadnjih 150 let. Fotografi v času habsburške monarhije do leta 1918 so bili Ferdinand Andrej, ki je v objektiv ujel številne slovenjgraške vedete, Karel Boštjančič, ki je imel v mestu svoj atelje, in dr. Hans Harpf, kirurg in prvi ravnatelj slovenjgraške bolnišnice ter slavnostni govorci ob odkritju spominske plošče Hugu Wolfu leta 1903.

Izšla je knjiga z naslovom BESEDLOMNICE, novejše literarno ustvarjanje na Koroškem, projekt je izpeljala Slovenska prosvetna zveza iz Celovca. V njej se s svojimi literarnimi deli predstavlja 9 koroških Slovencev mlajše generacije. Glavni urednik tržaške založbe, ki je knjigo izdala, Ace Mermolja, je v spremni besedi zapisal tudi, da gre za književnice in književnike, ki so opustili domoljubno ali celo narodno-obrambno književnost in se vključujejo v najsodobnejše umetniške tokove. Dialog s sodobnostjo dokazuje pogosta ironija in sarkazem, iskanje kompleksnega besedišča, metafor in tako dalje. Založniku se je zdelo pomembno, da nudi slovenskim ljubiteljem književnosti v Italiji, Avstriji in središčni Sloveniji pogled na današnje literarno dogajanje na avstrijskem Koroškem. Morda bi bila ponudba odveč, ko ne bi koroška literatura kot

pojem zapadla v to, kar imenujemo odmaknjena književnost. Likovno opremo knjige, ilustracije je naredil akademski slikar in arhitekt Karl Vouk iz Rinkol pri Pliberku. Sam je povedal, da se je igral s površinami, na katere je postavil simbole, in da je skušal s simboli in barvami ustvariti vzdušje besedila. Na naslovnici je goreči plamen, ki lebdi nad templjem, in ob razlagi te slike omeni boga Apolona.

31. maja letos so v krožišču pri rimskem najdišču Colatio V STAREM TRGU PRI SLOVENJ GRADCU odkrili UMETNIŠKI PROJEKT COLATIO KARLA VOUKA. Objekt, igro teme in svetlobe, avtor razlaga takole: »Iz površine dveh navpično postavljenih plošč, velikih 600 x 150 x 50 cm, ki sta postavljeni pol metra narazen druga od druge, sem izrezal simbole, ki se nanašajo na izkopanine iz nekdanjega rimskega naselja Colatio. V veliki dimenziji je prikazano, kar je v izkopaninah majhno, na primer sponke, orodje, tudi orožje. Na sredini obeh plošč je razsvetljava. Tako pride do lepega učinka, ko se čez dan v izrezanih površinah pokaže temna, ponoči pa te žarijo kot spomin na preteklost.« Umetnik torej interpretira izbrane objekte, upodobi jih kot »negativni relief« iz nerjaveče pločevine.

Karl Vouk se je rodil leta 1958 v Celovcu, študiral je arhitekturo na dunajski tehniški univerzi in slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost na Dunaju. Njegovo področje delovanja zajema slike, objekte iz kovine, umetnost v javnem prostoru in arhitekturo. Leta 2003 je prejel prvo nagrado na natečaju za oblikovanje cerkve v Damtšahu pri Beljaku. O njem so zapisali, da se v svoji likovni poti osredotoča na redukcijo likovnih prvin in barvne palete ter se sklicuje na arhaična znamenja. Je eden vidnejših predstavnikov koroške sodobne umetnosti, ki dosledno razvija svoje vsebinske iztočnice z oblikovno prečiščeno govorico.

S prireditvijo ob otvoritvi prenovljene velike STENSKE SLIKARIJE V SPLOŠNI BOLNIŠNICI SLOVENJ GRADEC so se zahvalili prenovitelju akademskemu slikarju KARLU PEČKU, Slovenjgradčanu, ki je to stensko umetnino

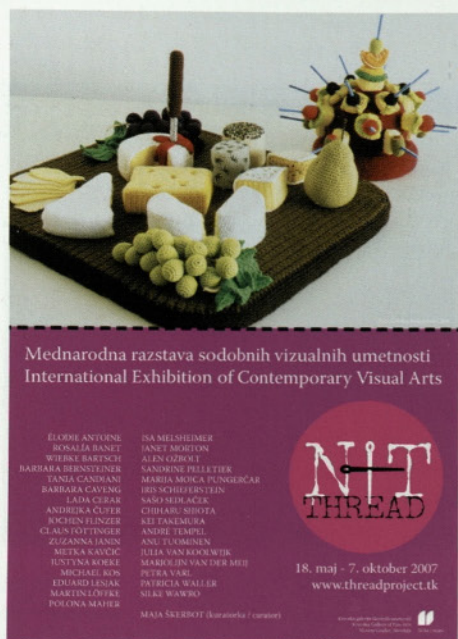

ustvaril leta 1962, letos pa jo je v 22 dneh dela na odru sam obnovil. Prireditve se je udeležil tudi Lojze Petre. Stenska slika je sivo-črno-bela, v njej je nešteto simbolov. Njen avtor je povedal, da je prvi, ki je začel v slikarstvu uporabljati tudi polikolor. In da je od približno 2000 slik, ki jih je v življenju ustvaril, ta najbolj prečiščeno in selektivno delo.

V Kulturnem domu Slovenj Gradec je bila v sklopu prireditev ob 800-letnici rojstva svete Elizabete izvedena KANTATA PO SVETI ELIZABETI – tridelna kantata za mešani pevski zbor in tolkalno skupino. Meseca maja so jo predstavili tudi v avstrijskem Vöcklabrucku. Kantata skozi zgodbo o sv. Elizabeti odkriva in podaja glasbeni odnos med vokalom in tolkali. Avtorji glasbeno-scenskega projekta s sinergijo različnih umetniških zvrsti postavljajo umetniško obeležje nesebični zapuščini Elizabete Turinške. Iz različnih zornih kotov, za različne ljudi. »Predlog projekta se nanaša na produkcijo ORATORIJA (MAŠE) ob 800-letnici rojstva sv. Elizabete Turinške, ki je tudi zavetnica cerkve v Slovenj Gradcu. Pravzaprav je to najstarejša cerkev na svetu, posvečena tej izjemni

svetnici. Naročanje glasbenih del za pomembne obletnice je bila v preteklosti del prakse in tako so tudi nastala nekatera najboljša glasbena dela. Tako pomembna obletnica v mojem rojstnem kraju me ne pušča ravnodušnega; je odlična priložnost pokazati meščanom, širši javnosti in navsezadnje tujini, da je glasba brezčasna dobrina, ki nam ohranja zgodovino, povezuje preteklost s sedanjostjo in ustvarja vezi med ljudmi,« je povedal Franci Krevh, avtor projekta. Skladatelj kantate je Andrej Misson (1960, Novo mesto), dirigent Simon Dvoršak, rojen leta 1978 v Celju, režiser Andrej Jus, izvajalci pa Tolkalna skupina SLOVENSKI TOLKALNI PROJEKT (SToP), Mešani komorni zbor Carinthia Cantat Slovenj Gradec, Ženski pevski zbor NOVA iz Slovenj Gradca in Moški pevski zbor Adoramus iz Slovenj Gradca.

Mednarodna razstava sodobnih vizualnih umetnosti
International Exhibition of Contemporary Visual Arts

ÉLODIE ANTOINE
ROSALJA BANET
WIEBKE BARTSCH
BARBARA BENSTYLER
TANIA CANDIANI
BARBARA CAVING
LADA CIEKAR
ANDRIEKA CUYER
ROCHEN FENGER
CLAUD FOTINGER
ZUZANNA JASIN
MIRKA KANDIANI
JENYNA KOKKI
MICHAEL KOS
EDUARD LEMAS
MARTIN LÖWKE
POLONA MATHER

NIT
THREAD

18. maj - 7. oktober 2007
www.threadproject.tk

MAGA SKREBOT (ilustracija / cover)

Nit

(Mednarodna razstava ob petdesetletnici Koroške galerije likovnih umetnosti Slovenj Gradec)

Na slavnostni akademiji

Koroška galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec je 18. maja letos praznovala svoj petdeseti rojstni dan. Obletnico so počastili s slavnostno akademijo v slovenjgraškem kulturnem domu, kjer sta poleg direktorice Koroške galerije likovnih umetnosti Milene Zlatar govorila tudi državna sekretarka dr. Jelka Pirkovič z Ministrstva za kulturo RS, in Karel Pečko, ki je vodil galerijo celih 40 let. Drago Plešivčnik je Koroško galerijo in njeno dejavnost umestil v širši evropski kulturni prostor in čas ter jo primerjal s kulturnima centroma v nemškem Kasslu in španskem Bilbau. Spregovorila je tudi predstavnica Ministrstva za zunanje zadeve Blažka Kepic, ker je 21. maja 2007 Slovenija praznovala 15. obletnico članstva v Organizaciji združenih narodov. Spomnili so se tudi obiska generalnega sekretarja OZN Peresa de Cuellara leta 1989 v Slovenj Gradcu, ko je to naše mesto postalo Mesto glasnik miru OZN. Med akademijo so zavrteli tudi dokumentarni film RTV Slovenija iz leta 2004, ki so ga posneli ob 50. obletnici Kuhinje, prve aktivnosti takratne tako imenovane »akademске skupine«, predhodnice Koroške galerije likovnih umetnosti (takrat je posnetke naredil domačin Ervin Kralj). Župan MO Slovenj Gradec Matjaž Zanoškar je podelil občinske plakete Marjanu Gnamušu in Miru Zdovcu, oba sta arhitekta, akademskemu slikarju Karlu Pečku, Dragu Plešivčniku in Vinku Ošlaku, posthumno pa Bogdanu Pogačniku, Stanetu Strnadu in Tonetu Turičniku.

Sodobna mednarodna razstava NIT

Nato so v Koroški galeriji likovnih umetnosti odprli veliko mednarodno razstavo Nit, kjer sodeluje 33 umetnikov iz različnih krajev sveta z dvaintridesetimi umetniškimi pozicijami. Odmevne otvoritve se je udeležilo veliko število obiskovalcev, med njimi tudi belgijski veleposlanik v republiki Sloveniji Jean - Luis Mignot. Pred galerijo sta jih animirala člana gledališča Saltim

Banko iz Maribora. Na razstavi je bilo videti dva performansa. Slovenska umetnica Marija Mojca Pungercar je prodajala svoje blago. Na njeno temo je bila v slovenjgraški galeriji 16. junija, na dan Poletne muzejske noči, delavnica Socialna obleka/Socialdress. Nemška umetnica Silke Wawro iz Leibziga je izpeljala projekta Volkrole in Volksvare. Na oblačila, ki so jih prinesli obiskovalci, je šivala motive po želji.

Razstava ni samo v galerijskih prostorih, dogaja se tudi na ulici. Še tri mesece bo pred galerijo stalo Drevo - čipka, drevo, ki ga je s kvačkami čipkami oblekla kanadska umetnica Janet Morton. Obiskovalce na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu pozdravi tudi Oma, ki potrpežljivo čaka v avtu. To je instalacija nemške umetnice Wiebke Bartsch.

Kuratorica mednarodne razstave NIT je bila Maja Škrobot ob veliki pomoči Aleksandre Rošer iz slovenjgraške galerije. Uporabljati nit v umetnosti je danes v svetu trend, ima tudi zgodovinsko navezavo in je ne uporabljajo samo ženske. A se je zgodilo, da se na razstavi v Slovenj Gradcu predstavlja dve tretjini žensk. Pa ne zato, ker bi samo one ustvarjale iz niti, ampak so danes ženske v likovni umetnosti nasploh veliko bolj prodorne. Nit odpira nova vprašanja na področju sodobne vizualne produkcije in tudi pri obiskovalcih tovrstnih razstav. Tekstil so v umetniške namene začeli uporabljati v 20. stoletju. Že Pablo Picasso ga je enakovredno vključeval v svoje delo, ni se mu zdel bolj banalen od marmorja ali oljne slike.

Razstava v Slovenj Gradcu je postavljena kot bivalni prostor. Material tekstil si vsak umetnik predstavlja in uporablja po svoje. Videti je na primer tudi klasične portrete, izvezene z nitjo. Pa kosi hrane, narejeni iz niti, tako dobro, da bi jih skoraj zamenjal za prave. Avtorji družbi postavljajo ogledalo, tematika razstave Nit je med drugim tudi delo otrok za zelo nizko plačilo. Razstava bo na ogled do 7. oktobra 2007, čez poletje bodo okrogle mize in delavnice, na koncu bo srečanje pripravila skupnost Muzealcev.

Dve od sodelujočih umetnic, Zilke Vauro iz Nemčije in Tania Kandiani iz Mexika sta takole razložili svoje razstavljeno delo: »Rada bi pokazala dva dela stvaritve, eden je preproga, ki prikazuje izložbo v trgovini, drugi je performans, poimenovan Folklor. Prikažem katalog, v katerem ljudje izberejo neko vrsto »folkloristične - folklorne« risbe. Te nato všijem v kos oblačila. Ideja je v tem, da se lahko vidi, kakšna je pot in da ima večina oblačil prirejeno identiteto, občutek ob tem, ali želiš biti ulovljen ali želiš biti lovec. To je zelo seksistična, seksualna igra med moškim in žensko ali žensko in žensko ali moškim in moškim. Izbiram prav takšne motive iz kataloga in jih všijem kot simbolni, metaforični odziv, refleksijo na ta prirejeni material in ta identiteta je dana na oblačila in njihov stil.« (Zilke Vauro)

»S tekstilom delam zadnjih sedem let. Za to razstavo sem uporabljala vzmetnice, ki smo jo dobili v tovarni tukaj v Slovenj Gradcu. Delala sem z bombažnimi vzmetnicami ter izvezla fraze in besedila na temo ljubezen, največ pa na občutke v zvezi s posteljo. Celotno delo sem opravila tukaj v galeriji zadnjih nekaj dni. Na razstavi je pripravljen specifičen studio, takšen, kot je bil, ko sem delala tukaj. Ideja je o ustaljenem delovnem

času in urah, porabljenih med delom in kako lahko oseba pusti smisel in svoje bistvo v delu, esenco delu med procesom v nekem prostoru.« (Tania Kandiani)

Umetnostni paviljon nekoč, danes Koroška galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec

V Slovenj Gradcu so se leta 1954 dobivali mladi izobraženci, zanesenjaki in sanjali, kako bi razgibali mesto in dali likovni kulturi večji pomen. Imenovali so se Akademška skupina. Največ so kuhali po izmišljenih receptih doma v kuhinji mame Marjana Gnamuša in pripravili izobraže-

Foto: Ajda Prisman

valna predavanja Likovni razgledi, kamor so povabili ugledne strokovnjake iz cele Slovenije in dali velik poudarek likovni in drugi dediščini. Leta 1958 je o tem nastal esej Primoža Simonitija. Zato so v Koroški galeriji likovnih umetnosti leta 2004 pripravili projekt Kuhinja, kajti kuhanje je lahko tudi simbolično. Prva razstava po drugi svetovni vojni je bila leta 1956 (razstava švedskega dizajna z naslovom Švedska kuhinja), nato je bila razstava del akademskega slikarja Karla Pečka. Leta 1966 so naredili veliko mednarodno razstavo Mir, humanost in prijateljstvo med narodi. V ta namen je bila zgrajena nova galerija, ki jo je najprej gradila mladina, danes pa je to ena največjih galerij v Sloveniji.

V Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec je v teh petdesetih letih razstavljalo že na stotine umetnikov, pove direktorica galerije Milena Zlatar in opiše utrinek iz preteklosti: »Ob veliki razstavi leta 1975 »Mir 75« je bilo videti že konceptualne projekte, ne samo klasične umetnosti. Eden takih avtorjev je bil svetovno znani umetnik Daniel Buren iz Pariza. Pečko mu je rekel, da je prišel kot en avtoštopar. Najbolj fascinantno mu je bilo, ko je videl, kako viharajo pred galerijo številne zastave. Takrat je sešil posebno svojo in jo umestil med gostujoče države. Ta njegov objekt – zastava je danes eden najvrednejših kosov v galeriji.«

Nekateri gostujoči umetniki so se tako navdušili, da so svoja dela podarili v stalne zbirke slovenjgraške galerije. Od leta 1990 je v atriju galerije tudi skulptura kiparja Ossipa Zadkina iz leta 1966. Posebno skrb Slovenjgradčani posvečajo domačinu Jožetu Tisnikarju, ki je zelo prepoznaven slikar tudi v tujini. Imajo okrog 60 njegovih izbranih del. Hranijo tudi stalno zbirko pomembnega slovenskega umetnika s svetovnim slovesom Bogdana Borčiča iz Slovenj Gradca. Druge stalne zbirke so še: mednarodna likovna zbirka, zbirka domačih slovenskih umetnikov s poudarkom na koroških avtorjih, 60 del priznanega slovenskega ustvarjalca Valentina Omana iz Avstrije, 446 del redkega predstavnika nadrealizma v slovenski umetnosti Štefana Planinca. Ena od zadnjih razstav je bila razstava del fotografa Hermana Pivka v dialogu z deli Jožeta Tisnikarja, pred njo pa retrospektivna razstava Lojzeta Logarja, ki se je poskušal v različnih vizualnih nagovorih in je eden od prvih v Sloveniji, ki je ustvarjal konceptualno umetnost (že v 70. letih prejšnjega stoletja je napovedoval to, kar se dogaja danes). Namen razstav v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec je tudi vzgoja, izobraževanje, približati ljudem vizualno kulturo. ■

Ajda Prislan

Piše: Barbara Fužir

Ste si v zadnjem času v kinu ogledali kakšno risanko? Ste? In so bili okoli vas sami predpubertetni kričachi? Najverjetneje ne. In tudi tisti odrasli, ki so bili poleg njih (in vas) v dvorani, najverjetneje niso bili zgolj dolgočasni starši, ki so se odločili na sedežu tako dolgo trpeti zgolj zaradi svojih ljubljenih potomcev. Marsikakšna polnoletna (in tu je polnoletnost mišljena predvsem duhovno in ne toliko pravno) oseba se je v dvorani znašla povsem zaradi lastne iniciative. Ker ga/jo ta in ta risanka zanima. Zabava. Pa to ne pomeni, da gre v tem primeru za same duševno nikoli odrasle ljudi. Nasprotno. Risanke niso več namenjene le otrokom. Določena osnovna zgodba zabava predvsem mlajše gledalce, toda hkrati je vanjo vpetih še toliko prikritih ali pa vsaj otrokom neočitnih informacij, zgodbic, namigov in asociacij, da so sodobne risanke pravi »visokovitaminski« filmski izdelek. Zdrav tako za »mlade in stare«.

Zadnje čase me študijske obveznosti vedno pogosteje vodijo po lutkovnih predstavah. Lagala bi, če bi trdila, da je to zgolj neka mukotrpa obveza, ki jo je pač treba opraviti. Lutkovne predstave že dolgo niso tisto, kar bi naj stereotipno bile. Če so pa nekaj stereotipnega sploh kdaj bile, niti ne morem trditi, ker moje vdranje po lutkovnih predstavah še nima kakšne posebne zgodovine. Torej tudi ni prehude podlage za primerjanje nekoč in danes. Gre bolj za primerjanje danes (resnično in aktualno) ter stereotipno (nikoli videno).

Lutkovno gledališče Velenje.

Lutkovna skupina »ECI PECI«, OŠ Blaža Arničja Luče.

Z lutkami in risankami lahko potegnemo neko vzporednico. Namenjene BI NAJ bile predvsem otrokom. Pri risankah je velika množica gledalcev že ugotovila, da vsemu povedanemu pač ne gre verjeti in tako bo zeleni možak v tretjem delu verjetno spet podiral rekorde gledanosti. Pa ne samo zaradi otrok, ki bodo navalili na sinhronizirano verzijo.

Z lutkami očitno ta stopnja še ni tako daleč. S tem ne mislim, da lutkovne predstave posredujejo zgodbe, primerne (in zanimive) predvsem otrokom. Zadnje časa intenzivno ugotavljam, da so lutkovne predstave prav dobra kulturna prostitev, čisto primerljiva s kinom ali gledališki predstavo. Seveda je veliko odvisno od okusa, a vendar ... Koliko odraslih ljudi hodi (če za to nima pobude v obliki malega radovedneža) na lutkovne predstave? Oziroma koliko ljudi sploh kdaj pomisli, da bi šli na lutkovno predstavo? »Eh, to je za otroke!«

A vendar jih ni tako malo, ki vseeno odkrijejo čar lutk. Odkrijejo, da ne gre zgolj za »z igrakami zaigrane pravljice«, temveč večplastne zgodbe z dobro igralsko interpretacijo, ki poleg tega zahtevajo še spretno delo z lutko. Ta pa ni zmerom lahko vodljiva, pa tudi fizično lahka ne. Te predstave so zanimive tako otrokom, hkrati pa se vedno pogosteje obračajo tudi na odrasle gledalce in se trudijo zabavati tudi njih.

Nekje sem slišala, da se lutka za lutko v bistvu predvsem skriva. Iskreno upam, da je bila tu mišljena predvsem odrska postavitev, kjer izza postavljenih kulis kukajo lutke, lutkarja pa se v bistvu sploh ne vidi. Tisto, kar prihaja od njega, animacija in glas, pa z vsaj malo vživetosti pripišemo kar lutki oz., bolje rečeno, liku iz lutkovne predstave. Toda, »skriti se«? To ni le nenatančen, ampak tudi zgrešen in krivičen izraz. Kdor lahko ob dobri animaciji lutke odrta svoja čutila od nje in malo pokuka po lutkarju (ki se ponavadi ne skriva za kuliso, temveč pogosto vodi lutko čisto viden, seveda pa nevpadljiv), bo opazil, da lutka igra. Zelo konkretno igra. On sam je lik, on sam je vloga, ki jo hkrati vdihuje še neživemu bitju, ki ga vodijo njegove roke in glasovna interpretacija. »Skriva« tako ni ravno najboljši izraz. Da lutka lutko oživi, ji vdahne dušo, bi bil nemara boljši.

Nekakšen splošni vtis je prisoten, da so lutke bolj za otroke, za odrasle pa je tisto drugo, »ta pravo«, s »pravimi« igralci. Takšno prepričanje seveda postavlja lutkarstvo v podrejen položaj. Z zreduciranim občinstvom. Prav tako tudi ne drži, da lutkovne predstave ustvarjajo otroci za otroke ... Na našem področju se načeloma ni bati za amaterske odre. Ne le za gledališke, ampak tudi za lutkovne. Samo pokukajte kaj v Velenje, Luče, na pomlad pokukajte kaj v Hermanov brlog. ... Lutke so idelana priložnost, da v sebi najдете tisto vražjo nagajivost, spakljivost in veselje. Pa za to sploh ni treba daleč ...

In spet najdem vzporednico z gledališčem. Vedno večja odvisnost od dejavnikov, ki z ustvarjanjem niso v neposredni povezavi. Od samopromocije, privabljanja gledalcev, investicij, ... Če »običajno« gledališče še vedno zdrži dokajšnjo mero propagande, je lutkovno gledališče tu dosti bolj občutljivo. Zelo hitro je nečesa preveč, zelo hitro je kaj preagresivno, preočitno, ... Torej, biti zmerno nekričeč, a še vedno vabljev? Čudna formula, ki že zveni smešno.

Lutkovno gledališče je zadeva, ki vsaj na naših tleh zahteva ogromno iniciative, tako od ustvarjalcev kot tudi gledalcev. Kar ni nujno slabo, pomeni le, da ljudi, ki bi se s tem ukvarjali popolno profesionalno, ni veliko.

In tukaj se zopet najde stereotip, ki pa na srečo velikokrat drži. Kvantiteta ni zmerom kvaliteta. Kvaliteta se velikokrat poraja ravno tam, kjer pogoji niso idealni. Kjer formalne poti niso povsod povsem utečene. A še vedno – poti so. In kar veliko ljudi suvereno in uspešno stopa po njih. Kot sem že rekla, pokukajte kaj v okoliške kraje ... ■

Zakaj postaja sončenje nevarno za zdravje

Pripravila: Nataša Ignatov, mag. farm., Lekarna Šoštanj

Zaradi spremenjenega načina življenja z vse več prostega časa, ki ga izkoriščamo z različnimi dejavnostmi na prostem, daljšanja življenjske dobe, nezdravega in hitrega tempa življenja in na drugi strani tanjšanja ozonske plasti, narašča število kožnih obolenj in različnih vrst kožnega raka. Škodljivi vplivi se lahko na koži in očeh pokažejo čez desetletja zaradi prekomernega izpostavljanja UV žarkom, ki jih ustvarja sonce ali pa umetni viri.

UV sevanje, ki prihaja na površino Zemlje, močno vpliva na življenje vseh živih bitij. Učinki UV žarkov so lahko pozitivni, lahko pa so tudi negativni.

Koža je naš največji organ, ki nas ščiti pred negativnimi vplivi okolice in tudi pred UV sevanjem. V koži, ki je izpostavljena delovanju UV žarkov, nastajajo kisikovi radikali, ki so vzrok za pospešeno staranje kože, izgubo elastičnosti, bolezenske spremembe in maligne tvorbe. Telo se pred škodljivimi učinki sončnih žarkov brani tako, da se poveča število melanocitov. To so celice, ki producirajo temno kožno barvilo melanin in ta ščiti globlje plasti kože pred posledicami sončnega žarčenja. Zato pride do tako zaželeni porjavelosti, ki pa nas, žal, ne ščiti pred nadaljnjimi okvarami, ki jih povzročajo UV žarki. Dodatni melanin predstavlja zaščito kože kot faktor okoli 2 do 4, priporočena zaščita pa je vsaj 15. Ljudje, ki imajo temnejšo obarvano kožo, so bolj zaščiteni pred takojšnjimi škodljivimi učinki UV sevanja kot pa svetlopolti, vendar pa niso zaščiteni pred dolgoročnimi posledicami.

Učinke UV žarkov na kožo lahko razdelimo:

AKUTNI UČINKI so kratkotrajni in reverzibilni

- Opekline so akutni vnetni odziv zaradi prekomerne izpostavljenosti UV žarkom.
- Povečana pigmentacija je prva obramba organizma pred poškodbami zaradi UV žarčenja.
- Spremembe debeline kože.
- Sinteza D vitamina je zaželeno, vendar je že 15-minutno izpostavljanje UV žarkom dnevno dovolj.

KRONIČNI UČINKI imajo hujše posledice in niso reverzibilni

- Prezgodnje staranje kože nastane zaradi poškodb v globljih plasteh kože. Koža postane neenakomerno obarvana, pokažejo se rjave lise, nastanejo drobne in globoke gube, površinsko razširjene krvne žilice,

izguba elastičnosti kože, koža je suha, se na površini lušči in je pogosto srbeča. Teh poškodb se ne da več popraviti.

- Okvare vida: zaradi prekomernega UV žarčenja lahko pride do trenutne zameglitve korneje, t. i. snežna slepota. Če se to ponavlja, lahko pride do katarakte in celo slepote. Opaženo je več katarakt na višjih nadmorskih višinah in ob ekvatorju.
- Karcinom kože: DNA absorbira UV svetlobo in absorbirana energija lahko poškoduje vezi v strukturi. Večina poškodb se popravi, nepopravljene poškodbe pa lahko povzročijo kožnega raka. 90 % kožnih rakov je posledica UVB žarčenja. Tudi za UVA žarke danes ugotavljajo, da so karcinogeni.
- Supresija imunskega sistema.

**POMEMBNO! ZAGORELOST JE OBRAMBA TELESA
PRED POŠKODBAMI, KI JIH POVZROČI UV SEVANJE!
NI VARNE ZAGORELOSTI!**

UV sevanje je del elektromagnetnega valovanja, ki ga oddaja sonce. UV žarke ločimo med seboj glede na valovno dolžino na UVA (315-400 nm), UVB (280-315 nm) in UVC (100-280 nm).

Ozonska plast v stratosferi absorbira smrtno nevarne UVC žarke in okoli 90 % UVB žarkov, ne absorbira pa UVA žarkov. UVA in UVB žarki, ki dosežejo zemeljsko površino, lahko povzročijo vrsto zdravstvenih problemov.

Stopnja UV žarčenja je odvisna od mnogih dejavnikov, kot so:

Debelina ozonske plasti: zaradi različnih kemikalij, ki jih danes uporabljamo v industriji in vsakdanjem življenju, postaja ta zaščitna plast čedalje tanjša in to predstavlja velik problem človeštva!

Dnevni čas: okoli poldneva, ko je sonce najvišje, je tudi žarčenje največje, v zgodnjih jutranjih in pozno popoldanskih urah pa žarki padajo na zemljo pod kotom in so zato šibkejši.

Letni čas: UV intenziteta je višja v poletnih mesecih.

Nadmorska višina: žarki so močnejši na ekvatorju in jakost narašča z višino nadmorske višine, kjer je atmosfera redkejša.

Vremenski pogoji: oblačnost delno zmanjša žarčenje.

Odbojnost: nekatere površine, na katere pade sončna energija, zaradi odboja oddajajo še več UV žarkov, npr.: sneg, pesek, trava ali voda.

NASVETI!

- Če je le mogoče, se izogibajmo dalj časa trajajoči izpostavljenosti soncu med 10. in 16. uro!
- Iščimo senco ali uporabljajmo sončnik!
- Med dejavnostmi, ki jih opravljamo na prostem, uporabljajmo sončna očala, primerna oblačila in klobuk s širokimi kraji (kraji naj bodo široki vsaj 7,5 cm).
- Vse izpostavljene dele je treba namazati z ustrezno zaščitno kremo!
- Primerno zaščitimo otroke, kadar so na prostem.
- Ne iščimo porjavelosti v sončnih studiih!

Do sedaj so se uporabljali varovalni izdelki z namenom preprečevanja akutnih poškodb kože. Od zdaj naprej pa bomo z njimi varovali naše telo pred kroničnimi posledicami, ki jih povzročajo UV žarki.

Kako izberemo izdelek, da bomo ustrezno zaščiteni? Poznati moramo naš tip kože, kaj pomeni UV indeks in kaj je SPF faktor.

Fototipi kože pri Evropejcih:

Fototip kože	I	II	III	IV
Obarvanje kože	nikoli	včasih	vedno	vedno
Opekline od sonca	vedno	včasih	redko	nikoli
Barva las	rdeča	svetla	rjava	črna
Barva oči	modre	modra/zelena	siva/rjava	rjava

KAJ POMENI UV INDEKS?

UV indeks je standardna mera za jakost UV žarkov. Predstavlja stopnjo nevarnosti UV sevanja. Slika nam predstavlja povezanost med UV indeksom in časom izpostavljenosti UV žarkom brez zaščite glede na tip kože.

MINIMALEN - 0, 1, 2 UV indeks: Predstavlja minimalno nevarnost UV žarčenja. Večina ljudi lahko ostane na soncu več kot 1 uro in ne pride do opeklin. Priporoča se uporaba sončnih očal. Ljudje z zelo občutljivo kožo (tip 1) in majhni otroci naj se vedno zaščitijo tudi z zaščitno kremo.

NIZEK - 3, 4 UV indeks: Predstavlja majhno nevarnost UV žarčenja. Za večino oseb se priporoča uporaba klobuka s širokim krajcem, sončna očala in zaščitna krema. Občutljivi ljudje naj se primerno oblečejo.

SREDNJI - 5, 6 UV indeks: Te vrednosti že predstavljajo večjo nevarnost. Za večino oseb se priporoča uporaba klobuka s širokimi kraji, sončna očala, zaščitna krema in obleka z dolgimi rokavi. Občutljivi ljudje lahko dobijo opekline že v manj kot 20 minutah, majhni otroci naj se čim redkeje gibajo na soncu v času med 10. do 16. uro.

VISOK - 7, 8, 9 UV indeks: Te vrednosti UV indeksa predstavljajo visoko nevarnost. Vsak bi moral zmanjšati dejavnosti na soncu med 10. in 16. uro in uporabljati klobuk s širokimi kraji, sončna očala, zaščitno kremo in obleko z dolgimi rokavi. Osebe z zelo občutljivo kožo lahko dobijo opekline v manj kot 10 minutah. Priporoča se, da majhni otroci niso na prostem med 10. in 16. uro.

ZELO VISOK - 10 IN VEČ: Vrednosti UV indeksa 10 in več predstavljajo zelo veliko nevarnost. Priporoča se, da se maksimalno zmanjša bivanje na prostem od 10. do 16. ure. Kot zaščita se priporoča uporaba klobuka, sončna očala, zaščitna krema, obleka z dolgimi rokavi in neizpostavljanje direktnemu soncu. Občutljive osebe lahko dobijo opekline v manj kot 5 minutah.

Meritve UV indeksa pri nas opravlja Agencija Republike Slovenije Za Okolje (ARSO) in jih objavlja na svoji spletni strani (<http://www.arso.gov.si/>). Tudi v dnevnih časopisih se že objavljajo UV indeksi.

KAJ POMENI SPF?

Zaščita, ki jo nek izdelek nudi, je označena s sončnim zaščitnim faktorjem, ki je označen z angleško kratico SPF (Sun Protection Factor). Večinoma so to organske ali neorganske spojine, ki imajo to lastnost, da absorbirajo ali odbijajo UV svetlobo. Večina organskih (PABA, benzo-fenoni ...) nas ščiti pred UVB žarki, anorganski (cinkov oksid, titanov dioksid) pa tudi pred UVA žarki. S kombinacijo različnih spojin lahko dosežemo visoke faktorje. Številka pove, kolikokrat dlje je lahko koža izpostavljena soncu, ne da bi se pojavile opekline v primerjavi z nezaščiteni kožo.

Enostavno povedano: če imamo izdelek s faktorjem 12, bi lahko bili izpostavljeni soncu 12-krat dalj časa, kot če ne bi bili zaščiteni. Če bi nas sonce opeklo nezaščiteni v 5 minutah, smo lahko na soncu 60 minut.

Vendar pa zaradi napačne uporabe zaščitnih sredstev to drži le deloma. Zaščita kože je običajno manjša, kot se pričakuje, predvsem zaradi pretankega nanosa sredstva na kožo. Pri določanju SP faktorja se nanaša sredstvo v koncentraciji 2 mg/cm², kar pomeni, da bi porabili pri enkratnem nanosu okoli 35 ml izdelka za normalnega odraslega človeka. Pogost vzrok, da vseeno pride do opeklin, so tudi neenakomerni, premalo pogosti nanosi zaščitnega sredstva, kar lahko zmanjša deklarirani faktor tudi za tretjino in namesto 60 minut bomo zaščiteni samo 20 minut. Zato se svetuje uporaba zaščitnih sredstev z višjimi faktorji, čeprav se procent zaščite z naraščajočim faktorjem ne spreminja bistveno. Če ima izdelek faktor zaščite 15, absorbira ali odbije 93 % UVB žarkov, s faktorjem 30 pa 97 %. S temi sredstvi pa smo zaščiteni le proti škodljivemu delovanju UVB žarkov!

NASVETI: Kožo je potrebno namazati vsaj pol ure pred izpostavljanjem UV žarkom, v dovolj debeli plasti in z dovolj visokim faktorjem glede na tip kože. Priporočen SPF je najmanj 15! Ponovne nanose je potrebno obnavljati vsake 2 uri ali pogosteje, če se močnejše potimo ali ko pridemo iz vode. Na koži, ki je občutljiva, se naj raje uporabljajo zaščitna sredstva v obliki vodnih gelov.

Kaj pa UVA zaščita! Znano je, da UVA žarki prodirajo globlje v kožo in tudi lahko poškodujejo dedno zasnovo v celicah. S tem ko smo se primerno zaščitili pred takojšnjimi škodljivimi učinki UVB žarkov, ki povzročajo opekline, smo tudi dalj časa izpostavljeni škodljivim učinkom UVA sevanja.

Metoda določevanja UVA zaščite še ni standardizirana. Danes se največ uporabljata dve metodi za določanje UVA zaščite: takojšnja povečana pigmentacija (IPD) in trajajoča povečana pigmentacija (PPD). Dogovarjajo se, da bi ga določevali na podlagi imunskega zaščitnega faktorja (IPF).

KOŽNE FOTSENZIBILNE REAKCIJE

Zaradi zmanjšane obrambne sposobnosti kože se v kombinaciji z UV žarki in snovmi, ki jih zaužijemo ali nanesemo na kožo, lahko pojavijo fotosenzibilne reakcije. Te razdelimo na fototoksične in fotoalergije.

Fotoalergije se zgodijo, ko nanesemo na kožo neko spojino bodisi kot zdravilo ali pa dišavo. Fotoalergijam so podvrženi predvsem preobčutljivi ljudje. Fototoksične reakcije pa lahko prizadenejo vsakogar in so bolj pogoste. Povzročajo jih lahko oralne, topične ali injicirane učinkovine.

Zato je potrebna velika previdnost ob jemanju zdravil. Nekatere učinkovine povzročijo po izpostavljenosti UV sevanju povečano občutljivost na UV svetlobo, ki se lahko pokaže že v nekaj minutah in nastanejo opekline, alergične reakcije, ekcemom podobni izpuščaji s srbenjem, izbruh herpesa.

Vrsta zdravil lahko povzroči fotosenzibilne reakcije: nesteroidni antirevmatiki, nekateri antibiotiki, kortikosteroidi, amiodaron, sulfonamidi, nekateri diuretiki, psihofarmaki, retinoidi, sulfanilsečnine, hormonski nadomestki, šentjanževka ...

Vprašajte svojega farmacevta, če tudi vaša zdravila lahko povzročijo fotosenzibilne reakcije in kako se primerno zaščititi!

Na zasluženih počitnicah, kjer koli ste že, vam želim prijetno bivanje in ne pozabite na zgornje nasvete!

Povzeto po: Global Solar UV index, Practice guide; World Health Organization, Ultraviolet radiation and health; UV index; Current Concepts; Photoprotection Lewis H. Kamminster; Fakulteta za farmacijo; Podiplomsko izobraževanje; Koža-Sonce-Zdravje-Lepota; <http://skincarerx.org/sunblock.html>

Filmspoting

piše: Eva Pečnik

Lepota po ameriško

Originalni naslov: **American Beauty**

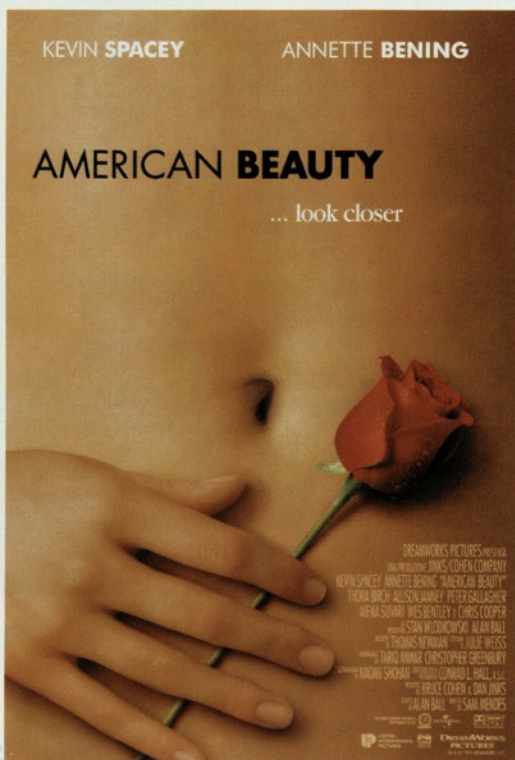
Režija: **Sam Mendes**

Scenarij: **Alan Ball**

Igrajo: **Kevin Spacey, Annette Bening, Thora Birch, Wes Bentley, Mena Suvari, Chris Cooper, Allison Janney**

Žanr: **Drama**

Leto: **1999**

Alan Ball, scenarist filma *Lepota po ameriško*, filma, ki je leta 1999 z osmimi nominacijami povsem dominiral na podelitvi oskarjev, pravi, da se mu je ideja za to nekoliko temačno komično dramo porodila, ko se je nekoč sprehal in opazil v vetru plešočo polivinilasto vrečko. Sprva je bila zgodba mišljena kot gledališka igra in mogoče je tudi to eden izmed razlogov, zakaj so k režiji filma privabili enega izmed najobetavnejših angleških gledaliških režiserjev Sama Mendesa. Izkazalo se je, da je bil Mendes dobra izbira, saj se je dobitnik številnih gledaliških nagrad za režijo dobro odrezal tudi tokrat in se s filmom *Lepota po ameriško* zapisal v zgodovino tudi kot eden izmed boljših filmskih režiserjev naše dobe.

Zgodba filma se odvija v tipičnem ameriškem predmestju, kjer vsi vedo vse o vseh, pa vendar ne vedo o nikomer nič. Velike hiše s čudovitimi ometi, popolno zelenico z gredicami vrtnic in svetlečimi avtomobili. Vendar kdo ve, kaj se dogaja v notranjosti teh hiš ... Pravzaprav

nič. Ljudje so odtujeni, niti poznajo se ne več, zaradi čustvene otopelosti pa ne vidijo, da trijo tudi drugi. Družinske vezi in vrednote so zaradi tega zakopane približno nekje med gredico vrtnic, fasado in novim terencem.

Lester Burnham (mimogrede: njegovo ime naj bi bil anagram za »Humbert learns« (Humberta izučil), kar še dodatno poudarja podobnost Lesterja s Humbertom Humbertom, glavnim junakom znamenitega romana, Vladimirja Nabukova, *Lolita*) živi prav v takšnem naselju skupaj s svojo nevrotično ženo Carolyn in uporniško hčerko Jane. Vsako jutro, preden se odpravijo od doma, njegova žena reže vrtnice v popolnoma ujemajočem kompletu rokavic in cokljev. On dela v reklamni agenciji, žena ima nepremičninsko agencijo, hčerka pa je navijačica in prijateljica z najbolj priljubljenim dekletom na šoli. Na zunaj je vse videti super, vendar se Lester v svoji depresiji zaveda, da ga žena sovraži, hči pa prezira. Ker pa ne ve, kako bi se reševanja te situacije lotil, raje vse skupaj pusti pri miru. Drastične spremembe v njegovem življenju se sprostijo, ko na hčerinem navijaškem nastopu zagleda njeno lepo prijateljico Angelo in se vanjo zaljubi do ušes. Odloči se, da bo začel trenirati, da bo tako za Angelo čim bolj privlačen.

Ko pa se, s pomočjo sosedovega sina Rickyja Fittsa, zave, kako malo pomembne so materialne dobrine za srečo v življenju, se začne njegova velika življenjska reforma. Odloči se, da bo živel kot da jih ima ponovno dvajset. Lester pusti službo v reklamni agenciji, od šefa izsili celoletno plačo in se zaposli v restavraciji s hitro hrano. Kupi si avto svojih sanj, sosed Ricky pa postane njegov redni dobavitelj marihuane. Ko slučajno izve, da ima njegova žena afero, ga to ne preseneti, sploh pa ga ne moti preveč.

Vzporedno nam zgodba ponudi tudi vpogled v življenje Rickyjeve družine. Ricky je deležen špartanske vzgoje, saj je njegov homofobičen oče Frank polkovnik USMC (marinci). Njegova mama pa je od zagrenjenosti duševno bolna ženska, ki niti ne dojema več

okolice. Ricky je zato nekoliko vase zaprt najstnik, predvsem pa navdušen nad lepoto, ki jo poskuša vestno posneti s svojo kamero. Posnetek v vetru plešoče polivinilaste vrečke razlaga takole: »Bil je eden izmed tistih dni, ko do sneženja manjka le še minuta in je v zraku takšna električnost, da jo lahko skoraj slišiš. In ta vrečka je bila, kot da bi plesala z mano. Kot majhen otrok, ki me prosi, naj se igram z njim. Celih petnajst minut. In to je bil dan, ko sem spoznal, da se za stvarmi skriva celotno življenje in ... ta neverjetno dobrohotna sila, ki je hotela, da vem, da ni razloga, da bi me bilo strah, nikoli. Video je slab izgovor, vem. Vendar mi pomaga, da se spomnim...in moram se spomniti...Včasih je na svetu toliko lepote, da se počutim, kot da je ne morem prenesti, kot da se bo moje srce zlomilo.« Ravno Ricky postane s svojim pogledom na svet nekakšen vezni člen filma, saj nekako navdahne vse nenadne spremembe, ki zmotijo »duševni mir« obih družin.

Za najstniško Angelo je najhujša stvar v življenju biti povprečen. Celotno življenje se trudimo biti nekaj posebnega in s tem viseti iz povprečja in ko se nam za trenutek zazdi, da ne izpolnjujemo čisto vseh svojih pričakovanj se nam podre svet. Dobro je imeti cilje in stremeti po napredku v svojem življenju, ampak dejstvo je da vsakdo ne more biti nadpovprečen, lahko se pač zadovoljimo že s tem, da je vsak izmed nas drugačen in že zato ni povprečen.

Lepota po ameriško je takšna vrsta filma, ki ti je všeč takoj ali pa ga ne maraš. Ker so osebe v njem tako karakterizirane se je mogoče hitro najti v kateri izmed njih seveda pa je vsečnost tega filma odvisna od tega koliko samokritični smo pripravljeni biti... Družina Burnham je nekoč bila srečna. Ampak kam je vse šlo? Kdaj? Kako pride človek do točke ko postanejo materialne dobrine važnejše od nasmeha lastnih otrok ali partnerja. Na svetu je toliko lepote, ki je niti ne opazimo, ker se bolj obremenjujemo z materialnimi stvarmi, kot pa s tem da bi živeli polno in uživali skupaj s soljudmi. Dom se ne začne graditi od zunaj (na nevoščljivosti sosedov).

Ljubo doma, kdor ga ima.

Ponudimo roko beguncem!

Julij 2007

Oona

Planet gibanja, Merkur, bo do 10. julija 2007 še retrograden. Giblje se nazaj in povzroča težave. V tem času ne sklepajte in ne podpisujte NOVIH pogodb, ne kupujte tehničnih stvari, še posebno ne avtomobila ali telefona. Čas ni primeren za poroko, za dogovore kakršnekoli vrste, za menjavo službe, kajti dogovori, ki so sklenjeni v tem času, ne držijo, tehnične stvari se kvarijo ali pa z njimi povzročimo nesrečo! Končajte stare stvari, predvsem doma, in razmislite, kaj boste počeli v naslednjih mesecih. Posebno opozorilo za mlade in otroke, ki so v tem obdobju še posebno ogroženi! Tudi planet ljubezni, Venera, se bo konec meseca začela pomikati nazaj, to pa bo slabo vplivalo na ljubezen in na finance.

Oven

Pred vami je nekako naporen mesec. Pozitivne zadeve se bodo preko celega meseca mešale z negativnimi. V prvih dneh boste ustvarjalni, z okolico se boste dobro razumeli. Tudi težje obveznosti boste opravljali z lahkoto. Druga polovica meseca prinaša težave v komuniciranju, to pa vam bo otežilo delovno in privatno življenje. V dolgoročnem smislu gledano je to dobro obdobje, čeprav se vam bo zdelo, da imate same težave. Na dopustu boste razočarani nad ponudbo ali pa nad barvo pohištva v apartmaju. Vročina vas bo izčrpavala. Pazite na denar, stroški bodo ta mesec visoki!

Bik

Vaše počutje v tem mesecu bo v veliki meri odvisno od okolice, družinskih in zasebnih odnosov. Če bodo odnosi harmonični, boste imeli veliko energije za posel in za zabavo, ko pa odnosi ne bodo dobri, boste nervozni in brezvoljni. Mars v vašem znamenju bo poskrbel za pogosto nervozo, za slabo razpoloženje in slab odnos do obveznosti. Težave s spanjem bodo pogoste, veliko boste brali in se zadrževali na svežem zraku. Okoli 14. boste dobili nov elan in inspiracijo. Ugajalo vam bo druženje s prijatelji in skupne športne aktivnosti z njimi. Veseli boste ponovnega snidenja z osebami, ki jih dolgo niste videli, partner pa nad tem ne bo navdušen.

Dvojčka

V julij boste vstopili dokaj izčrpani in vse kar si boste želeli, bo malo počitka in miru. V prvi polovici meseca se vam ne bodo všeč velike družbe in uživali boste v majhnih vsakodневnih stvarih. Ko si boste napolnili baterije, boste po 15. juliju šli v nova osvajanja in silno blesteli. Trudili se boste izpolniti vsa pričakovanja nasprotne strani. Do partnerja boste iskreni in odprti. Zveze, ki se bodo začele ta mesec, bodo temeljile na vzajemni privlačnosti in na iskrenem odnosu, zato bodo imele velike možnosti za uspeh. Pazite na alergijo in pa na svojo kožo, ki bo ta mesec zelo občutljiva.

Rak

Končno prihaja vaš mesec. Živeli boste s polnimi pljuči, vsi problemi se vam bodo kar naenkrat razdeli majhni. Življenje se bo vrtele okoli potovanj in zabav, ne glede na to, če ste na dopustu ali ne. Vrata vašega doma bodo odprta za vse goste. Imeli boste nekaj finančnih težav, vendar vam to ne bo povzročalo večjih skrbi. Okoli vas bo veliko ljudi, občutek skupnosti vas bo izpolnjeval. Zveze, ki se bodo začele v tem mesecu, ne bodo dolgotrajne, bodo pa vznemirljive. Do 10. pazite na dokumente in na denar in ne zaupajte preveč. 14. bo mlaj v Raku, nove ljubezenske zvezde bodo zasvetile.

Lev

Julij boste želeli preživeti čimbolj razburljivo, toda že na začetku meseca se boste morali soočiti s težavami, ki vas bodo ovirale. Imeli boste veliko dela, to pa vas bo stalo veliko časa in živcev, še posebno po 16. juliju. Tisti, ki si želite na dopust, storite to v prvi polovici meseca. Okolica vam bo do takrat naklonjena. Če se ukvarjate s športom, boste po 15. zavzeti s treningi. Zelo težko se boste soočali z napornim delom in z oteženo komunikacijo. V prometu bi lahko imeli težave, prav tako na partnerskem področju. Bo pa za samske prva polovica meseca v ljubezni zelo uspešna.

Devica

Poletje bo na vas vplivalo kot vroč veter. Pod raznimi pritiski boste pričakovane osvežitve pa še ne bo. Dnevi bodo tekli počasi, kot v neki megli boste. Ljudje in stvari bodo izgubili jasne obrise, zdelo se vam bo, da gre vse nekako mimo vas. Dobro bi bilo, če bi vsaj del julija namenili dopustu in počitku. Odgovarjalo vam bo morje in sonce ali pa kar boemsko življenje v naravi. Vaša koncentracija ne bo najboljša. Po 15. juliju bo vsaj na čustvenem področju več zadovoljstva.

Tehtnica

V juliju boste precej pasivni in nezainteresirani za vse okoli vas. Zavlekli se boste v svoj svet in se ukvarjali z ustaljenimi posli. Vedno žal ne boste mogli vplivati na potek dogodkov. Že na začetku meseca vas bo osvajala neka oseba, ki vas bo tako zelo oboževala, da ji ne boste mogli obrniti hrta. Pravzaprav boste ob tem uživali. Če ste poročeni, pojdite na dopust v prvi polovici meseca, več zabave in radosti vas čaka takrat. Naj vas ne omejuje novica, da boste morali na vse dalj časa čakati in se čemu tudi odreči.

Škorpjon

V juliju boste postavljeni pred dejstvo in morali boste sprejeti važne odločitve. Dobro boste morali premisliti, komu boste v bodoče še zaupali. Razočarale vas bodo neke bližnje osebe. V vašem življenju se bo spremenilo veliko stvari, zato bo razmislek v miru več kot potreben. V prvem delu meseca vas bo oviral planet komunikacije, čeprav se boste trudili zadržati vedrino v vseh situacijah. Ljubezenski in družinski odnosi bodo malce boljši v drugi polovici meseca. Največ elana boste imeli po 20. juliju. Uživali boste v dolgih sprehodih in v razburljivih poletnih nočeh. Neko potovanje s prijateljem se utedne končati v postelji, zato se mu raje odpovejte, če ne želite ogroziti zveze.

Strelec

Mnogi izmed vas boste v tem mesecu vplačali dopust in to vam bo zelo všeč. Želeli si boste pozornosti in zabave, zato boste izbrali tak kraj, kjer je to možno izvesti. Nekateri bodo izkoristili lepo vreme in se lotili preurejanja stanovanja. To bi vam lahko povzročilo nekaj finančnih težav, saj bo preureditev stala več kot ste načrtovali. Z dogovori bodite pazljivi. Odnosi med starši in otroci bodo odlični, v skupnem druženju boste poglobili odnose in pridobili nove skupne navade. Trudili se boste, da bo vaš odnos z otroci poln razumevanja.

Kozorog

Vsi bodo razmišljali o dopustu, vi pa ne boste tako čutili. Pod vplivom Marsa boste nervozni, živčirala vas bo nezanesljivost prijateljev. Tudi v službi vas bodo razočarali. Ne jemljite si tega preveč k srcu, vi svoje delo tako ali tako dobro opravljate. Prav zaradi tega ne boste šli na dopust, predstavili ga boste na avgust. Za zabavo nekako ne boste razpoloženi, čas pa boste preživljali s prijatelji in v strastnem objemu partnerja, ki bo za vas zelo razumevajoč. Po 10. so možni nenadni zaslužki in dobitki v igrah na srečo. Konec meseca se boste znašli v precepu, ko se bo treba odločiti med dvema osebama. Boste držali obljubo?

Vodnar

Mesec se bo začel z ustaljenim tempom brez večjih posebnosti. Dobre volje boste, odgovarjale vam bodo vse vrste sproščanja od piknika v naravi do počitka na plaži. Samski bodo flirtali, čeprav tega ne bodo priznali. Spoznali boste nekaj ljudi, ki vam bodo všeč, vi pa se ne boste mogli odločiti kateri je najboljši. Vezani Vodnarji bodo preživljali krize, ki bodo povzročene z malenkostmi, prepiri bodo na dnevnem redu. Oba se bosta zavedala, da je to samo vrh ledene gore in da so ti prepiri nepomembni. Napetost bo obojestranska. Razmislite, če se sploh splača reševati vaš odnos.

Ribi

Če greste v tem mesecu na dopust, boste kovček spakirali že kar nekaj dni prej. Nekako ne boste mogli dočakati datuma odhoda. Pari, ki so na začetku zveze, si bodo želeli biti na dopustu brez družbe, zato je najbolje izbrati si nek miren kraj, ki ni preveč turistično oblegan. Tisti, ki boste ostali doma in delali, boste obveznosti zmanjšali na minimum. Najlepše se boste počutili nekje v miru pod drevesno krošnjo v klepetu s prijatelji, povsem neobremenjeni. Pazite na zdravje, na mehur, ženske pa na jajčnike!

							List	NEZA- KLJUČENA KAMUFLAŽA	HUNSKI VLADAR	JEZIK. SOROD. LJUDSTVA SEV. AFRIKE IN AZIJE	GOJITELJ ALOJ	SLOV. PRE- VAJALEC SV. PISMA (JOŽEF)	MLAJŠA KAMENA DOBA	RT V AVSTRALIJI
							VOJAŠNICA							
							ATELJE (ORIG.)							
							SPREVOJ, KI GRE MIMO							
							MESEC ROŽNIK							
Avtor: LOM	NASELJE JUŽNO OD SOSTANJA	NAJVEČJI JUDOVSKI PRAZNIK	(LJUCERNAR	2. ČRKA HEBREJSKE ABECED	AVTOMOB. OZNAKA MESTA LAUFEN	KRAJJE OGLAŠANJE DEL JADRNICE		ZNAMKA STAR. RAČUNALNIKOV RT V SEVERNI SPANJI						MEJNA BOSANSKA REKA
NAŠA ME- TROPOLA									IRIDIJ			TUPOLEJ		
									ROMUNSKO INDUST. MESTO			ŽENSKO IME		
JAČASTA LOBANJA										JAPONSKA POSODA ZA ČAJ	DEPARTMA V VZH. FRANCIJI	VISOKA IGRAL- NA KARTA		
KMETOVA- LEC					MEŠČANKA DIJUNA									
					SREBRO									
OKRI(A)				LJ. PRODAJNA GALERIJA			STOPNJA VOJASKE NADREJE- NOSTI	SREDIŠČE MOLDAVIJE					ELEKTRON. NAPRAVA ZA PRENOS TV SIGNALOV	BEO- GRAJSKA GLASBENA SKUPINA
				ZNAK ZA IGR. GODAL				ALUMINIJ						
PREBIVALCI VINAGORE											POD			
MANJŠA MORSKA RIBA					HAROLD VARMUS	VRSTA MORSKE RIBE						ZVIŠANA NOTA »A«		
						MESSERSCH- MITT						SOGLASJE, PRITRDIITEV		
AMERIŠKI IGRALEC (JAMES)								VRSTA MORSKE RIBE	EDVARD KARDELJ			NOGOMETNI KLUB		
									IZPUSTITEV			AMERIŠKO OTOCJE		
100 m²			OVČJI SAMEC				NIKELJ			ROPARSKI KIT				
							SASA DAHIR			NIZOZ. ARHIT. (JACOBUS)				
													KRUŠNI OCE	OBESEK NA TRNKU
							SLOVENSKA GLASBENA SKUPINA					ČAČAK		
												TRIPRSTI LENIVEC		
							KONJSKA SILA			ARABSKI POSLANEC				
							ARABSKI ZREBEC			MRZEL LETNI ČAS				

UGANKARSKI SLOVARČEK: AJO rt v - Španiji, ANINA - romunsko mesto, ARDI - rt v Avstraliji, CURCHMAN - ameriški igralec (James), IASI - središče Moldavije, JOM KIPUR - judovski praznik, dan sprave, OUD - nizozemski arhitekt, RIHAR - prevajalec (Jožef).

Izmed pravih rešitev križanke bomo izžrebali dva nagrajenca, ki bosta prejela po: dve vstopnici za gledališko predstavo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje, po lastni izbiri ter eno knjižno nagrado. Izžrebana nagrajenca prejšnje križanke (List 5 / 2007), sta: Branko Drev, Praprotnikova 25, 3330 Mozirje, ki prejme dve vstopnici za SLG Celje in Vida Mazej, Bele Vode 22, Šoštanj, ki prejme knjižno nagrado.

Nagradna križanka

Junij 2007

Gesla Križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 10. avgusta 2007.

METALCAMP 2007

Še malo manj kot mesec dni nas loči do najbolj vročih metal počitnic, ki bodo letos trajale od 16. do 22. julija 2007 v Tolminu, kar pomeni, da si bomo lahko privoščili kar 7 dni kampinga in zabave na plaži, 5 dni koncertov na kar dveh odrih ter videli več kot 80 bendov.

Kamp se bo odprl 16. 7. ob 10. uri in bo odprt do 22. 7. do 18. ure.

Dokončno je znan running order glavnega odra, na katerem se bo zvrstilo okoli 50 velikih imen različnih žanrov metal glasbe. Program pa je sestavljen takole:

torek, 17. julij

15.30 - doors -
16.30 Animosity
17.15 Sadist
18.00 Prospect
19.00 Converge
20.15 One Man Army
21.30 Dead Soul Tribe
23.00 Sepultura

21.15 Pain

22.45 Satyricon
0.30 Kreator

petek, 20. julij

12.30 - doors -
15.00 Sardonic
15.45 Noctiferia
16.40 Eluveitie
17.40 Born From Pain
18.40 Dew-Scented
19.55 Threshold
21.15 Ensiferum
22.45 Cradle of Filth
0.30 Motörhead

sreda, 18. julij

15.30 - doors -
16.30 Deadlock
17.15 Vreid
18.15 Disillusion
19.15 Die Apo Reiter
20.15 Korpiklaani
21.30 Dismember
23.00 Doro

sobota, 21. julij

12.30 - doors -
14.50 Eventide
15.35 Exterminator
16.20 Krypteria
17.20 Aborted
18.20 Grave Digger
19.40 The Exploited
21.00 Sodom
22.45 Blind Guardian
0.45 Immortal

četrtek, 19. julij

14.00 - doors -
15.00 Ars Moriendi
15.45 Before The Fall
16.35 In Slumber
17.30 The Vision Bleak
18.30 Graveworm
19.50 Unleashed

Prav tako se bo veliko bendov zvrstilo na Talent Forum odru. Kot novost na Metalcampu pa je letos največje evropsko tekmovanje za mlade benke, imenovano Metalchampion, ki ponuja možnost mladim, še neuveljavljenim skupinam, da se predstavijo širši množici.

Ponujeno je tudi ogromno možnosti za turistične izlete, kot na primer: vožnja po Soči z barčico, rafting, jadralno padalstvo, ogled jam, grebenov ... Metalcamp obkroža veliko neokrnjene narave, zato letos turistična agencija Tolmin ponuja tudi ogled tolminskih korit. S svojo festivalsko zapeljivostjo lahko obiščete tolminska korita za samo 1 EUR!

Poskrbljeno je tudi za prevoz. Če prihajate z vlakom ali letalom, bodo na postajah in letališčih čakala prevozna sredstva, ki bodo nudila direkten prevoz do prizorišča festivala.

Cene vstopnic:

Tedenska vstopnica: 104 EUR

3 dnevna vstopnica: 77 EUR

1 dnevna vstopnica: 42 EUR (dan si lahko izberete sami)

Lahko pa preverite posebno ponudbo vstopnic v njihovi spletni trgovini na: www.metalcamp.com, kjer lahko najdete tudi vse ostale informacije o festivalu.

Torej, vidimo se na največjih metal počitnicah v Tolminu!

Dunja Tinauer

Faber Teater Emigranti

Gledališko in glasbeno popotovanje, ulična predstava polna glasbe in likov iz daljnih dežel in tujih navad. Na mestne ulice in trge popeljejo čarobne ritme večerašnjih in današnjih pesmi različnih tradicij. Ustvarijo mali kozmos prijaznih oseb, ki jih družijo skupna usoda: odhod. Vsak od njih se je nameril daleč proč od doma, od domače zemlje in ljudi na njej. Popotna predstava s pesmimi in glasbo z različnih koncev sveta, v kateri (občasno) sodelujejo tudi gledalci. Večina pesmi je v italijanskem jeziku.

Vincent de Lavenere Giourette

Žongliranje Vincenta de Lavenere si sposoja navdih v tradicijah francoskih Pirinejev. Artist se pomika v kroznem prostoru in s "cistero" počasi očara ovejše zvonce. Ta majhen biser poezije letecih žog se v toku predstave počasi izoblikuje; z gestami in meti nas povede tako v zvočni svet odmevov zvokov iz njegove mladosti kot v sredo pravega ognjemeta. Slika, poezija in zvoki Pirinejev se združujejo v enostavnem in virtuoznem letu krogel.

In za konec še vprašanje - ali si lahko predstavljate, kaj lahko pričakujemo od profesorja na akademiji za cirkus, ki zase pravi, da v tem trenutku (po)znamo zgolj slabo petino tega, kar je po njegovem mogoče narediti na področju cirkuskih spretnosti? Ne? Pridite pogledat!

**(cistera je posebna rokavica iz protja, s katero se igra baskovska igra pelota)*

Kvelb teater V plamenih

Predstava z ognjenimi lutkami, gorečimi 4 metriskimi javajkami, je prva te vrste na svetu. Paličnjak dobesedno gori v želji po ženski, ki jo prevzamejo ista čustva - vse pred očmi gledalcev. A vmeša se pošast, ki hoče uničiti njuno ljubezen. Ali se bo njuna ljubezen izpolnila ali pa bo njuno pozečenje ugasnilo? Kratka zgodba bo nagovorila tako mlade kakor stare, vsakogar, ki je kdajkoli občutil ljubezen, pa tudi vse ostale ...

Predstava temelji na živahnosti ognjenih lutk - paličnjakov in jo spremlja ritem bobnov.

Makadam Kanibal Cirkus radovednosti

Par zanikrnih plaht je zaklonišče. Nenavaden par prileze iz njega, s hrupom in dimom. Vzemirjenje na rašča, zrak rahlo migota. Pribita plošča označuje, da je „vhod striktno prepovedan“. Tam sta, potisnjena na pot usode, blede na njunem splavu. Zvedavo motrita, opazujeta okoli sebe in nazadnje nagovorita množico z „najmanjšim megafonom na svetu“. Moski in ženska, kanibala življenja, čakata na gausni dogodek. Metalca isker, žonglerja s sekirami v živo, z mesom in kostmi. Ta dva absurdna fakirja nas potopita v odprto in motečo privatnost njunega surove ljubezni. Zastonj spektakel za ženske z brado, pritlikavke in siamske dvojčice, a ga močno odsvetujemo nosečnicam brez spremstva.

„Cirkus radovednosti“ je divja in igriva predstava, ki ni iz tega sveta. Predstava dveh artistov je izredno močna, saj v gledalcih zbujajo zelo prvinska čustva - od gausa do ginjenosti. Po zgodbi še najbolj spominja na črne burleske Charlieja Chaplina o ljudeh s socialnega dna, po formi pa gre za briljantno in inovativno zmes cirkusa, ulice in fakirstva.

POZOR: PREDSTAVA NI PRIMERNA ZA OTROKE, MLAJŠE OD OSEM LET.

ANA DESETNICA

FESTIVAL POULIČNIH GLEDALIŠČ V ŠOŠTANJU

4. 7. 2007

V POPOLDANSKEM ČASU SE BODO
NA TRGU SVOBODE

ZVRSTILE ŠTIRI PREDSTAVE IZVAJALCEV:

FABER TEATER ob 18:00

EMIGRANTI

(ulična predstava z glasbo, trajanje 60 min)

VINCENT DE LAVENERE ob 19:15

GIOURETTE

(žongliranje, trajanje 30 min)

KVELB TEATER ob 20:10

V PLAMENIH

(predstava z ognjenimi lutkami, trajanje 20 min)

MAKADAM KANIBAL ob 21:00

CIRKUS RADOVEDNOSTI

(divja in igriva predstava, ki ni iz tega sveta, ni primer-
na za otroke mlajše od osem let, trajanje 40 min)

SMALLFEST

FESTIVAL ZA MLADE, 7. PO VRSTI

27. IN 28. 7. 2007
OB DRUŽMIRSKEM JEZERU

Velenje
Sp Do 35
LIST OBČINE
2007

352(497 4 šoštanj)

9003645,6

COBISS

Ana Desetnica zapira
Trg Svobode v Šoštanju,
za ves promet
in sicer 4. 7. 2007,
od 16, do 23 ure.

